

МОЛЕБНІ, АПОСТОЛИ І ЄВАНГЕЛІЇ для вживання підчас цілого року.

Завважте, що Молебень, призначений на що-неділю, або на котре-будь свято, коли відправляється Всеночне, треба відчитати днем борше на Вечірні.

Завважте також, що Молебень, Апостол і Євангелія, призначені на неділю, повторяються щодня через слідующий тиждень, хіба, що в цій книжці інакше приписано.

ПЕРША НЕДІЛЯ ПЕРЕД ПРИХОДОМ. МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, дай нам благодать, щоб ми змогли відкинути діла темряви, а вдягнули зброю світла, тепер підчас вмирущого цього життя (в якому Син твій Ісус Христос прийшов відвідати нас в великому пониженню); щоби в останній день, як він знов прийде у великій Славі своїй судити живих і мертвих, змогли ми встати до вічного життя; в тому, котрий живе і царствує з тобою і Святим Духом тепер і завжди. *Аміль.*

Молебні, апостоли і євангелії

Цей Молебен треба повторяти щодня після других Молебнів підчас Приходу аж до Свят-Вечера.

АПОСТОЛ. Римл. 13, 8.

НИКОМУ в ніч не задовжуйтесь, тільки любовю один одному; хто бо любить другого, закон сповнив. Бо це: Не роби перелюбу, Не вбий, Не вкради, Не свідчи криво, Не лақміся; і коли є яка инша заповідь, у цьому слові міститься, іменно; Люби ближнього твого, як себе самого. Любов ближньому зла не робить; тим любов — сповнення закону. Так чинить, знаючи пору, що вже час нам зі сну пробудитися: тепер бо ближче нас спасення, ніж тоді, як ми увірували. Ніч минула, а день приблизився; відложімож діла темряви, а одягнімося у зброю світла. Яко в день, нумо чесно ходити, не в бучі та піянстві, не в любодіянні та роспусті, не в сварні та зависти. А одягніться Господом нашим Ісусом Христом, і не догоджуйте тілові в похоті.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 21, 1.

А **ЯК** зблизились до Єрусалиму, і прийшли в Витфаію, до гори Оливної, післав тоді Ісус двох учеників, кажучи їм: Ідіть у село, що перед вами, і зараз знайдете ослицю, привязану, й осля з нею: відв'язавши, приведіть мені. І коли вам хто казатиме що, скажіть: Господеві треба їх; зараз же відпустить їх. Це ж усе сталось, щоб справдилось те, що промовив пророк, го-

Молебні, апостоли і євангелії

ворячи: Скажіть дочці Сионській; Ось Цар твій іде до тебе, тихий, сидячи на ослі й на осляті, жеребці ослиці. Пійшовши ж, ученики вчинили, як звелів їм Ісус, і привели ослицю і осля, і положили на них одежу свою, та й посадили його верх неї. Пребагато ж народу простілали одежу свою по дорозі; інші ж різали віття з дерева і встилали дорогу. Народ же, що йшов попереду й позаду, покликував, говорячи; Осанна Сину Давиловому; благословен, що приходить в Імя Господне; Осанна на високости. А як увійшов він у Єрусалим, піднявся увесь город, говорячи; Хто це такий? Народ же сказав; Це Ісус, Пророк із Назарета Галилейського. І прийшов Ісус у церкву Божу і повиганяв усіх, що продавали та торгували в церкві, і поперевертав столи в міняльників, і ослони в тих, що продавали голуби; і сказав до них; Писано, Дім мій, домом молитви зватиметься; ви ж його зробили вертепом розбійників.

ДРУГА НЕДІЛЯ В ПРИХОДІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ПРЕБЛАГИЙ Господи, що був еси причиною написання всіх Святих Писане нам на науку: Дай, щоб ми так прислухувались їм, читали, розбирали, навчались і серцем нашим втягали їх, щоб через витривалість і розраду Слова твого святого, змогли поняти і завжди міцно держатись благословенної надії на вічне життя, котре дав еси нам у Спасі нашим Ісусі Христі. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Римл. 15, 4.

СКІЛЬКИ бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення з Писання мали надію. Бог же терпіння та утішення нехай дасть вам однаково думати між собою по Христу Ісусові: щоб ви однодушно, одними устами славили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа. Тим же прийміть один одного, яко ж і Христос прийняв вас у славу Богу. Тепер же говорю, що Ісус Христос стався слугою обрізання, ради істини Божої, щоб ствердити обітовання отців; і щоб погане змогли прославляти Бога за його милость; яко ж писано: За це визнаватиму тебе між поганями й Імені твому співатиму. І знов говорять: Звеселіться, погане, з людьми його. І знов сказав: Хваліть Господа, всі погане, і вихваляйте його, всі люде. І знов Ісаїя говорять: Буде корінь Ессеїв, Той, що встане, владикувати над поганями; на нього погане вповатимуть. Бог же вповання нехай сповнить вас усякими радіощами і впокоєм у вірі, щоб ви збогатились упованням, силою Святого Духа.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 21, 25.

І БУДУТЬ ознаки на сонці, й місяці, й зорях; а на землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філі; і омертвіють люде від страху та дождання того, що прийде на вселенну; сили бо небесні захищують ся. І тоді побачать Сина чоловічого, йдучого на хмарі з силою й славою великою. Як же зачне це діятись, випростуйтесь і

піднімайте голови ваші; бо наближилось викуплення ваше. І сказав приповість ім: Гланьте на смоківницю і всякі дерева; коли повачите, як розпукаються вже, самі розумієте, що вже близько літо. Так і ви, коли побачите, як це станеться, знайте, що близько царство Боже. Поправді кажу вам: Ще не перейде рід цей, доки все станеться: Небо й земля перейде, слова ж мої не перейдуть.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ В ПРИХОДІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ГОСПОДИ Ісусе Христе, що перед першим твоїм приходом вислав еси посла твого, щоб він приготував путь перед тобою: Дай, щоби слуги й доморядники тайн твоїх змогли таксамо вирівняти й приготувати путь тобі, наvertsаючи серця неслухняних до премудрости й справедливости, щоб за другим приходом твоїм знайшов еси нас приготованим народом перед лицем твоїм, бо ти жиєш і царствуєш з Отцем і Святим Духом, завжди один Бог, по віки вічні. **Амінь.**

АПОСТОЛ. 1. Коринт. 4, 1.

ТАК нас нехай вважає чоловік, яко слуг Христових, і доморядників тайн Божих. Ще ж до того від доморядників вимагають, щоб кожного знайдено вірним. Та це в мене найменша річ, щоб мене судили ви або людський суд: ні, я й сам себе не суджу. Бо нічого на себе не знаю, та цим я не оправдуюсь; суддя ж мій Бог. Тим же ні про що перше часу не судить, доки прийде Господь,

котрий висвітить сховане в темряві і виявить думки серцець; а тоді похвала буде кожному від Бога.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 11, 2.*

ПОЧУВШИ ж Йоан у темниці про діла Христові, післав двох учеників своїх, сказати йому: Чи ти той, що мав прийти, чи іншого ждати нам? Відповів Ісус, кажучи їм: Йдіть та сповістіть Йоана про все, що чули й бачили: сліпі видять, і криві ходять, прокажені очищаються, і глухічують, мертві встають, і вбогим проповідується благовіста. І щасливий, хто не поблазниться мною. Якже вони відходили, почав Ісус говорити людям про Йоана: Чого ви ходили в пустиню дивитись? на тростину, що вітер колише? Або чого виходили ви дивитись? на чоловіка одягнутого в мягку одежу? ось ті, що носять мягку одежу, вони в царських домах. Або чого виходили ви дивитись? на пророка? так говорю вам, і більше пророка. Це ж бо той, про кого писано, Ось посилаю ангела мого перед лицем твоїм, що приготує дорогу твою перед тобою.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ В ПРИХОДІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ПІДНІМИ, Господи, міць твою (молимо тебе), і прийди між нас, і великою силою твоєю заступи нас; ми бо в боляках від гріхів і немочів наших знемоглись і охляли во бігу до нашої мети; твоя ж пребагата ласка й милосердя твоє змогли б нам скоро помогти і визволити нас; Ти бо з Отцем і

Святим Духом жиєш і царствуєш, один Бог, по віки вічні. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Филип. 4, 4.*

РАДУЙТЕСЯ завжди в Господі, і знов кажу, радуйтеся. Тихість вашу нехай знають усі люде. Господь близько. Не журіться нічим; а у всьому молитвою і благанням з подякою нехай обявляються прохання ваші перед Богом. І мир Божий, що вище всякого розуму, нехай хоронить серця ваші й уми ваші в Христі Ісусі.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоанна 1, 19.*

ЦЕ свідчення Йоанове, як післали Жиди з Єрусалиму священників та левитів, щоб спитали його: Хто еси ти? І визнав і не відперся; а визнав: Що я не Христос. І питали його, Що ж? Ілія еси ти? І він сказав, Ні. Пророк еси ти?? І відказав, Ні. Тоді казали йому, Хто ж еси? Щоб нам відповідь дати тим, що післали нас. Що кажеш про себе? Сказав. Я голос покликуючого в пустині, Випростуюте дорогу Господню, як говорив Ісаїя пророк. А послані були з фарисеїв. І питали вони його, й казали йому, Чого ж хрестиш, коли ти не Христос, ні Ілія, ні пророк? Відказав їм Йоан, кажучи, Я хрещу вас водою: серед вас же стоїть той, котрого ви не знаєте: це той, що приходить за мною, а поперед мене був, котрому я недостойні розв'язати ременя обувя його. Це в Витаварі сталося, за Йорданом, де Йоан хрестив.

*

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що дав еси нам однорідного свого Сина, щоби взяв на себе природу нашу, і якби, ось тепер, народився від чистої Діви: Дай, щоб і ми після відродження стались з ласки твоєї дитми-приймаками твоїми, і змогли щодня відновлятися Духом твоїм Святим; у тому ж самому Ісусі Христі Господі нашім, що жиє й царствує з тобою і тим же Духом, один Бог по вічні віки. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Жид. г, г.*

ПОЧАСТУ і всяково промовляючи здавна Бог до батьків через пророків, в останні ці дні промовляв до нас через Сина, котрого настановив наслідником усього, котрим і віки сотворив; Цей, будучи сяєвом слави і образом особи його, і двигавши все словом сили своєї, зробивши собою очищення гріхів наших, осівсь по правиці величчя на високости; скільки лучший будучи від ангелів, скільки славніше над їх наслідував імя. Кому ж бо сказав коли з ангелів, Син мій еси ти, Я сьогодні родив тебе? І знов. Я буду йому Отцем, а він буде мені Сином? І знов, коли уведити у світ перворідня, говорить, І нехай поклоняться йому всі ангели Божі. І про ангелів говорить, Хто творить духи ангелами своїми, а полумя огняне слугами своїми. Про Сина ж говорить, Престіл твій, Боже, по вік вічний, булава справедливости єсть булавою царювання твого: Полюбив еси правду, і зненавидів беззаконня; тимто Бог, твій Бог, помазав тебе оливою радости більш спільників

**НАРОДИНИ ГОСПОДА
НАШОГО, АБО ДЕНЬ РІЗДВА
ХРИСТОВОГО, ЗВИЧАЙНО
ЗВАНЕ**

РІЗДВО*).

*На Утрені, замість Псальми, ПРИЙ-
ДІТЬ ЗАСПІВАЙМО і т. д., треба
відспівати або промови оці Вірші.*

ОСЬ дівиця завагоніє та й породить сина: і дадуть імя йому Еммануїл. *Ісаїя 7, 14.*
Народилось нам дитя: син даний нам. *Ісаїя 9, 6.*

У цьому явилась любов Божа до нас, що Бог Сина свого однорідного у світ післав, щоб ми жили через нього. *г. Посл. Йоана 4, 9.*

Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що благословив нас усяким благословенням духовним на небесах у Христі. *Ефесян. г, 3.*

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові;
ВІДПОВІДЬ. Як було споконвіку, і тепер, і завжди буде: на віки вічні. *Амінь.*

*) 25. грудня.

Народини Господа нашого

твоїх. Ти ж, Господи, споконвіку землю оснував еси; і небеса це діло рук твоїх: вони пропадуть, а ти пробуваеш; вони всі збліднуть, як стара одежина; і як одержу скотиш їх, і переміняться вони; А ти той же самий і літа твої не скінчаться.

ЕВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 1, 1.*

СПОКОНВІКУ було Слово, і Слово було ув Бога, і Слово було Бог. Воно було споконвіку ув Бога. Все ним сталося; і без нього не сталося ніщо, що сталося. У йому життя було, і життя було світлом людям. І світло у темряві світить, і темрява його не обняла. Був чоловік післаний від Бога, ім'я йому Йоан. Цей прийшов на свідкування, щоб свідкувати про світло, щоб усі вірували через нього. Не був він світло, а післаний був, щоби свідкувати про світло. Було це правдиве світло, котре просвічує кожну людину, що приходить на світ. На світі був, і світ ним настав, і світ його не пізнав. У своє прийшов, і свої не прийняли його. Котрі ж прийняли його, дав їм власть дітьми Божими статися, що вірують в Ім'я його: що не від крові, ні від хотіння тілесного, ні від хотіння чоловічого, а від Бога родилися. І Слово тілом сталося, і пробувало між нами (і ми виділи славу його, славу, як однорідного від Отця), повне благодата та правди.

Ще один

Молебень на Свято Різдва.

БОЖЕ, що рік-річно дозволяєш нам радіти з нагоди спогаду Різдва єдиного

День святого Стефана

твого Сина Ісуса Христа: Дай же, щоб, як радіючи приймаєм його за нашого Спаса, з таким же упованням могли оглядати його, коли вдруге прийде яко Судія; котрий живе і царствує з тобою і Святим Духом тепер і завжди. *Амінь.*

ДЕНЬ СВЯТОГО СТЕФАНА*).

МОЛЕБЕНЬ.

ДАРУЙ, Господи, щоб у всіх наших терпіннях тут на землі за свідкування твоєї правди, змогли ми впевності здійснити зір наш до неба й вірою оглядати славу, котра обявиться нам; а, як сповнимся Святим Духом, навчились ми любити і благословити гонителів наших, як це показав нам Перво-мученик Святий Стефан, котрий молився за своїх катів, до тебе, Ісусе преблагий, що стоїш праворуч у Бога, і заступаєшся за всіх тих, що терплять за тебе, одинокого Посередника й Заступника нашого. *Амінь.*

Тоді наступає Різдвяний Молебень, котрий треба відправляти зацораз аж до Новорічного Вечера.

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Діяння 7, 55.*

СТЕФАН ЖЕ, будучи повний Святого Духа, споглянувши на небо, побачив славу Божу, й Ісуса, стоячого по правиці в Бога, і промовив, Ось, виджу небеса відчинені, і Сина Чоловічого, стоячого по правиці в Бога. Вони ж закричали голосом великим,

**) 26. грудня.*

День святого Стефана

позатулювали уші свої, та й кинулись од-
нодушно на нього, і, випровадивши за
город, укаменували його: а свідки поклали
одежу свою в ногах у молодця, званого
Савлом. І вкаменували Стефана, що мо-
лився й промовляв, Господи Ісусе, приймай
дух мій. І впав він на коліна, і заривав
голосом великим; Господи, не постав ім
цього за гріх. І, це промовивши, уснув.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 23, 34.*

ОСЬ я посилаю до вас пророків, і мудр-
ців, і письменників; і одних з них повби-
ваєте та порозпинаєте; а інших битимете по
школах ваших, та гонитимете від города в
город; щоб упала на вас уся кров праведна,
пролита на землі, від крові праведного
Авеля аж до крові Захарії, сина Варахії-
ного, що вбили ви між церквою й жертів-
ною. Поправді говорю вам, Все це прийде
на рід цей. Єрусалиме, Єрусалиме, що по-
бивав еси пророків, і покामенував посла-
них до тебе; скільки разів хотів я зібрати
дітей твоїх, як курка збирає курчат своїх
під крила свої, і не схотіла! Оце ж оста-
вляється вам дім ваш пустий. Говорю
вам, Не побачите мене від нині, аж скажете,
Благословен той, що приходиться в Імя Го-
сподне.

ДЕНЬ СВЯТОГО ЄВАНГЕЛИСТА ЙОАНА*).

ГОСПОДИ милосердний, благаємо тебе,
засвіти ясними проміннями сява твого на

*) 27. грудня.

День святого євангелиста Йоана

Церкву твою, щоб вона, просвітившись
наукою благословенного Апостола Єван-
гелиста Святого Йоана, змогла ходити в
сяйві правди, та зчасом дійшла до сяйва
вічного життя; у Христі Ісусі Господі
нашим. Амінь.

АПОСТОЛ. *І. Св. Йоана 1, 1.*

Що було споконвіку, про що ми чули, що
бачили очима нашими, і на що дивилися, і
чого руки наші дотикалися, про Слово
життя; (бо життя явилось, і ми бачили, і
свідкуємо, і звіщаємо вам життя вічне, що
було ув Отця, а явилось нам); те, що ми
бачили й чули, звіщаємо вам, щоб і ви мали
спільність з нами; а спільність наша з
Отцем і Сином його Ісусом Христом. І це
пишемо вам, щоб радість ваша була повна.
Ще ж єсть обітниця, котру ми чули від
нього, і звіщаємо вам, бо Бог світло, і нія-
кої у нього темряви. Коли говоримо, що
спільність маємо з ним, а в темряві ходимо,
то не говоримо по правді і не творимо прав-
ди: Коли ж у світлі ходимо, яко ж він сам
у світлі, то маємо спільність один з одним,
і кров Ісуса Христа, Сина його, очищає нас
від усякого гріха. Коли говоримо, що гріха
не маємо, то самі себе обманюємо і нема
правди в нас. Коли визнаємо гріхи наші, то
він вірний і праведний, щоб простив нам
гріхи, і очистив нас від усякої неправди.
Коли кажемо, що ми не згрішили, то й
слова його нема в нас.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 21, 19.*

СКАЗАВ ІСУС Петрові, Йди слідом за
мною. І обернувшись, Петро бачить учени-

ка, котрого любив Ісус, слідом ідучого, що й на вечері пригорнувся до грудей його, і спитав, Господи, хто це, що зрадить тебе. Цього побачивши Петро, каже Ісусові, Господи, що ж має робити цей чоловік? Каже йому Ісус, Коли схочу, щоб він пробував, доки прийду, що тобі до того? Ти йди за мною. І пішло слово це між братів, що ученик той не вмере. Це той ученик, що свідкує про це, і писав це, і знаємо, що правдиве свідкування його. Є ще й иншого богато, що зробив Ісус, що, колиб писати що до одного, то думаю, що й сам світ не помістив би написаних книг.

ДЕНЬ НЕМОВЛЯТ**).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що устами маленьких діточок і тих, що живляться матірними сосками, виявив еси силу та заставив немовлят, вмираючи, прославляти тебе: Умертви й убий усі похоті ув нас, і зміцни нас ласкою твоєю, щоб через невинність життя нашого, і в твердості віри нашої, змогли ми прославляти Імя твоє святе; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Одкр. 14, 1.*

І ПОГЛЯНУВ я, і ось, Агнецъ стоїть на горі Сіон, а з ним сто сорок чотири тисяч, у котрих Імя Отця його написано на чолах їх. І чув я голос з неба, наче голос многих вод, і наче голос великого грому: І чув я голос кобзарів, що грали на кобзах своїх: і спі-

**) 28. грудня.

вали, якби нову пісню, перед престолом, і перед чотирма животними і старцями; і ніхто не зміг навчитись пісні, тільки сто сорок чотири тисячі, що викуплені від землі. Це ті, що не опоганились з жінками, вони бо чисті, Це ті, що йдуть слідом за Агнцем, куди б він не йшов: це ті, що виволені від людей, первістки Богу і Агнцеві. І в устах їх не знайшовся підступ; бо вони без змази перед престолом Божим.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 2, 13.*

АНГЕЛ Господень являється Йосифові у сні, промовляючи, Встань, візьми дитячко, і матір його, та втікай до Єгипту, і перебувай там, поки звіщу тебе; бо Ірод шукатиме дитячка, щоб убити його. Як же встав, узяв дитячко й матір його в ночі, та пішов у Єгипет, і пробував там аж до смерти Ірода; щоб справдилось те, що сказав Господь через пророка, промовляючи, Із Єгипту покликав я Сина мого. Побачивши тоді Ірод, що мудреці насміялись із нього, розлютився дуже; тай після повбивати всіх дітей, що були в Вефлеемі, і у всіх границях його, від двох років і низше, після того часу, що про нього він пильно довідувався від мудрців. Тоді справдилось те, що говорив пророк Єремія, кажучи, Чути в Рамі голосіння, і плач, і тяжке нарікання, Рахиль плаче по дітях своїх, і не дає розважати себе, бо їх нема вже.

НЕДІЛЯ ПО РІЗДВІ.

МОЛЕБЕНЬ

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що дав еси нам однорідного Сина свого, щоб узяв на себе

Неділя по різдві

нашу подобину й народився від чистої Диви: Дай, щоб ми, яко відроджені і ласкою твоєю приймлені діти, щодня обновлялися Духом твоїм Святим, у тім же Господі Ісусі Христі, що жне і царствує з тобою і Святим Духом, один Бог, по віки вічні. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Галатам 4, 1.

ГОВОРЮ Ж, доки наслідник малоліток, доти не відрізняється від слуги, хоч він і пан усього; а є під опікунами та доморядниками аж до нароку отця. Так же й ми, як були малолітками, були підневолені складникам світа: як же прийшла повня часу, післав Бог Сина свого, що вродився від жони і був під законом, щоб викупив тих, що були під законом, щоб ми змогли прийняти всиновлення. А що ви є синами, Бог післав Духа Сина свого в серця ваші, що покликує. Авва, Отче. Тим же вже не невільник ти, а син; а як син, то й наслідник Божий через Христа.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 1, 18.

РІЗДВО ж Ісуса Христа сталося так: Скоро його матір Марію заручено Йосифові, перш ніж вони зійшлися, завважено, що вона завагоніла від Святого Духа. Йосиф же, чоловік її, будучи праведним, і не хочючи ославити її, хотів був потай відправити її. Як же він про це думав, аж ось, зявився йому у сні ангел Господень, промовляючи, Йосифе, Сину Давидів, не бійся взяти до себе Марію, жінку твою; бо що зачалось в ній, те від Святого Духа: і вродить вона сина, і даш йому імя Ісус; бо він

Обрізання Христове

спасе людей своїх від гріхів їх. (Усеж це сталося, щоб справдилось те, що Господь сказав через пророка, промовляючи, Ось, Діва завагоніє, і вродить сина, і дадуть йому імя ЕММАНУІЛ, що в перекладі єсть, **З нами Бог.**) Прокинувшись тоді Йосиф зі сну, зробив так, як ангел Господень приказав йому, і взяв до себе жінку свою; і не знав її, аж поки вона вродила сина свого перворідня: і дав йому імя Ісус.

ОБРИЗАННЯ ХРИСТОВЕ*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що заставив еси благословенного Сина твого прийняти Обрізання, і піддатися людському закону: Даруй нам правдиве обрізання духовне; щоб серця наші та члени наші, завмерли до всіх цьогосвітних і тілесних похотей, та щоб ми у всьому піддавалися благословенній волі твоїй; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Римл. 4, 8.

БЛАЖЕН чоловік, котрому не полічить Господь гріха. Чи блаженство це на обрізання, чи й на необрізання? Бо кажемо, що полічено Авраамові віру за праведність. Якже ж полічено? Чи, як був він в обрізанню, чи в необрізанню? Не в обрізанню, а в необрізанню. І знак обрізання прийняв він, яко печать праведности тієї віри, що мав її в необрізанню, щоб бути йому отцем усіх віруючих, хоч вони в необрізанню;

*) 1. січня.

Обрізання Христове

щоб праведність і до них примінити: і отцем обрізання не тільки тим, що з обрізання, а й тим, що ходять слідами віри отця нашого Авраама, що він мав її, як ще був в необрізанню. Не по закону бо було обітвання Авраамові, або насліддью його, що буде він наслідником світу, а по праведности віри. Бо, як ті, що з закону наслідники, то дарма віра, й обітвання не має значіння.

СВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 2, 15.*

І СТАЛОСЬ, як пішли від них на небо ангели, пастухи казали один до одного, Ходімо ж аж у Вифлеєм, та побачимо слово це, що сталось, що Господь об'явив нам. І прийшли з поспіхом, та й знайшли Марію і Йосифа, й дитинку лежачу в яслах. І як це побачили, розголосили слово, що було сказане їм про це хлопятко. І всі, слухаючи, дивувалися тим, що розказували пастухи перед ними. Марія ж ховала усі ці слова, роздумуючи в серці своїм. І вернулись пастухи, прославляючи та хвалячи Бога за все, що чули й бачили, як було їм сказано. І, як сповнилися дні очищення її по закону Мойсейовому, понесли його в Єрусалим, до обрізання, і дали імя йому Ісус, бо так найменував його ангел, нім ще зачався в утробі.

Цей самий Апостол, і Євангелія служать опісля на кожний день аж до

ТРЬОХ МУДРЦІВ.

*

94

ТРЬОХ МУДРЦІВ*) або об'явлення Христове Поганам.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що за проводом зорі об'явив еси однорідного свого Сина Поганам: Даруй ласкаво, щоб і ми, котрі вірою пізнали тебе, змогли після цього життя, мати приступ до величного твого Божества; у Христі Ісусі Господі нашим. *Аміль.*

АПОСТОЛ. *Єфес. 3, 1.*

ТОГО ради й я, Павло, вязник Ісуса Христа за вас поган; коли ви чували про служення благодати Божої, даної мені між вами: Як що одкриттям об'явилась мені тайна (яко ж перше я написав коротко, з того можете, читаючи, зрозуміти знання моє у тайні Христовій), котра в інших віках не об'явилась синам людським, так як тепер відкрилась святым Апостолам і пророкам його Духом; Що погане також наслідники, і з тогож самого тіла, та спільники обітвання його в Христі через благовістя: котрому став я на службу по дару благодати Божої, що дана мені по дійству сили його; Мені, меншому від усіх святих, дана ця благодать, благовістити між поганам про

*) *В. січня.*

недосліджене багатство Христове; і зясувати всім, що це за спільність тайни, закритої від віків у Бозі, що сотворив усе Ісусом Христом; на те, щоб тепер князівствам і силам на небесах через церкву об'явилась усяка премудрість Божа, по вічному постановленню, котре постановив у Христі Ісусі, Господі нашім: в котрому маємо смілість і певний доступ через віру його.

СВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 2, 1.*

Як же народився Ісус в Вифлеємі Юдейському за царя Ірода, прийшли мудрці зі сходу в Єрусалим, говорячи, Де народився Цар Жидівський? бачили бо ми зорю його на сході, і прийшли поклонитися йому. Як почув це цар Ірод, збравши всіх архиєреїв і письменників людських, допитувався в них, де мав би народитись Христос. Вони ж сказали йому, в Вифлеємі Юдейському, бо ось як написано в пророка, І ти, Вифлеєме, земле Юдина, нічим не гірша між князями Юдиними: бо з тебе вийде Володар, що старшуватиме над народом моїм Ізраїлем. Закликавши тоді Ірод тайкома мудрців, випитував їх пильно, котрого часу явилась зоря. І післав їх у Вифлеєм і каже, Йдіть та шукайте пильно того хлопятка, а як знайдете, принесіть мені звістку, щоб і мені прийти поклонитись йому. Вони ж вислухавши царя, вийшли, коли це зоря, що бачили на сході, йде поперед них, поки прийшла та й стала зверху, де було хлопятко.

Побачивши ж вони зорю, зраділи вельми великою радістю. І, ввійшовши в господу,

знайшли хлопятко з Марією, матіррю його, і припавши, поклонились йому: і, відкривши скарби свої, піднесли йому дари; золото, ладан і миро. І, будучи остережені у сні, не вертались до Ірода, вернулись в свою землю иншим шляхом.

Цей самий Молебень, Апостол та Євангелію береться щодня аж до кінця тижня.

ПЕРША НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРЬОХ МУДРЦІВ.

МОЛЕБЕНЬ.

ГОСПОДИ, від серця благаємо тебе, прийми молитви людей твоїх, що кличуть до тебе; і дай, щоб вони зрозуміли й пізнали все те, що мають діяти, а також, щоб мали благодать і силу сповняти вірно повинности свої; у Христі Ісусі Господі нашім. Амінь.

АПОСТОЛ. *Римл. 12, 1.*

ТО Ж благаю вас, браття, щедротами Божими, представляйте тіла ваші, живою жертвою, святою, угодною Богові, це розумне служення ваше. І не приподоблюйтесь до світу цього, а переобразуйтеся обновленням ума вашого, щоб довідуватись, що воля Божа добра й угодна та звершена. Говорю ж, по благодаті даній мені, кожному між вами, щоб не думав більш про себе, ніж треба думати, а думав тверезо, як Бог кожному уділив міру віри. Бо як в одному тілі маємо многи члени, усі ж члени мають не одно діло; так ми, многи, одно тіло в Христі, по одному ж, один другому члени.

І ходили батько й мати його щороку в Єрусалим у свято пасхи. А як було йому дванадцять років, пішли вони в Єрусалим святочним звичаєм. І сповнивши дні, як вертались, зостався хлопчик Ісус у Єрусалимі; і не знали про це Йосиф і мати його. А думаючи, що він між товариством, увійшли на день ходу, і шукали його між кривними та знакомими. І, не знайшовши його, вернулись у Єрусалим, шукаючи його. І сталося, через три дні знайшли його в церкві, як сидів серед учителів, слухав їх і задавав їм питання. Дивувалися ж усі, хто слухав його, розумом і відповіддями його. І побачивши його, здивувались вони; і сказала мати його до нього, Сину, чого ж ти так поступив з нами? Ось батько твій і я, боліючи, шукали тебе. І каже він до них, Чого ж шукали мене? хіба ж не знали ви, що я маю дбати про справи Отця мого? Та вони не розуміли слів, що він сказав до них. І пійшов з ними і прийшов у Назарет, і був слухняний їм: а мати його ховала всі слова тії в серці своїм. І виростав Ісус премудрістю і станом, в Божій та людській ласці.

ДРУГА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРЬОХ МУДРЦІВ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і віковічний Боже, Володарю всього, що на небі й на землі: Вислухай ласкаво благання людей твоїх, і даруй нам благодать по всі дні життя нашого; у Христі Ісусі Господі наших. *Амінь.*

НЕ будьте мудрі самі в себе. Нікому злом за зло не віддавайте. Дбайте про чесні діла перед усіма людьми. Коли можна, скільки це залежить від вас, з усіма людьми майте мир. Не відомщуйте за себе, любі, а давайте місце гнівові (Божому); писано бо, В мене відомщення; Я віддам, говорить Господь. Оце ж, коли голодує воріг твій, нагодуй його; коли жаждує, напій його: це бо роблячи угля огняне згребеш на голову його. Не дайся подужати злу, а подужуй зло добром.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 8, 1.

ЯК ЖЕ зійшов з гори, багато народу йшло слідом за ним. І ось приступив прокажений і вклонивсь йому, кажучи, Господи, коли хочеш, то зможеш очистити мене. І простяг Ісус руку свою, і приторкнувся до нього, кажучи, Хочу, очистись. І зараз очистилась проказа його. І промовив до нього Ісус, Дивись, не кажи нікому, а йди та покажись священникові, й принеси дар, який повелів Мойсей на свідкування їм. А як увійшов у Капернаум, приступив до нього сотник, благаючи його й промовляючи, Господи, слуга мій лежить дома розслаблений і тяжко мучиться. І сказав йому Ісус, Я піду та цілюю його. Озвав же ся сотник і сказав, Господи, не заслужив я того, щоб ти ввійшов під мою стріху; а промов одно слово, то й одужає слуга мій. Бо сам я чоловік під владою, і маю воїнів під собою: і скажу цьому, Йди, то й іде; а другому, Прийди, і прийде; а слугі мому,

Роби те, то й робить. Почувши це Ісус, дивувався, і каже до тих, що йшли слідом за ним, Направду кажу вам, Навіть в Ізраїлі не знайшов я такої віри. І кажу вам, що многі придуть від сходу й заходу, та й сядуть з Авраамом, з Ісааком, і з Яковом у царстві небесному. А сини царства будуть повикидані у темряву надвірню: там буде плач і скреготання зубів. І каже Ісус до сотника, Йди, і як увірував еси, так і станеться тобі. І одужав слуга його тієї самої години.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРЬОХ МУДРЦІВ.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що знаєш положення наше серед так багатьох і великих небезпек, та що з причини природних немочів наших, ми не завжди змагаєм устояти в законі: Даруй нам таку силу й допомогу, якої треба нам для побороення всіх небезпек, і проведи нас крізь усі спокуси; у Христі Ісусі Господі наших. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Римл. 13, 1.

КОЖНА душа властям вищим нехай кориться; нема бо власти, коли не від Бога: які ж є власти, від Бога вони настановлені. Хто ж противиться власти, Божому повелінню противиться: а ті, що противляться, собі осуд набувають. Володарі бо не добрим ділам страх, а лихим. Хочеш же не боятись власти? Добре роби, то й матимеш похвалу від неї: божий бо слуга він, тобі на добро. Коли ж лихе робиш, бійся; бо не дармо меч носить: Божий бо слуга він,

местник гніва тому, хто робить лихе. Тим же треба коритись не тільки ради гніва, а також ради совісти. Того ж тови й данину дає; вони бо слуги Божі, що безнастанно того пильнують. Віддавайте ж усім, що належить їм; данину, кому належиться данина, кому мито, мито, страх, кому страх, честь, кому честь.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 8, 23.

І, як увійшов у човен, поввіходили слідом за ним ученики його. Аж ось схопилась велика хуртовина на морі, така, що філя заливала човна: він же спав. І прийшли до нього ученики його і розбудили його, кажучи, Господи, спаси нас, погибаємо. І промовив до них, Чого ви злякались, мало-вірні? Тоді встав і погрозив вітрам та морю, і настала велика тиша. Люде ж дивувались, говорячи, Хто це такий, що навіть вітри й море слухають його! І як переплив на той бік у Гергесинську землю, зустріло його два біснуватих, що вийшли з гробів, дуже злющі, так, що ніхто не важився ходити дорогою тією. І ось, закричали вони, говорячи, Що маємо робити з тобою, Ісусе, Сину Божий? Чи прийшов еси сюди на те, щоб нас мучити завчасу? Оддалеки ж від них пасся великий гурт свиней. Отже біси благали його, кажучи, Коли виженеш нас, то дозволь нам увійти в грут свиней. І каже до них, Йдїть. І, вийшовши вони, увійшли в свиняче стадо: і ось, увесь свинячий гурт кинувсь із кручі в море, і погіб у воді. А пастухи повтікали, і прибігши в город, розказали про все, і що сталося з

біснувати. І ось увесь город вийшов назустріч Ісусові: а як побачили його, благали, щоб вийшов геть із границь їх.

**ПЯТА НЕДІЛЯ
ПІСЛЯ ТРЬОХ МУДРЦІВ.**

МОЛЕБЕНЬ.

МОЛИМО тебе, Господи, зберігай раз-у-раз Церкву твою і доморядників твоїх у правдивій вірі твоїй; а тих, що в надії покладаються на ласку твою небесну, заступай завжди могутньою силою твоєю; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Колос. 3, 12.

ОДЯГНІТЬСЯ ж оце, яко вибранці Божі, святі й улюблені, в почуття милосердя, щирість, смирність, тихість і довготерпіння; терплячи один одного, і прощаючи один одному, коли хто на кого має жаль; яко ж і Христос простив вам, так і ви. Над усе ж одягніться у любов, котра є запорукою звершення. І мир Божий нехай володіє в серцях ваших, до котрого вас і покликано в одному тілі; та й будьте вдячні. Слово боже нехай вселяється в вас, богате на всяку премудрість, навчаючи і наставляючи один одного псалмами, піснями та духовними співами, у благодати співаючи в серцях ваших Господеві. І що тільки робите словом або ділом, робіть усе в Ім'я Господа Ісуса, дякуючи Богу й Отцеві через нього.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 13, 24.

УПОДОБИЛОСЬ царство небесне чоловікові, що сіє добре насіння на ниві своїй. Як же люде спали, прийшов воріг його, й

насіяв куколю між пшеницю, та й пішов геть. Як же зійшов засів та приніс овоч, показавсь тоді й кукіль також. І прийшли слуги господаря того, та й кажуть йому, Добродію, хіба ти недобре насіння сіяв на твоїй ниві? Звідкіля ж узався кукіль? Він же каже їм, Це зробив воріг. Слуги ж сказали йому, Чи хочеш, щоб ми пішли та випололи його? А він сказав, Ні; щоб, виполоючи кукіль, разом з ним і пшениці не повиривали. Нехай ростуть обоє до жнив; а в жнива я скажу жінцям, Зберіть вперед кукіль та повяжіть у снопи, щоб спалити: а пшеницю зберіть до стодоли моєї.

**ШЕСТА НЕДІЛЯ
ПІСЛЯ ТРЬОХ МУДРЦІВ.**

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що об'явив еси благословенного Сина свого, щоб він знищив диявольські діла і зробив нас синами й наслідниками вічного життя: Молимо тебе, дай нам, щоб ми, маючи надію, змогли вдержати себе в чистоті, як і він є чистий; та щоб, коли вдруге він явиться у силі і славі, змогли й ми перетворитись на його подобину в предвічному й преславному царстві його; де з тобою, Отче, і Святим Духом, він жиє й царствує, один Бог, на віки вічні. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 1. Св. Йоана 3, 1.

ОСЬ, яку любов дав нам Отець, щоб ми діти Божі звались: тимто не знає нас світ, що не пізнав його. Любі, ми тепер діти Божі, та ще не явилось, що ми будемо: знаємо ж, що, коли явиться, подібні йому будемо;

Трьох мудрців

бо побачимо його, яко ж єсть. І кожний, що має цю надію, очищується, яко ж він чистий. Кожен, хто робить гріх, переступає також і закон. А ви знаєте, що він явився, щоб гріхи наші взяти; а в ньому нема гріха. Хто в ньому пробуває, не грішить: хто ж грішить, не бачив його, і не знав його. Діточки, нехай ніхто вас не обманює: хто робить правду, той праведний, яко ж він праведний. Хто робить гріх, той від диявола, бо споконвіку диявол грішить. На це явився Син Божий, щоб зруйнувати діла диявола.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 24, 23.*

ТОДИ, коли хто вам скаже, Дивись, ось Христос, або онде; не йміть віри. Устануть бо лжехристи й лжепророки, й показуватимуть ознаки великі й дива, щоб (коли можна) звести й вибраних. Оце ж наперед скапав я вам. Коли ж скажуть вам, Ось він у кустині; не виходіть: Ось, він у тайних зімнатах; не діймайте віри. Бо як блискавка виходить зі сходу та сягає аж до заходу; так буде й прихід Сина Чоловічого. Де бо є труп, там збиратимуться вірли. І зараз після горя днів тих сонце померкне, й місяць не даватиме світла свого, й зорі падають із неба, й сили небесні захитаються. І тоді явиться ознака Сина Чоловічого на небі: й тоді заголосять усі роди землі, й побачать Сина Чоловічого, що прийде на хмарах небесних, із силою й славою великою. І пішле він ангелів своїх з великим гуком трубним, і позбирають вони вибраних його від чотирьох вітрів, від одного кінця неба до другого.

НЕДІЛЯ ЗВАНА СІМДЕСЯТНИЦЕЮ або третя неділя перед постом.

МОЛЕБЕНЬ.

БЛАГАЄМО тебе, Господи, вислухай ласкаво молення людей твоїх; щоб ми, що приймаємо справедливу кару за провини наші, змогли всемілосердною добротою твоєю визволитись від неї, на славу Імені твогому; черед Ісуса Христа Спаса нашого, що жиє і царствує з тобою і Святим Духом, один Бог, по віки вічні. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *1. Коринт. 9, 24.*

ХІБА не знаєте, що ті, що на гонах біжать, усі біжать, а один приймає нагороду? Так біжіть ви, щоб осягли. Кожний же, хто бореться, від усього вдержується: Вони ж роблять це, щоб тлінний вінець прийняти, а ми нетлінний. Оце ж я так біжу, не якби на непевне; а воюю не так, як той, що бе повітря: а морю тіло мое й підневолюю, щоб, иншим проповідуючи, самому иноді не бути нікчемним.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 20, 1.*

ПОДІБНЕ бо царство небесне чоловіку господареві, що вийшов рано-вранці най-

Неділя звана сімдесятницею

мати робітників у виноградник свій. І, згодившись із робітниками по денарію на день, післав їх у виноградник свій. І, вийшовши коло третьої години, побачив інших, що стояли на торгу без роботи, і сказав до них, Ійдіть і ви у виноградник, і що буде право, дам вам. Вони й пішли. Вийшов знов коло шостої і девятої години, і зробив так само. А коло одинацяті години вийшов і знайшов інших, що стояли без діла, і каже до них, Чого дармуєте тут цілий день? Кажуть вони йому, Бо ніхто не найняв нас. Каже він їм, Ійдіть і ви у виноградник, і що буде право, дістанете. Як же настав вечір, каже власник виноградника доморядникові своєму, Поклич робітників, та роздай їм плату, почавши від останніх аж до перших. І як прийшли ті, що наймлені були коло одинацяті години, то кожен з них дістав по денарію. А як прийшли перші, Думали, що більше візьмуть; однакож і вони взяли по денарію. А як взяли, нарікали на доброго господаря, кажучи, Ці останні тільки одну годину робили, а ти їх зрівнав із нами, що зносили тяготу і спеку дня. Він же відповів одному з них, кажучи, Приятелю, не роблю тобі кривди; хіба не за денарія згодився ти зі мною? Візьми своє, та й іди; я ж хочу і цьому останньому дати рівно, що й тобі. Хіба ж не вільно мені робити, що хочу з добром моїм? Чи твоє око лихе тому, що я добрий? Так будуть останні першими, а перші, останніми: багато бо званих, а мало вибраних.

*

НЕДІЛЯ ЗВАНА ШІСТЬДЕСЯТНИЦЕЮ або друга неділя перед постом.

МОЛЕБЕНЬ.

ГОСПОДИ Боже, ти бачиш, що ми не покладаємось на ніодно з наших діл: Даруй ласкаво, щоб ми силою твоею змогли оборонитись від усякого зла; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 2. *Коринт. 11, 19.*

ВИ радо терпите безумних, розумними будши. Терпите, як хто підневолює вас, як хто жере вас, як хто обдирає вас, як хто величається, як хто бе вас у лице. Робом досади говорю, так ніби ми знемоглись: Коли ж у чому хто осмілюється (у безумстві говорю), то й я смілий також. Вони Євреї? І я. Вони Ізраїльтяне? І я. Вони насіння Авраамове? І я. Вони слуги Христові? (Як безумний кажу). Я більше: в працях більш видатних; в ранах від побоїв без міри; в темницях частіше; при смерті почасти. Від Жидів пять разів по сорок без одного нагаїв прийняв я; тричі киями бито мене; один раз каменовано; тричі перебув я розбиття корабля; ніч і день пробув я в глибині; в дорогах почасти; в небезпеках

Неділя звана шістьдесятницею

на водах; в небезпеках від розбійників; в небезпеках від земляків моїх; в небезпеках від поган; в небезпеках у городі; в небезпеках у пустині; в небезпеках на морі; в небезпеках між лукавими братами; в незможеном і в огірченню; почасти в недоспанню; в голоді і жадді; в постах часто; в холоді й наготі; опріч того, що осторінь, налягає на мене шоденна журба про всі церкви. Хто знемігся, а я не знемігся? Хто блазниться, а я не горю? Коли доконче хвалитись треба, то хвалитимусь тим, що відноситься до немочів моїх. Бог, Отець Господа нашого Ісуса Христа, благословен на віки, знає, що я не брешу.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 8, 4.

ЯК ЖЕ зійшлося багато народу, а прийшли до нього з кожного города, промовив приповідю: Вийшов сіяч сіяти насіння своє; і, як він сіяв, инше впало край мляху, і пригоптувано його, і птацтво небесне пожерло його. А инше впало на камінь, і як тільки зійшло, посохло, бо не мало вогкості. А ще инше впало між тернину, і тернина, розвинувшись з ним, поглушила його. А инше впало на землю добру, і зійшло, і дало врожай усотеро. Це сказавши, кликнув, Хто має уші слухати, нехай слухає. Питали ж його ученики, кажучи, Що за приповідь оця? Він же сказав, Вам дано знати тайни царства Божого: а другим в приповідях; щоб дивлячись, не бачили, і слухаючи, не розуміли. Єсть же ця приповідь: Насіння, це слово Боже. Ті, що край шляху, це ті, що слухають;

Неділя звана Шістьдесятницею

опісля ж приходить диявол, і забирає слово із сердець їх, щоб увірувавши не спаслись. Ті, що на камені, це ті, що слухають і з радістю приймають слово; та ці кореня не мають, що через якийсь час вірують, а підчас спокуси відпадають. А те, що впало між тернину, це ті, що вислухавши, відходять геть, і журбою, багатством, і розкошами життя поглушені, не приносять пристиглого овочу. А ті, що на добрій землі, це ті, що, вислухавши слово, в щирому й доброму серці держать його, і дають овоч у терпінню.

*

НЕДІЛЯ ЗВАНА ПЯТЬДЕСЯТНИЦЕЮ або неділя перед постом.

МОЛЕБЕНЬ.

ГОСПОДИ, ти навчив нас, що всі наші вчинки, як вони без любови, нічого не вартні: Зішли Святого твого Духа, й наповни серця наші тим предорогим даром любови, тою дійсною запорукою мира і всіх чеснот, без котрих, кожен, хто жие, вважається мертвим перед тобою: Даруй це ради єдиного Сина твого Ісуса Христа. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *1. Коринт. 13, 1.*

КОЛИ мовами людськими говорю й ангельськими, любови ж не маю, то стався я як мідь дзвеняча і бубен гудячий. І хоч маю дар пророкування, і розумію всі тайн, і все знання; і хоч маю всю віру, так щоб і гори переставляти, любови ж не маю, то я ніщо. І хоч роздам увесь маєток мій, і хоч віддам тіло моє, щоб спалили його, а любови не маю, то ніякої мені користи з того. Любав довго терпить і милосердне; любов не завидує; любов не величається, не надувається, не осоромлює, не шукає свого, не легко поривається до гніву, не думає лихого, не тішиться неправдою, а радується правдою;

все покриває, всьому йме віри, на все надіється, все видержує. Любов ніколи не впадає: чи то ж будуть пророцтва, вони впадуть; чи то мови, вони замовкнуть; чи то знання, воно зникне. Бо від части знаємо та від части пророкуємо. Як же прийде те, що звершене, тоді те, що від части, зникне. Як був я дитиною, то й говорив як дитина, розумів як дитина, думав як дитина; як же став чоловіком, то покинув дитяче. Тепер бо бачимо крізь шкло не ясно; тодіж лицем до лица: тепер пізнаю від части; тоді ж пізнаю так, як мене пізнано. А тепер пробуває віра, надія, любов, ці трое; найбільша ж із цих любов.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 18, 31.*

ТОДІ взяв Ісус до себе дванацятьох, і каже до них, Оце йдемо в Єрусалим, і станеться все, що написано через пророків, Синові Чоловічому. Буде бо виданий поганам, і насміхатимуться з нього, й зневажатимуть його, і плюватимуть на нього: і битимуть його, і вб'ють його на смерть; а третього дня він воскресне. А вони нічого того не розуміли: й було слово це закрите від них, і не розуміли сказаного. Сталося ж, як наближався до Єрихона, один сліпий сидів при дорозі, просячи милостині: чувши, що народ переходить, спитав, що то означає. Сказали ж йому, що Ісус Назарянин іде мимо. Він же закричав, кажучи, Ісусе Сину Давидів, помилуй мене. А ті, що напереді йшли, сварили на нього, щоб мовчав: він же ще більше кричав, Сину Давидів, помилуй мене. І став Ісус і прика-

Неділя звана п'ятьдесятницею

зав його привести до себе; і прийшов він ближше, спитав його, кажучи, Що хочеш, щоб я зробив тобі? А він каже, Господи, щоб прозрів. Ісус же каже йому, Прозри; віра твоя спасла тебе. І зараз прозрів, та й пішов слідом за ним, прославляючи Бога: і весь народ, як це побачив, прославляв Бога.

*

ПЕРШИЙ ДЕНЬ ПОСТУ, звичайно званий.

ПОПЕЛЬОВА СЕРЕДА.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ І ВІКОВІЧНИЙ Боже, що не ненавидиш нічого, що сотворив еси, і прощаш гріхи кожному, хто кається: Сотвори і дай нам нові й сокрушені серця, щоб ми, ревне оплакуючи гріхи наші і визнаючи ледарство наше, змогли досягнути від тебе, Бога всіх милувань, повне прощення і відпущення; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

Цей Молебень треба читати щодня підчас Посту після Молебнів призначених на кожний день.

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. Йоїла 2, 11.

ОБЕРНІТЬСЯ до мене всім серцем, говорить Господь, в пості, в плачу, і в жалі. Роздирайте серця ваші, а не одежу вашу, й наверніться до Господа, Бога Вашого; він бо благий і милосердний, довготерпеливий та много милостивий тай у боліває над нещастям. Хто знає, чи він не пожалує вас, і не дасть свого благословення на хлібні та на ливні приноси Господеві Богу

Перший день посту

вашому? Загрудіть трубою на Сіоні, визначіть піст, оповістіть святочні збори, збирайте народ, освятіть громаду, зберіть старших, згромадьте дітей і тих, що соски ссуть; нехай вийде жених із своєї світлиці й молода зі своєї комори; між двором і жертівником нехай заплачуть священники, Божі слуги, та й промовлять, Пожалуй, Господи, люду твого, не дай насліддя твого на наругу, щоб погане старшували над ними: чого б говорити невірним між собою, Де Бог їх?

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 6, 16.*

КОЛИ постите, нехай не буде в вас, як у лицемірів, сумного виду: змінюють бо лица свої, щоб здаватись людям постниками. Направду кажу вам, Мають вони нагороду собі. Ти ж, коли постиш, намасти голову свою, і вмий лице своє, щоб не здавався людям постником, а Отцеві твому, що потай; а Отець твій, що бачить потайне, надгородить тебе прилюдно. Не збирайте собі скарбів на землі, де міль і ржа їсть, і де злодії підкопуються і крадуть; а збирайте собі скарби на небі, де ні міль, ні ржа не їсть, і де злодії не підкопуються й не крадуть: бо де скарб ваш, там буде й серце ваше.

ПЕРША НЕДІЛЯ ПОСТУ.

МОЛЕБЕНЬ.

ГОСПОДИ, що ради нас постив еси сорок днів і сорок ночей: Дай нам ужити такого

Перша неділя посту

здержання, щоб підчинивши тілесне наше ество Духові, змогли ми завжди корився твоїм божеським наклоненням в справедливості та правдивій святості на честь і славу тобі; що жиєш і царствуєш з Отцем і Святим Духом, один Бог, на віки вічні. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *2. Коринт. 6, 1.*

МИ, що працюємо разом з ним, благаємо й вас, щоб ви марно благодать Божу не приймали; (бо говорить, приятного часу я вислухав тебе, і в день спасення поміг тобі; ось тепер пора приятна; ось тепер день спасення;) ніякого ні в чому не даючи спотикання, щоб не було ганене служення; а у всьому показуючи себе, як слуг Божих, у великому терпінню, в горю, в нуждах, в тіснотах, в побиттях, в темницях, в бучах, у працях, в недосипаннях, у постах; в чистоті, в знанню, в довготерпінню, в добрості, в Святому Духові, в любові нелицемірній, в словах правди, в силі Божій, із зброєю праведности в правій і лівій руці; славою й безчестям, ганьбою і похвалою; як дуриє світи, та правдиві; як незнані, а пізнані; як вмираючі, і, ось, ми живі; як карані, та не повбивані; як сумні, а завжди веселі; як бідні, але багатих збогачуючі; як нічого немаючі, а все посідаючі.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 4, 1.*

ТОДІ повів Ісуса дух у пустиню на спокусу диявольську. І постив він сорок день і сорок ночей, потім забажав їсти. І прий-

шовши спокусник до нього, каже, Коли ти Син Божий, прикажи цим камінням зробитися хлібом. Він же, озвавшись, сказав, Писано єсть, Не самим хлібом житиме чоловік, а кожним словом, що виходить із уст Божих. Тоді диявол бере його в святий город, і ставить його на церковній вежі, та каже йому, Коли ти Син Божий, кинься вниз; писано бо, Він накаже про тебе ангелам своїм, і на руках понесуть тебе, щоб не вдаривсь часом об камінь ногою твоєю. Каже йому Ісус, Писано знов, Не будеш спокушувати Господа Бога твого. Знов бере його диявол на гору височенну, й показує йому всі царства на світі та славу їх; і каже йому, Оце все дам тобі, коли, припавши, поклонишся мені. Каже тоді йому Ісус, Геть від мене, сатано; писано бо єсть, Господу Богу твійому кланятимешся, і йому одному служитимеш. Зоставив тоді його диявол, і ось ангели приступили й служили йому.

ДРУГА НЕДІЛЯ ПОСТУ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, ти бачиш, що немає в нас власної сили, щоб могли ми сами собі помогти: Бережи оці знадвірні тіла наші, й душі наші, що ув нас; борони нас від усякого нещастя, що моглоб навистити тіла наші, та від усяких лихих помислів, що моглиб напасти й зашкодити душам нашим; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 1. Солун. 4, 1.

БЛАГАЄМО вас, браття, й наминаємо в Господі Ісусі, щоб, яко ж прийняли від нас, як годиться вам ходити й угождати Богові, так, щоб більш у тому достаткували. Бо знаєте, які заповіді дали ми вам Господом Ісусом. Така бо Божа воля, освячення ваше, щоб ви вдержувались від блуду; щоб кожен з вас знав, як держати посудину свою у святости й чести; не в страсти похотній, яко ж і погане, що не знають Бога; щоб ніхто не переступив ні в якому ділі і не обманював брата свого; тим що Господь відомстителъ за все те, яко ж ми й перше казали вам і свідкували. Не покликав бо нас Бог на нечистоту, а на святість. Тим же, хто відкидає, відкидає не чоловіка, а Бога, що дав нам і Духа свого Святого.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 15, 21.

ВИЙШОВ Ісус ізвідтіля, і перейшов у Тирські та в Сидонські сторони. Коли це жінка Канаанка прийшла з тих границь, і кричала до нього, кажучи, Помилуй мене, Господи, Сину Давидів; дочка моя тяжко біснується. Він же не відповів їй ні слова. І, приступивши ученики його, благали його, кажучи, Відошли її; бо кричить за нами. Він же, озвавшись, сказав, Післано мене тільки до загублених овечок дому Ізраїлевого. Вона ж, приступивши, поклонилась йому, кажучи, Господи, поможи мені. Він же, озвавшись, каже, Не годиться взяти в дітей хліб, і кинути собакам. А вона

Третя неділя посту

каже, Так, Господи, тільки ж і собаки їдять кришки, що падають із стола в господаря їх. Тоді озвався Ісус і каже до неї, Жінко, велика віра твоя: нехай станеться тобі, як бажаєш. І одужала дочка її з того ж часу.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПОСТУ.

МОЛЕБЕНЬ.

БЛАГАЄМО тебе, Всемогутній Боже, зглянься на щирі бажання смиренних слуг твоїх, і простягни праву руку твоєї Величі, і будь нам обороною проти всіх ворогів наших; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Єфес. 5, 1.*

ОЦЕ Ж будьте послідувачами Божими, як любі діти; і ходіть у любови, яко ж і Христос полюбив нас і віддав себе за нас на жертву і на посвяту Богу, у солодкі пахощі. Блуд же і всяка нечистота, або зажерливість нехай і не згадуються між вами, як подобає свягим; ні безсором і дурні слова, або жарти, що невідповідні; а радше дякування. Бо знаєте це, що ні один блудник, або нечистий, або зажерливий, що єсть ідолослужителем, не має насліддя в царстві Христа й Бога. Нехай ніхто не зводить вас марними словами: бо за це приходить гнів Божий на синів непокірних. Не будьте ж спільниками їх. Ви бо були колись темрявою, тепер же ви світло в Господі: ходіть же яко діти світла; (бо овоч Духа у всякій доброті, і спра-

Третя неділя посту

ведливости, та правді;) допевнюючись, що єсть угодне Богові. І не приставайте до неплідних діл темряви, а радше винуйте їх: що бо діється потайно у них, соромно й казати. Усе ж бо обвинувачене світлом виявляється: все бо виявлене єсть світло. Тогож він сказав, Устань, сонний, і воскресни з мертвих, то й освітить тебе Христос.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 1, 14.*

ІСУС виганяв біса, а той був німий. Сталося ж, як диявол вийшов, промовив німий; і дивувався народ. Деякі ж з них казали, Велзевулом, князем бісовським він виганяє біси. Другі ж, спокушуючи його, ознаки від нього шукали з неба. Він же, знаючи думки їх, каже їм, Кожне царство, проти себе розділене, пустіє; і дім проти дому, вальється. Коли ж і сатана проти себе розділиться, як устоїть царство його? Бо кажете, що Велзевулом виганяю біси. Коли ж я Велзевулом виганяю біси, то сини ваші ким виганяють їх? Тим суддями вашими вони будуть. Коли ж пальцем Божим виганяю біси, то ким прийшло до вас царство Боже. Коли ж дужий чоловік, узброївшись, стереже свого двору, то в спокою добро його; а як прийде дужчий над нього, перемає його, забере всю зброю від нього, що на неї уповав, і розділить здобич свою. Хто не зі мною, той проти мене: і хто не збирає зі мною, той розсіпає. Як же нечистий дух виїде з чоловіка, то блукає по безвістях, шукаючи спокою, і, не знайшовши, каже, Вернусь до домівки

Четверта неділя посту

моєї, звідкіля вийшов. І прийшовши знайде її виметену і прибрану. Тоді йде та бере сім інших духів, зліщих над себе, і вони входять і домують там; і останнє положення чоловіка того гірше першого. Сталося ж, як промовляв він це, піднявши одна жінка як народу голос, каже йому, Блаженна утроба, що носила тебе, і соски, що ссав еси. Він же каже, Блаженні ж і ті, що слухають слово Боже та й хоронять його.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПОСТУ.

МОЛЕБЕНЬ.

БЛАГАЄМО тебе, Всемогутній Боже, даруй нам, котрим належиться справедлива кара за лихі наші вчинки, щоб задля благодати й милости твоєї вона минула нас; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Галат. 4, 21.*

СКАЖІТЬ мені, ви, що бажаєте бути під законом, хіба ви закону не слухаєте? Писано бо, що Авраам мав два сини, одного від невільниці, а другого від вільної. Та той, що був від невільниці, родивсь по тілу; а той, що від вільної, по обітниці. Цеж образом вислови: це бо два завіти; один з гори Синая, що родить у неволю, котра єсть Агара. Бо Агара, це Синай гора в Аравії, і прикладається до теперішнього Єрусалиму, і служить з дітьми своїми в неволі. А вишній Єрусалим вільний; він мати всім нам. Писано бо, Звеселись неплідна, що не родиш; Кричи та покликуй,

Четверта неділя посту

ти, що не мучилась: бо в самотній багатодітей, більш ніж у тієї, що має чоловіка. Ми ж, браття, як був Ісаак, діти обітвання. Та, як тоді той, хто родивсь по тілу, гонив того, хто родився по духу; так і тепер. Тільки ж бо що говорить Писання? Вижени невільницю й сина її, немає бо наслідувати син невільниці з сином вільної. Оце ж, браття, ми не діти невільниці, а вільної.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 2, 1.*

ПІЙШОВ Ісус на той бік моря Галилейського, Тиверядського. І йшло за ним багато народу, бо бачили чуда його, що робив над недужими. І вийшов Ісус на гору і сидів там з учениками своїми. Була ж близько Пасха, свято жидівське. Коли ж Ісус зняв очі свої та й побачив, що багато народу йде до нього, каже до Филипа, Звідки купимо хліба, щоб вони попоїли? (Це ж сказав вивідуючи його; бо сам знав, що має робити.) Відповів йому Филип, За двісті денаріїв хліба не стане їм, щоб кожному з них хоч трохи дісталось. Каже йому один з учеників його, Андрей, брат Симона Петра, Є тут хлопець один, що має пять ячмінних хлібів та дві рибки; тільки ж що це на стільки? Каже ж Ісус, Заставте людей, хай посідають. Була ж трава велика на тому місці. Посідали ж чоловіки, числом зо пять тисяч. Взявши ж Ісус хліби, і віддавши хвалу, подав ученикам, ученики ж сидячим; таксамо й риби, скільки хотіли. Як же наситились, каже ученикам своїм, Позбирайте останки околушин, щоб не пропало ніщо. Зібрали ж і наповнили двана-

цять кошів крушин із п'яти хлібів ячмінних, що зісталось надто у тих, що їли. Люде ж бачивши, яке чудо зробив Ісус, казали, Це справді той пророк, що мав прийти на світ.

П'ЯТА НЕДІЛЯ ПОСТУ.

МОЛЕБЕНЬ.

БЛАГАСМ тебе, Всемогутній Боже, зглянься милосердно на людей твоїх; і превеликою твоєю добротою керуй ними і збережи їх на тілі й на душі; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛЬ. *До Жидів 9, 11.*

ХРИСТОС же, прийшовши яко Архиерей надходящих доброт, із більшою і зверщенішою скінею, нерукотвореною; це єсть, не цього будовання; ані не кровю козлиною, ні телячою, а своєю кровю, увійшов раз у святиню, здобувши вічне відкуплення для нас. Бо коли кров з бугаїв та кіз і попіл з ялівки, окроплюючи занечистених, освячує на тілесну чистоту; то скільки ж більше кров Христова, що Духом вічним приніс себе, непорочною жертвою Богу, очистить совість вашу від мертвих діл, на службу Богу живому? І задля того він Посередник нового завіту, щоб через значіння смерти за відкуплення з проступків, що були в першому завіті, змогли поклонітись прийняти обітницю вічного насліддя.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 8, 46.*

ПРОМОВИВ Ісус, Хто з вас докорить мені за гріх? Коли ж правду говорю, чому

ви не віруєте мені? Хто від Бога, слова Божі слухає; Ви не слухаєте тому, що ви не від Бога. Озвались тоді Жиди й казали, Чи не добре кажемо ми, що Самарянин єси ти і біса маєш? Відказав Ісус, Я не маю біса; а шаную Отця мого, ви ж зневажаєте мене. Я ж не шукаю моєї слави; єсть же один, що шукає й судить. На правду, на правду кажу вам, коли хто слово моє хоронитиме, смерті не побачить ніколи. Сказали тоді йому Жиди, Тепер ми знаємо, що біса маєш: Авраам умер і пророки, а ти кажеш, коли хто слово моє хоронитиме, не вкусить смерті по вік. Хіба ти більший ніж отець наш Авраам, що вмер? І пророки повмирили: ким ти себе робиш? Відповів Ісус, Коли я прославляю себе, слава моя ніщо; єсть же Отець мій, що прославляє мене, про котрого ви кажете, що він Бог ваш: однак ви не пізнали його; я ж знаю його: і як би я сказав, що не знаю його, я був би лженик, такий як ви; але я знаю його і слово його хороню. Авраам, отець ваш, рад був видіти день мій, і він увидів і зрадів. Казали тоді Жиди до нього, Не маєш іще пятьдесяти років, і Авраама видів єси? Каже їм Ісус, На правду, на правду говорю вам, Перш ніж Авраам був, я єсьм. Піднімали тоді каміння, щоб кидати на нього: Ісус же сховався, і вийшов із святині.

*

усяке коліно, що на небі і на землі і під землею; і щоб усякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос, на славу Бога Отця.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Маттея 27, 1.

Як же настав ранок, зробили раду всі архиереї і старші людські на Ісуса, щоб убити його. І як звязали його, то й повели та й передали його Понтієві Пилату, ігемоніві. Тоді, побачивши Юда, зрадник його, що його осуджено, розкався і вернув трицять срібняків архиереям та старшині, Згрішив я, зрадивши кров невинну. Вони ж сказали, Що нам до того? то твоя річ. І він кинув срібняки в церкві, вийшов і пішов і повісився. Архиереї ж, взявши срібняки, сказали, Не вільно класти їх у скарбону, бо це ціна крови. Зробивши ж раду, купили за них ганчарське поле, щоб ховати на йому захожих. Через те звалось те поле, Криваве Поле, по цей день. (Тоді справдилось, що сказав Єремія пророк, говорячи, І взяли вони трицять срібняків, ціну оціненого, котрого із синів Ізраїлевих оцінено, і дали їх за ганчарське поле, як повелів мені Господь.) Ісус же стояв перед ігемом; і питав його ігемон, кажучи, Чи ти цар Жидівський? Ісус же каже йому, Ти кажеш. А як винували його архиереї та старші, не відповідав нічого. Тоді каже до нього Пилат, Хіба не чуєш, скільки свідкують на тебе? І не відповів він йому ні на одно слово, так що ігемон дуже дивувався. На те ж свято звик був відпускати народові одного в'язника, котрого вони хотіли. Мали ж тоді знаного в'язника,

НЕДІЛЯ ПЕРЕД ВЕЛИКОДНЕМ звана

ЦВІТНА НЕДІЛЯ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і віковичний Боже, що з чутливої любови твоєї до людства, післав еси Сина твого, а Спаса нашого Ісуса Христа, щоб узяв на себе людське тіло і постраждав смертю на хресті, щоб усе людство ішло за прикладам його великої лагідности: Даруй ласкаво, щоб і ми могли наслідувати його в терпеливості, та стали спільниками воскресення його; у тім же Ісусі Христі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Филип. 2, 5.

НЕХАЙ же буде у вас та думка, що була у Христа Ісуса: котрий, будши в подобині Божій, не вважав хизацтвом бути рівним Богу; тільки ж умалив себе, прийнявши подобину слуги, і був у подобині чоловічій: і здававшись видом, яко чоловік, принизив себе, і стався послухним аж до смерти, смерти ж хрестної. Тим же і Бог його високо підніс, і дав йому імя більше всякого імени; щоб в імя Ісусове приклонилось

на прізвище Варавву. Як же вони зібралися, сказав їм Пилат, Кого з них хочете, щоб відпустив вам? Варавву, чи Ісуса, що зветься Христос? Знав бо, що через зависть видали його. Як же сидів він на судищі, прислала до нього жінка його, кажучи, Не май нічого до діла з праведником тим: багато бо я терпіла сьогодні у сні через нього. Архирей ж і старші намовили народ, щоб випросили Варавву, Ісуса ж убили. Озався ж ігемон і каже до них: Кого хочете з двох, щоб випустив вам? Вони ж сказали, Варавву. Каже до них Пилат, Шож оце зробити маю з Ісусом, що зветься Христом? Кажуть йому всі, Нехай буде розпнятий. Ігемон же промовив, Чому, що злого він зробив? Вони ж ще більше кричали, Нехай буде розпнятий. Бачивши ж Пилат, що нічого не врадить, та що іще більше росте буча, взяв води і вмив руки перед народом, кажучи, Не винен я крові праведника цього; ви цим займайтесь. Тоді, озвавшись увесь народ, сказав, Кров його на нас і на діти наші. Тоді відпустив їм Варавву: Ісуса ж, побивши, передав, на розп'яття. Тоді воїни ігеменові, взявши Ісуса на судище, збрали на нього всю роту. І вони роздягнули його накинули на нього багрянний плащ. І сплівши вінок із тернини, поклали на голову йому, а тростину в правицю йому: і припадаючи на коліна перед ним, насміхались із нього, говорячи, Радуйся Царю Жидівський. І плювали на нього, і брали тростину й били по голові його. І, як насміялись із нього, зняли з нього плащ, і наділи на

нього одержу його, і повели його на розп'яття. І як вийшли, знайшли чоловіка з Кириної, Симона на імя; цього заставили нести хрест його. І прийшовши на врочище, зване Голгота, чи то б сказати, лобне місце, дали йому пити оцту змішаного з жовчею: і, покушавши, не хотів пити. І розп'яли вони його, і поділили одержу його, кинувши жереби, щоб српавдилось те, що сказав пророк, Поділили собі шати мої, і на одержу мою кинули жереби. І, посідавши, стерегли його там; і вивісили над головою його написану вину його, ЦЕ ЄСТЬ ІСУС, ЦАР ЖИДІВСЬКИЙ. Тоді розп'ято з ним двох злодіїв; одного праворуч, а другого ліворуч. А прохожі хулили його, киваючи головами, й кажучи, Ти, що руйнуєш церкву, а за три дні будуєш її, спаси сам себе: коли ти Син Божий, зійди з хреста. Так само ж і архирей, насміхаючись із письменниками та старшими, казали, Інших спасав, а себе не може спасти: коли він цар Ізраїльський, нехай тепер зійде з хреста, і повіримо йому. Він покладався на Бога; нехай тепер визволить його, коли хоче його мати: казав бо, Я Син Божий. Так само й розбійники, що були розп'яті з ним, до коряли йому. Від шестої ж години настала темрява по всій землі до години девятої. Коло девятої ж години покликнув Ісус великим голосом, промовляючи, *ЕЛІ, ЕЛІ, ЛАМА САВАХТАНІ?* то єсть, Боже мій, Боже мій, чому мене покинув еси? Дехто із тих, що там стояли, як те вчули, казали, Цей чоловік кличе Ілію. І зараз таки один з них побіг, узяв губку, й наповнив оцтом, і настромив

на тростину, та дав йому пити. Останні ж казали, Нехай; побачимо, чи прийде Ілія спасти його. Ісус же знов, покликнувши великим голосом, зітхнув духа. І ось завіса церковна роздерлась надвоє, від верху до низу, і земля загрусилась, і скелі порозпадались, і гроби порозкривались; і многі тіла святих усопших повставали, і вийшли з гробів по воскресенню його, поприходили у святий город, і явилися багатьом. Сотник же з тими, що були з ним і стерегли Ісуса, побачивши землетрус і те, що сталось, полякались вельми, кажучи, Справді, це був Син Божий.

ПОНЕДІЛОК ПЕРЕД ВЕЛИКОДНЕМ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і віковичний Боже, що з чутливої любови твоєї до людства, післав еси Сина твого, а Спаса нашого Ісуса Христа, щоб узяв на себе людське тіло й постраждав смертю на хресті, щоб усе людство, ішло за прикладом великої його лагідности: Даруй ласкаво, щоб і ми могли наслідувати його в терпеливості, та стали спільниками воскресення його; у тім же Ісусі Христі Господі нашим. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. Ісаїя 63, 1.

ХТО це йде з Едому, в червоній одежі з Босору, такий величний в своїй одежі, що виступає в повноті сили своєї? Це Я, той, що в устах його справедливість, Я, сильний до рятowania. Чому ж одіж твоя

червона, а ризи твої, мов у того, що топтав виноград у тискарні? Я топтав виноград сам один, не було зміж народів нікого зі мною: і я потоптав їх у гніві мойому, дав их у досади мойї; кров их багрила на мої ризи, от я й замаргав усю одіж мою: День бо пімсти мав я на умі, і настав рік визволу людей моїх. Я дивився й не було помічника; дивувався, що не було кому піддержати мене: та мені помогла рука моя, й досада моя піддрежала мене. І потоптав я ворогів у гніві мойому, розбив їх у досади мойї, і полив землю их кровю. Вдячно буду згадувати змилювання Господне, і славити му Господа за все те, що Господь дарував нам; за все добро для дому Ізраїля, які явив йому в милосердю своєму і великій ласкавості своїй. Він бо сказав, Вони ж народ мій, діти, що не зломлять вірности, і він спасав їх. В кожній недолі их, він не покидав их, і ангел лица його рятував их: з любови своєї і з милосердя свого визволяв их, підняв их і носив по всі дні давні. Та вони неслухняні бували й печалі завдавали духові його; за те ж він відвертався і ставав їм неприятеlem; і сам воював проти них. Тоді згадав народ часи давні, Мойсееві, де він, той, що вивів их із моря з пастирем овець його? де той, що Святого Духа свого вложив йому в серце? Той, що вів Мойсея за праву руку величним рамям своїм; розділив перед ним води, щоб вічне вчинити імя собі; Той, що вів их через безодні, мов коня степом широким, та й не спотикались. Мов стадо, що легко сходить у долину, так Дух Господень вів их

до впокою. Оттак вдовив ти твій нарід, щоб собі імя славне вчинити. Споглянь же з небес, подивись із пробутку твого святого і славного: Де любовний жар і кріпость твоя? Ласкавість твоя й милосердя твоє до мене? Чи вони здержані? Авже ж ти Отець наш, бо Авраам нас не відав, та й не знав про нас Ізраїль: Ти, Господи, Отець наш, наш Відкупитель, від віків імя твоє. Чому ж, Господи, допусти нас, щоб ми збилися з пуття твого, щоб закаменіло серце наше й перестало тебе боятись? Вернися ж задля слуг твоїх, задля покоління наслідія твого. На короткий час допалася вона народові святости твоєї, вороги бо наші взяли під ноги святиню твою. Ми тепер такими стали, начеб ти ніколи й не володів над нами, начеб імя твоє не йменувалось над нами.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Марка 14, 1.

БУЛА Ж пасха й опрісноки по двох днях: і шукали архиереї, та письменники, як би його підступом узяти і вбити. Та казали, не в свято, щоб бучі не було в народі. А як був він у Витанії, в господі Симона прокаженого, та сидів за столом, прийшла жінка, маючи любастровий збаночок мира народового, правдивого, предорогого, й розбивши посудину, злила йому на голову. Були ж деякі, що сердились у собі, кажучи, На що ця втрата мира? можна бо було це продати більш ніж за триста денаріїв, та дати вбогим: і дорікали їй. Ісус же каже, Лишіть її; на що завдасте їй жалю? Добре діло вчинила на мені:

всякого бо часу вбогих маєте з собою, і коли схочете, можете їм добро робити; мене ж не всякого часу маєте. Вона зробила, що могла; опередила намастити тіло моє на погребення. Направду кажу вам, Де тільки проповідуватиметься Євангелія ня по всьому світу, казатиметься й те, що зробила оця, на спомин її. А Юда Іскаріотський, один з дванацятьох, пійшов до архиереїв, щоб їм зрадити його. Вони ж почувши, зраділи, і обіцяли йому срібняків дати. І шукав, як би у добру годину його зрадити. І першого дня опрісноків, як пасхове ягня кололи, кажуть йому ученики його, Де хочеш, щоб ми пійшли, та приготували тобі їсти пасху? І посилає двох з учеників своїх, і каже їм, Ійдіть у город, і зустріне вас чоловік, з глеком води; ійдіть за ним: і куди ввійде він, скажіть господареві дому, Учитель каже, Де та світлиця, де їсти маю пасху з учениками моїми? І він вам покаже гірницю простору, прибрану й готову: там приготуйте нам. І вийшли ученики його й прийшли в город, і знайшли, як він сказав, і приготували пасху. І, як настав вечір, приходить він з дванацятьма. І як сиділи вони, за срогом та їли, сказав Ісус, Направду кажу вам, Один з вас, котрий їсть зі мною, зрадить мене. Вониж почали сумувати й казати до нього один по одному, Хіба ж це я? І другий, Хіба ж це я? Він же, озвавшись, каже їм, Один з дванацяти, що вмачає зі мною руку в миску. Син Чоловічий іде справді, як це написано про нього: горе ж чоловікові тому, що Сина Чоловічого зрадить:

добре було б йому, коли б не родився чоловік той. І як їли вони, взяв Ісус хліб, і поблагословив, ламав, і давав їм, і каже, Прийміть, їдьте: це єсть тіло моє. І взяв чашу, і віддавши хвалу, подав їм; і пили з неї всі. І каже їм, Це єсть кров моя нового завіту, що за багатьох проливається. Направду кажу вам, уже більше не питиму з плоду виноградного, аж до дня того, коли його питиму новим у царстві Божому. І як відспівали вони гимн, пійшли на гору Оливну. І каже їм Ісус, Всі ви поблазнитесь мною цієї ночі; бо писано, Поражу пастиря й розсиплються вівці. Тільки ж по воскресенню моїм попереду вас у Галилею. А Петро каже йому, Хоч і всі поблазнятись, тільки не я. І каже йому Ісус, Направду кажу тобі, Що сьогодні, цієї ж ночі, нім ще двічі півень запіє, тричі відречешся мене. Він ще більш певне говорив, Хоч би мені і вмерти з тобою, не відречуся тебе ніяк. Так же само і всі казали. І приходять на врочище, що зветься Гетсиман: і каже ученикам своїм, Сидіть тут, поки помолитимусь. І бере з собою Петра, та Якова, та Йоана, і почав скорботи та вдаватися у велику тугу, і каже їм, Тяжко сумна душа моя аж до смерті; підождіть тут і пильнуйте. І пішов трохи далі, припав до землі, і молився, щоб, коли можна, мимо йшла від нього ця година. І каже, Авва, Отче, все можливе тобі; візьми від мене цю чашу; тільки ж не що я хочу, а що ти хочеш. І приходить, і знаходить їх сплячих, і каже до Петра, Симоне, ти спиш? Не міг ти одної години попил-

нувати? Пильнуйте і моліться, щоб не ввійшли в спокусу. Дух справді охочий, тіло ж немічне. І знов відійшов, і молився, тіж самі слова промовляючи. І, як вернувся, знайшов їх знов сплячих (були бо їх очі важкі), і не знали вони, що йому відповісти. І приходить третій раз, і каже їм, Спіть уже і спочивайте: годі, прийшла година; ось, виданий Син Чоловічий у руки грішникам. Вставайте, ходім; ось, зрадник мій уже близько. І зараз таки, як ще він промовляв, приходить Юда, один з дванадцятьох, а з ним багато народу з мечами й киями, від архиерейів, і письменників, і старших. Дав же зрадник його знак їм, говорячи, Кого поцілую, той же він сам: беріть його та й ведіть осторожно. І як тільки прийшов, зараз приступив до нього, і каже, Учителю, учителю; і поцілував його. Вони ж наложили на нього руки свої і взяли його. Один же з тих, що стояли, вихопив меч, і вдарив слугу архиерейського, і відрубав йому вухо. І озвавшись Ісус каже їм, Чи це ви, як на розбійника вийшли з мечами і киями, взяти мене? Щодня був я з вами в церкві навчаючи, і не брали ви мене: та писання має сповнитися. І всі вони покинули його і повтікали. А один якийсь молодець ішов за ним, одягнений у полотно по нагому; і ловлять його молодці: він же, залишивши полотно, утік від них нагий. І повели Ісуса до архиерея: і сходяться до нього всі архиерейі, і старші, і письменники. А Петро здалека йшов за ними, аж у середину в двір архиерейський; І сидів із слугами, та

Понеділок перед великоднем

грівся коло вогню. Архиереї ж і вся рада шукали свідчення на Ісуса, щоб убити його, та й не знайшли. Многі бо криво свідчили проти нього і не сходились свідчення їх. Деякі встали, криво свідчили на нього, кажучи, Ми чули як він казав, Я зруйную цю рукотворну церкву, і за три дні іншу, некуртворну поставлю. Та й так не сходились свідчення їх. І ставши архиерей посередині, спитав Ісуса, кажучи, Нічого не відповідаєш? Що це, що ці на тебе свідкують? Він же мовчав, і нічого не відказав. Знов спитав його архиерей, і каже йому, Чи ти Христос, Син Благословеного? Це я, і видітимете Сина Чоловічого, сидячого праворуч сили, і приходячого на хмарах небесних. Тоді архиерей роздер одіж свою, і каже, На що нам іще свідків? ви чули хулу: що думаєте? Вони ж усі осудили його, що винен смерті. І почали деякі плювати на нього, і закривати лице йому, й бити по щоках його, й казали йому, Вгадай: і слуги знущались над ним, бючи його долонями. І як був Петро у дворі внизу, приходить одна з дівчат архиерейських; і як побачила Петра, бо грівся, каже, І ти був також з Ісусом Назарянином. А він відрікся, кажучи, Не знаю, і не розумію, що ти кажеш. І вийшов геть до придвору; і півень запіяв. І дівчина побачила його знов, і почала говорити тим, що стояли, Цей один з них. Він же знов відрікся. І трохи згодом, ті, що стояли, сказали знов Петрові, Справді з них еси, бо ти Галилеець, і говірка твоя годиться з тим. Він же почав лихословити та клястись,

Второк перед великоднем

кажучи, Я не знаю чоловіка цього, про котрого говорите. І вдруге півень запіяв. І згадав Петро слово, що промовив йому Ісус, Нім ще двичі запіє півень, одречешся мене тричі. І думачи над тим, став плакати.

ВТОРОК ПЕРЕД ВЕЛИКОДНЕМ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і віковичний Боже, що з чуливої любови твоєї до людства, післяв еси Сина твого, а Спаса нашого Ісуса Христа щоб узяв на себе людське тіло й постраждав смертю на хресті, щоб усе людство ішло за прикладом його лагідности: Даруй ласкаво, щоб і ми могли наслідувати його в терпеливості, та стали спільниками воскресення його; у тім же Ісусі Христі Господі нашим. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. Ісаїя 50, 5.

ГОСПОДЬ Бог відчинив ухо мое, і я не спротививсь, назад не подався. Плечі мої дав я на побивання; щоки мої на поличкування; та й лица мого не відвертаю від наруги та обпльовання. І Господь Бог помагає мені, тимто я не стидаюсь, тим я держу лице мое, мов кремін, та й знаю, що сором мене не досягне. Близько бо той, у кого мені справедливність; Хто ж хоче мені противитись? Станьмо разом. Хто хоче зі мною судитись? Нехай приступить ід мені! Ось, Господь Бог допоможе мені; хто ж мене судить? Всі вони розпадуться, мов стара одежа, з'їдена мілью. Хто зміж вас боїться Бога, що слухає голосу слуги

Господнього? Хто у темряві без світла ходить, нехай покладається на ім'я Господнє й опреться на Бозі своїм. Ви ж усі, що раздуваєте вогонь, озброєні палючими стрілами; йдіть в полум'я вашого вогню та стріл ваших, що їх запалили. Це буде вам з руки моєї, у муках помрете.

СВАНГЕЛІЯ. Св. Марка 15, 1.

І зараз уранці, архиереї порадившись з старшими та письменниками, і вся рада, звязали Ісуса, повели, та й видали Пилатові. І спитав його Пилат, Чи ти еси цар Жидівський? Він же озвавшись, каже йому, Ти кажеш. І винуватили його архиереї богато. Пилат же знов спитав його, кажучи, Не відкажеш нічого? Он, скільки на тебе свідкують. Ісус же більше нічого не відповів; так що дивувався Пилат. На свято ж відпускав він їм одного в'язника, котрого хотіли. Був же там названий Варавва, з своїми затягцями ув'язнений, котрі під бунт убивство зробили. І викликаючи народ почав домагатися, щоб, як завжди, зробив їм. Пилат же відказав їм, говорячи, Чи хочете, щоб випустив вам царя Жидівського? Знав бо, що через зависть видали його архиереї. Архиереї ж наустили народ, щоб лучше Варавву відпустив їм. Пилат же, озвавшись, ізнов сказав їм, Що ж оце хочете, щоб я зробив із тим, кого звете царем Жидівським? Вони ж знов закричали, ще дужче, Розпни його. Пилат же каже їм, Яке ж об зло зробив? Вони ж ще гірш кричали, Розпни його. Пилат же, хотівши народові догодити, від-

пустив їм Варавву, й передав Ісуса, побивши його, на розп'яття. І воїни повели його в середину двору, звану Претор; і скликали всю роту. І одягли його в багрянцю, і сплели вінок із тернини і обвинули на голову його; та й почали витати його, Радуйся, царю Жидівський. І били його по голові тростиною, і плювали на нього, та, впадаючи на коліна, кланялись йому. І як насміялись із нього, роздягнули його з багрянці й одягнули його в одержу його, тай повели його на розп'яття. І заставили мимойдучого якогось Симона Киринея, що йшов з поля, батька Олександра та Руфа, щоб ніс хрест його. І приводять його на Голготу на місце, прозване Черепове місце. І дали йому пити вина з смирною; він же не прийняв. І, як розпняли його, поділили одержу його, кинувши жереб на неї, що кому впаде, Була ж година третя і розпняли його. І була надпись вина його надписана, ЦАР ЖИДІВСЬКИЙ. І розпняли з ним двох розбійників, одного по правиці, а одного по лівиці в нього. І справедлось писання, що говорить, І з беззаконними полічено його. І мимоходячі хулили його, киваючи головами своїми та кажучи, Овва, ти, що руйнуєш церкву і в три дні ставиш, спаси себе і зійди з хреста. Таксамо й архиереї, насміхаючись один до одного казали, Інших спасав, себе не може спасти. Христос, цар Жидівський, нехай зійде тепер з хреста, щоб побачили ми, й увіруємо. І ті, що були розп'яті з ним, зневажали його. Як же настала година шеста, темрява стала по всій землі аж до

години девятої. А години девятої покликнув Ісус голосом великим, *ЕЛОЙ, ЕЛОЙ, ЛАМА САБАХТАНІ?* що єсть перекладом, Боже мій, Боже мій, на що мене покинув еси? І деякі з тих, що там стояли, як те вчули, казали, Ось, він Ілію кличе. Побігши ж один і сповнивши губку оцтом, і настромивши на тростину, напоював його, кажучи, Стривайте, побачимо, чи прийде Ілія зняти його. Ісус же закричавши великим голосом, віддав Духа. І завіса церковна роздерлась на дває з верху аж до низу. Бачивши ж сотник, що там стояв проти нього, що, так закричавши, зітхнув Духа, каже, Справді чоловік цей Син був Божий.

СЕРЕДА ПЕРЕД ВЕЛИКОДНЕМ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і віковічний Боже, що з чуливої любови твоєї до людства, післяв еси Сина твого, а Спаса Ісуса Христа, щоб узв на себе людське тіло й постраждав смертю на хресті, щоб усе людство йшло за прикладом його лагідности: Даруй ласкаво, щоб і ми могли наслідувати його в терпеливості, та стали спільниками воскресення його; у тім же Ісусі Христі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. До Жидів 9, 16.

ДЕ єсть завіт, там мусить прийти й смерть завітуючого. Завіт бо після мертвих має силу; інакше він не має сили, доки завітуючий живе. Тим же й перший не був

освячений без крови: як вирік бо Мойсей всяку заповідь по закону всім людям, то взявши крови телячої та козлиної з водою та червоної вовни й ісопу, покропив і саму книгу і весь народ, кажучи, Це кров завіту, котрий завітуював вам Бог. І скино і весь посуд служебний таксамо покропив. А мало не все кровю очищається по закону, і без пролиття крови нема відпущення. Оце ж треба було, щоб образи небесного дим очищались, саме ж небесне лучшими жертвами, ніж ці. Не в рукотворну бо святиню увійшов Христос, зроблену на взір правдивої, а в саме небо, щоб нині являться лицю Божому за нас; ані щоб багато разів приносити себе в жертву, яко ж архиерей входить у святиню по всі роки з чужою кровю: а то треба було б йому много разів страждати від настання світу, а нині раз у кінці віків явився на знівечення гріха жертвою своєю. І як призначено людям раз умерти, а потім суд, так і Христос один раз принесений, щоб понести гріхи багатьох; друге без гріха явиться ждучим його на успасення.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 22, 1.

НАБЛИЖАЛОСЯ Ж свято опрісноків, зване пасхою. Й шукали письменники та фарисеї, як погубити його; боялись бо народу. Ввійшов же сатана в Юду на прізвище Іскаріотського, що був з числа дванацяти. І пійшовши, говорив з архиереями та воеводами, як його зрадити їм. І зраділи вони й умовились йому срібла дати. І обіцявся і шукав нагоди, щоб видати його їм

потаї народу. Пришов же день опрісноків, як треба було колоти пасхове ягня. І післав Петра та Йоана, кажучи, Йдіть та приготуйте нам пасху їсти. Вони ж сказали, Де хочеш, щоб приготувати? Він же каже їм, Ось, як увійдете в город, зустріне вас чоловік, з глеком води, Йдіть слідом за ним, у господу, куди він ввійде. І скажіть господареві дому, Каже тобі учитель, Де світлиця, щоб маю їсти пасху з учениками моїми? І той вам покаже гірницю велику застелену; там приготуйте. Пійшовши ж знайшли, як сказав їм, і приготували пасху: І як настала година, сів він і дванацять апостолів з ним. І каже до них, Бажанням забажав я цю пасху їсти з вами, перш, ніж прийму муки: кажу бо вам, що більш не їстиму її, доки сповниться в царстві Божому. І взяв чашу й, віддавши хвалу, каже, Прийміть це та поділіть між собою. Кажу бо вам, що не питиму вже з плоду виноградного, доки не прийде царство Боже. І, взявши хліб, та віддавши хвалу, переломив і дав їм, кажучи, Це єсть тіло моє, що за вас дається: це чиніть на мій спомин. Так само й чашу по вечері, кажучи, Ця чаша новий завіт у крові моїй, що за вас пролита буде. Та ось рука зрадника мого зо мною на столі. Справді Син Чоловічий іде, як було постановлено; тільки ж горе чоловікові тому, що зрадить його. І стали вони перепитуватись між собою, хтоб з них був, щ це має зробити. Постало ж і змагання між ними, хто з них здається бути більшим. Він же каже їм, Царі в поган панують над ними, і ті, що владу над ними мають, добро-

діями звуться. Ви ж не так: тільки ж найбільший між вами, нехай буде, як найменший; і хто старший, як слуга. Хто бо найбільший; хто за столом, чи хто послугує? Хіба не той, хто за столом? Я ж між вами, як слуга. Ви ж пробували зо мною в спокусах моїх. І я завітую вам, як завітую вам, Отець мій, царство, щоб їли й пили за столом моїм у царстві моїму, і сиділи на престолах, судячи дванацять родів Ізраїлевих. Каже ж Господь, Симоне, Симоне, ось сатана жадав собі вас, щоб просівати, як пшеницю: я ж молився за тебе, щоб не поменшала віра твоя, і ти колись, навернувшись, утверди братів твоїх. Він же каже йому, Господи, з тобою готов я і в темницю, і на смерть пійти. Він же каже, Кажу тобі, Петре, не запіє сьогодні півень перш, ніж тричі відречешся, що не знаєш мене. І каже їм, Як послав я вас без сакви й торбини, й обува, чи чого не доставало вам? Вони ж казали, Нічого. Каже тоді їм, А тепер, хто має сакву, нехай бере так само й торбину: а хто не має, нехай продасть одержу та купить меч. Говорю ж бо вам, що ще й це написано має справдитись на мені, І з беззаконними полічено його: бо все про мене сповняється. Вони ж сказали, Ось мечів тут два, Господи. Він же каже їм, Доволі. І ввійшовши, пішов по звичаю на гору Оливну; йшли ж слідом за ним і ученики його. Прибувши ж на місце, каже їм, Моліться, щоб не ввійти в спокусу. А сам відступив від них так, як кинути каменем, і приклонивши коліна молився, промовляючи, Отче, коли хочеш,

мимо неси чашу цю від мене: тільки ж не моя воля, а твоя нехай буде. Явився ж йому ангел з неба, підкріплюючи його. І, будши в смертній боротьбі, ще пильніше молився; був же піт його, як каплі крові, каплючі на землю. І встав від молитва, і прийшов до учеників своїх, знайшов їх сплячих від смутку, і каже їм, Чого спите? Встаньте й моліться, щоб не ввійшли в спокусу. Ще ж він промовляв, ось народ і званий Юда, один з дванацяти шов поперед них, і приступив до Ісуса поцілувати його. Ісус же каже йому. Юдо, цілуванням Сина Чоловічого зраджуєш? Бачивши ж ті, що коло нього, до чого доходять, казали йому, Господи, чи вдарити нам мечем? І вдарив один хтось із них слугу архиерейського, та й відтяв йому ухо праве. І озвавшись Ісус, каже, Оставте аж до цього. І, приторкнувшись до уха його, сцілив його. Каже ж Ісус до прийшовших до нього рахирейів і воевод, і церковних старших, Як на розбійника ви прийшли з мечами та киями? Як шодня був я з вами в церкві, не простягали рук на мене: та це ваша година і власть темряви. Узявши ж його, повели, і привели його в двір архиерейський. Петро ж ішов слідом оддалеки. Як же запалили вогонь серед двора та посідали вкупі, сів і Петро серед них. Тут побачила його одна служниця, як сидів коло світла, і, придивляючись на нього, сказала, І цей з ним був. Він же відрікся його, кажучи, Жінко, не знаю його. А згодя другий, побачивши його, сказав, І ти з них еси. Петро ж каже, Чоловіче, Ні. І мало що не через

одну годину, инший хтось ствердив, кажучи Справді і цей з ним був, бо й Галилеєць він. Каже Петро, Чоловіче, не знаю, що кажеш. І зараз, як ще говорив він, запівав півень. І обернувшись Господь, поглянув на Петра. І згадав Петро слово Господне, як говорив йому, Перш, ніж півень запіє, відречешся мене тричі. І вийшовши геть Петро, заплакав гірко. А чоловіки, що держали Ісуса, насміхались із нього, і били його. І, закривши його, били в лице його, та й питали його, кажучи, Вгадай, хто вдарив тебе. І иншого багато, хуливши, казали на нього. А як настав день, зібралась старшина людська, та архиереї і письменники, та й повели його в раду свою, кажучи, Чи ти еси Христос? скажи нам. Каже ж їм, Коли вам скажу, не приймете віри; коли ж і спитаю вас, не відповісте мені й не відпустите. Від нині сидітиме Син Чоловічий праворуч у сили Божої. І сказали всі, То це ти Син Божий? Він же до них каже, Ви кажете, що я. Вони ж сказали, Нащо нам ще свідчення? Самі бо чули з уст його.

ЧЕТВЕР ПЕРЕД ВЕЛИКОДНЕМ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і віковичний Боже, що з чутливої любови твоєї до людства, післяв еси Сина твого, а Спаса нашого Ісуса Христа, щоб узяв на себе людське тіло й постраждав смертю на хресті, щоб усе людство йшло за прикладом його лагідности: Даруй ласкаво, щоб і ми могли насліду-

вати його в терпеливості, та стали спільниками воскресення його; у тім же Ісусі Христі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 1. Коринт. 11, 17.

ЦИМ ЖЕ, що звіщаю, не хвалю вас; що не на краще, а на гірше збираєтесь. Бо найперше, як сходитесь ви в церкву, чую, що буває розділення між вами, й почасти вірю. Треба бо й ересям між вами бути, щоб вірні між вами явилися. Як же сходитесь до купи, то не на те, щоб Господню вечерю їсти: бо в іді кожен один наперед другого їсть свою власну вечерю; і один голодує, а другий п'яний. Хіба не маєте домів, щоб їсти й пити? Чи церквою Божою гордуєте й осоромлюєте тих, ще не мають? Що ж вам сказати? Чи похвалити вас у цьому? Не хвалю. Я бо прийняв від Господа, що й передав вам, що Господь тієї ночі, котрої був виданий, прийняв хліб; і, хвалу віддавши, переломив, і сказав, Приймійте, їдьте; це є тіло мое, що за вас ламлене: це робіть на спомин мій. Таксамо й чашу по вечері, кажучи, Ця чаша є новий завіт у крові моїй: це робіть, скільки разів пете, на мій спомин. Скільки бо разів їсте хліб цей і чашу цю пете, смерть Господню звіщаєте, доки він прийде. Тим же, хто їстиме хліб цей і питиме чашу Господню недостойно, винен буде тіла й крові Господньої. Нехай же розгледить чоловік себе і так нехай хліб їсть і чашу пє. Хто бо їсть і пє недостойно, суд собі їсть і пє, не розслужаючи про тіло Господнє. Того то багато між вами недужих слабих, й за-

снуло доволі. Бо коли б ми самі себе розсуджували, то не були б осуджені. Бувши ж осудженими, від Бога караємось, щоб з світом не осудились. Тим же, браття мої, зійшовшись їсти, один одного дожидайте. Коли ж хто голодний, дома нехай їсть; щоб на суд не годились. Про остальне ж, як прийду, дам порядок.

СВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 23, 1.

І ВСТАЛА вся юрба їх і повели його до Пилата. І стали винувати його, кажучи, Цього знайшли ми, що відвертає народ і забороняє кесареві данину давати, кажучи, Що він самий є Христос-Цар. Пилат же спитав його, кажучи, Чи ти цар Жидівський? Він же, озвавшись до нього, каже, Ти це кажеш. Пилат же сказав до архиєреїв і до народу, Ніякої не знаходжу вини в чоловікові цьому. Вони ж ще дужче лютували, кажучи, Бунтує народ, навчаючи по всій Юдеї, почавши від Галилеї аж посі. Пилат же почувши про Галилея, спитав, чи чоловік не Галилеєць. А як тільки довідався, що він присуду Іродового, післяв його до Ірода, що також був у Єрусалимі тими днями. Ірод же, побачивши Ісуса, зрадів вельми; бажав бо здавна бачити його; бо чув багато про нього; і сподівався яку ознаку бачити, що від нього станеться. Питав же його словами многими; він же нічого не відказав йому. Стояли ж архиєреї та письменники, завзято винуючи його. Ірод, зневаживши ж його з воїнами своїми та насміявшись із нього, одягнув його в шату ясну і післяв назад до Пилата.

Стали ж собі друзими Пилат та Ірод того дня; жили бо перше, ворогуючи між собою. Пилат же, скликавши архиеревів та князів і народ, каже до них, Привели ви мені чоловіка цього, яко розвертаючого народ: і ось я, перед вами питаючі, ніякої не знайшов в чоловікові цього вини, якими винуете його: Ні, та й Ірод теж: послав бо його до нього, і ось нічого достойного смерті не знайдено в ньому. Отже покараю його, та й випущу. Бо треба було йому відпустити одного що свята. Закричали ж вони всі разом, кажучи, Геть з цим чоловіком, а відпусти нам Варавву: (котрого за якусь бучу, і за вбивство, вкинено в темницю.) Пилат, хотівши відпустити Ісуса, знов заговорив до них. Вони ж кричали, кажучи, Розпни, розпни його. Він же втретє промовив до них, Чому, яке ж зло вчинив він? Ніякої вини смерті не знайшов я в йому: То ж покаравши, випущу його. Вони ж намагали голосом великим, жадаючи, щоб можна його розпнати. І перемогли голоси їх та архиерейські. Пилат же присудив, щоб сталося як бажали. Відпустив же їм за бунт і вбивство вкинутого в темницю, котрого хотіли; Ісуса ж видав на їх волю. І як повели його, то, взявши одного Симона Киринея, що йшов з поля, положили на нього хрест нести за Ісусом. Йшло ж за ним слідом велике множество народу й жінок, що голосили й ридали по йому. І обернувшись до них Ісус, каже, Дочки Єрусалимські, не плачте по мені, а по собі пручайте і по дітях ваших. Бо ось прийдуть дні, коли скажуть, Бла-

женні неплодні й утроби, що не родили, й соски, що не годували. Тоді стануть говорити горам, Впадьте на нас; і узгірям, Покрийте нас. Бо коли зеленому дереву це роблять, то з сухим що станеться? Ведено ж і інших двох лиходіїв з ним на смерть. І як прийшли на врочище Черепове, там розпняли його й лиходіїв, одного праворуч, а другого ліворуч. Ісус же каже, Отче, відпусти їм, не знають бо, що роблять. І стояв народ дивлячись. Насміхалися ж і старші з ними, кажучи, Інших спасав; нехай спасе й себе, коли він Христос, вибранець Божий. Насміхалися ж з нього й воїни, приступаючи й оцет подаючи йому, й кажучи, Коли ти еси цар Жидівський, спаси себе. Була ж і надпись над ним письмом грецьким, і латинським, та єврейським, **ЦЕ ЄСТЬ ЦАР ЖИДИВСЬКИЙ**. Один же з повішених лиходіїв хулив його, кажучи, Коли ти Христос, спаси себе й нас. Озвавшись ж другий, докорив йому, кажучи, І не боїшся Бога, коли в такому ж осуді еси? Оце ми тут по справедливості по заслузі бо за те, що коїли, приймаємо; цей же чоловік не вдіав нічого лихого. І сказав до Ісуса, Спогадай мене, Господи, як прийдеш у царство твоє. І каже йому Ісус, Направду кажу тобі, Сьогодні будеш зі мною в раю. Було ж це коло години шестої, і темрява сталась по всій землі до години девятої. І померкло сонце, і роздерлась завіса церковна посередині. І покликнувши голосом великим, Ісус, каже, Отче, у твої руки передаю духа мого: і це промовивши, віддав духа. Побачивши ж сотник, що сталося,

прославив Бога, кажучи, Справді чоловік цей праведний був. І весь народ, що зійшовся на цю дивовижу, побачивши, що сталося, бився в груди і вертався. Стояли ж усі знакомі його оддалеки й жінки, що поприходили слідом за ним із Галилеї, дивлячись на це.

ВЕЛИКА П'ЯТНИЦЯ.

На Утрені, замість Псалми, ПРИЙДІТЬ, ЗАСПІВАЙМО і т. д. треба відспівати або відчитати оці Вірші.

ОСЬ Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа. *Йоана 1, 29.*

Він же поранений був за гріхи наші й мучений за беззаконня наші: це кара за упокій наш упала на нього і ми його ранами уздоровлені. *Жсаїя 3, 5.*

У цьому любов, не що ми любили Бога, а що він любив нас: і післав Сина свого на вблагання за гріхи наші. *1. Св. Йоана Богослова 4, 10.*

Достоїн Агнець заколений прийняти силу, і багатство, і премудрість, і кріпость, і честь, і славу, і благословення. *Откриття Св. Йоана Богослова 5, 12.*

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові;
ВІДПОВІДЬ. Як було споконвіку, і тепер, і завжди буде: по віки вічні. *Амінь.*

МОЛЕБНІ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, благаємо тебе зглянься ласкаво на оцю рідню твою, за котру Господь наш Ісус Христос дав себе зрадити і впасти в руки грішників і смерть

постраждати на хресті; котрий тепер живий і царствує з тобою і Святим Духом, один Бог, на віки вічні. *Амінь.*

ВСЕМОГУТНІЙ і віковічний Боже, що твоїм Духом завідується і освячується ціле тіло Церкви твоєї: Прийми прохання і молитви наші, що їх приносимо перед тобою за людей кожного звання у твоїй святій Церкві, щоб кожне з її членів у своєю призначенню і служенню могло служити тобі справедливо і в побожності; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

МИЛОСЕРДНИЙ Боже, що сотворив еси всіх людей і не ненавидиш нічого, що сотворив еси, і не бажаєш смерті грішника, а щоб він навернувся і жив. Змилуйся над Жидами, старинним народом твоїм, і над усіма тими, що відрікаються і не признають твого Сина; вибав їх від незнання і серця закамінілого, та від ненависти до слова твого; і так припровадь їх до дому, Господи благий, до отари твоєї під одного Пастиря Ісуса Христа Господа нашого; що жиє і царствує з тобою і Святим Духом, один Бог, по віки вічні. *Амінь.*

АПОСТОЛ. До Жидів 10, 1.

МАЮЧИ бо закон тінь будучих благ, а не самий образ річей, щороку тими самими жертвами, що їх приносять без перестанку, ніколи не може звершити приступаючих. А то б перестали приносити їх ті, що служать, не мавши в же ніякої совісти за гріхи, раз очистившись. А в них щороку робиться спомин гріхів. Не можна бо, щоб кров бугайова та козлова знімала гріхи. Тим

же, входячи у світ, говорить, Жертви й приносу не схотів еси, тіло ж наготовив мені еси: огняні жертви й приноси за гріх не до вподоби були тобі: тоді я сказав, Ось, приходжу (у звітку книги написано про мене) вчинити волю твою, Боже. Сказавши вище, Принос і жертва й огняні жертви й приноси за гріхи не схотів еси, ані вподобав еси (котрі по закону приносяться); потім каже, Ось, йду вчинити волю твою, Боже: зносить перше, щоб друге поставити. По цій то волі освячені ми приносом тіла Ісусово Христового раз на все. І всякий же святик стоїть щодня служачи й багато разів ті ж самі жертви приносячи, котрі ніколи не можуть зняти гріхів. Він же, принісши одну жертву за гріхи, сів на завсіди праворуч у Бога, дожидаючи далі, доки положаться вороги його підніжком ніг його. Одним бо приносом звершиє навіки тих, що мають бути освячені. Свідкує ж нам і Дух Святий: як сказано перше, Це завіт, що завітуватиму їм після тих днів, говорить Господь, вложу закони мої в серця їх, і в умах їх напишу їх; і гріхів їх і беззаконий їх не споминатиму вже. А де відпущення гріхів, там нема вже приносу за гріхи. Оце ж, браття, маючи свободу входити у святину кровю Ісусовою, новою і живою дорогою, котру обновив нам він завісою, це єсть тілом своїм; і маючи ерея великого над домом Божим, приступаймо з щирим серцем в повноті віри, окропивши серця від совісті лукавої, і обмивши тіло водою чистою: держимо непохибно визнання надії (вірен бо той, хто обіцяв); і назираймо

один одного, захохочучи до любови і добрих діл; не покидаючи громади своєї, як у деяких є звичай, а один одного піддержуючи: і стільки більше, скільки більше бачите, що наближується день.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Йоана 19, 1.

ТОДІ узяв Пилат Ісуса, та й бив його. А воїни сплівши вінець із тернини, наділи на голову йому, і в одезу червону одягли його, і казали, Радуйся, царю Жидівський: і били його в лице. Вийшов тоді знов Пилат і каже їм, Ось я виводжу вам його, що в йому ніякої вини не знаходжу. Вийшов тоді Ісус у терновім вінці і в червоній одежі. І каже їм Пилат, Ось, чоловік! Як же побачили його архиереї та слуги, то закричали, кажучи, Розпни, розпни, його! Каже їм Пилат, Візьміть ви його, та розпніть: я бо не знаходжу в нім вини. Відказали йому Жиди, Ми закон маємо, і по нашому закону повинен умерти, бо він себе Сином Божим зробив. Як же почув Пилат це слово то ще більш злякався, і ввійшов у Претор знов, і каже Ісусові, Звідкіля еси ти? Ісус же відповіді не дав йому. Каже тоді йому Пилат, До мене не горюши? Не знаси, що власть маю розпнати тебе, і власть маю відпустити тебе? Відказав Ісус, Не мав би ти власти ніякої надо мною, колиб не було тобі дано звиш. Тим, хто видав мене тобі, більший гріх має. З того часу шукав Пилат одпустити його: Жиди ж кричали, кажучи, Коли відпустиш цього чоловіка, ти не є приятелем Кесареві. Пилат же, почувши таке слово, вивів Ісуса, та й сів на судищі,

що зване Літостротос (Мурованка), а по єврейськи Гаввата. Була ж п'ятниця перед пасхою, коло години ж шестої. І каже Жидам, Ось Цар ваш! Вони ж закричали, Візьми, візьми, розпни його! Каже їм Пилат, Царя вашого розпну? Відказали архиереї, Не маємо царя, тільки Кесаря. Тоді ж видав їм його, щоб розпняли. Узяли ж Ісуса, та й повели. І несучи хрест свій, вийшов він на врочище Черепове, що зветься по єврейськи ГОЛГОТА. Там розпняли його, а з ним інших двох, по цей і по той бік, посередині ж Ісуса. Написав же і Надпись Пилат, та й виставив на хресті; було ж написано, *ІСУС НАЗОРЕЙ, ЦАР ЖИДІВСЬКИЙ*. Цю ж надпись многі читали з жидів; бо поблизу города було місце, де розпнято Ісуса; а було написано по єврейськи, по грецьки і по латинськи. Казали тоді Пилатові архиереї жидівські, Не пиши, Цар Жидівський, а що він казав, Я Цар Жидівський. Відказав Пилат, Що написав, написав. Тоді воїни, розпнявши Ісуса, взяли одєжу його, і зробили з неї чотири частині, кожному воїнові частину; а такє плащ його; був же плащ не зшиватий, а весь від верху тканий. Сказали тоді між собою, Не дерім його, а киньмо жереб на нього, чий буде: Щоб справдилось писання, котре говорить, Поділили одєжу мою помін себе, і на моє плаття кидали жереб. Оце й зробили воїни. Стояла ж коло Хреста Ісусового Мати його та сестра матері його, Марія Клеопова, та Марія Магдалина. Ісус же побачивши матір і ученика стоячого коло неї, котрого любив,

каже до матері своєї, Жено, ось Син твій. Опісля каже ученику, Ось мати твоя. І з тієї години узяв її ученик до себе. Після цього, знаючи Ісус, що все вже звершилось, щоб справдилось писання, каже, Жаждую. Стояла ж посудина повна оцту: вони ж напоївши губку оцтом і на тростину настромивши, піднесли йому до уст. Покушавши ж оцту Ісус, каже, Звершилось; і, схиливши голову, віддав духа. Жида ж, щоб не оставались на хрестах тіла в суботу, (був бо великий день тієї суботи), просили Пилата, щоб поперебивали їм гомілки, та й поздіймали. Прийшли тоді воїни, і першому поломали ноги, і другому розпнятому з ним. Як же прийшли до Ісуса і побачили його вже мертвого, не перебили йому ніг. Один же з воїнів проколов йому бік списою, і зараз вийшла кров і вода. І той, що бачив це, засвідкував, і правдиве свідчення його: і знає він, що говорить правду, щоб ви вірували. Сталось бо це, щоб писання справдилось, Кість його не буде переломлена. І знов инше писання каже, Дивитимуться на того, кого прокололи.

ВЕЧІР ПЕРЕД ВОСКРЕСЕННЯМ.

МОЛЕБЕНЬ.

ДАРУЙ, Господи, щоб, як охрестились ми у смерть благословенного Сина Твого, а Спаса нашого Ісуса Христа, змогли також безнастанним умертвлюванням лихих похотей наших погребтись з ним; і щоб через гріб і смертні ворота, змогли ми прийти до радісного воскресення нашого;

задля заслуг того, що вмер і був похований, і знов воскрес для нас, Сина твого Ісуса Христа Господа нашого. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 1. Св. Петра 3, 17.

ЛУЧШЕ бо, коли воля Божа, постраждати за добрі діла, аніж за діла лихі. Бо Христос також один раз постраждав за гріхи, праведник за неправедних, що був умертвлений по тілу, но ожив духом; в котрому, і тим духам, що в темниці, пійшов і проповідував; що колись неслухняними були, як того часу дожидала їх довготерпеливість Божа, за днів Ноя, як приготувався ковчег; в котрім мало, то єсть осьμεро душ, спаслося від води. Цьому ж подібний образ хрещення, що і нас тепер спасає через воскресення Ісуса Христа (не відложення тілесної нечистоти, а совісти доброї обітниця перед Богом), котрий вознісся на небеса, і єсть праворуч у Бога, котрому покорились ангели, і сласти й сили.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 27, 57.

ЯК же настав вечір, прийшов чоловік заможний з Ариматеї, а ймя Йосиф, що й сам учився в Ісуса. Цей пішов до Пилата, просити тіла Ісусового. Тоді Пилат і звелів віддати тіло. І взявши тіло Йосиф, обгорнув його плащеницею чистою, і положив його у новім своїм гробі, що висік у скелі; і прикотив великого каменя до дверей гробу і відійшов. Була ж там Марія Магдалина і друга Марія, і сиділи напроти гро-

ба. Завтрішнього ж дня, що наступив після приготування, зібрались архиереї та фарицеї до Пилата, кажучи, Пане, памятаємо, що той обманець казав, ще живий, Через три дні встану. Прикажи ж оце стеретти гроба до третього дня, щоб, прийшовши ученики його в ночі, не вкрали його, і не сказали народові, Устав із мертвих: і буде остання омана гірша першої. Сказав же їм Пилат, Маєте сторожу; йдіть, забезпечте, як тільки можете. Вони ж, пішовши, забезпечили гріб, запечатавши камінь, і поставили сторожу.

ВЕЛИКДЕНЬ.

На Утрені, замість Псальми, ПРИЙДІТЬ ЗАСПІВАЙМО і т. д., треба відспівати, або відчитати ці Вірші.

ХРИСТОС наша Пасха, принесена в жертву за нас: тим же святкуймо; не із старим квасом, ані з квасом злоби та лукавства, але в опріснокх чесности і правди. *1. Коринт. 5, 7.*

Христос, уставши з мертвих, уже більш не вмер: смерть над ним більш не має влади.

Бо те, що він умер, для гріху умер; а те, що він жиє, Богові жиє.

Таксамо й ви себе числіть, що ви вже мертві для гріху: а живі Богові у Христі Ісусі Господі нашім. *Римл. 6, 9. 10. 11.*

Христос воскрес із мертвих: і стався первістком із тих, що заснули.

Бо як через чоловіка прийшла смерть: через чоловіка рівно ж і воскресення з мертвих.

Бо як в Адамі всі вмирають, так і в Христі всі оживають. *1. Коринт. 15, 20.*

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові;
ВІДПОВІДЬ. Як було споконвіку, і тепер, і завжди буде; по віки вічні. *Амінь.*

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що через Сина твого однорідного Ісуса Христа переміг еси смерть і розтворив нам двері до вічного життя: Смиренно благаємо тебе, щоб, як особливою благодаттю твоєю зберігаючи нас, сповняєш серця наші добрими бажаннями, так, щоб ми, при безнастанній допомочі твоїй, змогли привести їх до доброго здійснення; у Христі Ісусі Господі нашім, що жие й царствує з тобою і Святим Духом, єдиний Бог, на віки вічні. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Колос. 3, 1.*

КОЛИ ж оце воскресли ви з Христом, то гірнього шукайте, де Христос сидить по правиці в Бога. Про гірне думайте, а не про земне. Умерли бо ви, і життя ваше поховане з Христом у Бозі. Коли ж Христос, життя ваше, явиться, тоді і ви з ним явитесь у славі. Оце ж умертвіть члени ваші, що на землі перелюб, нечистоту, пристрасть, лиху похоть, зажерливість, котра єсть ідолослуження: за це йде гнів Божий на синів неслухняности: між котрими й ви колись ходили, як жили між ними.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 20. 1.*

ПЕРШОГО ж дня тижня приходить Марія Магдалина вранці, як це було темно,

до гробу, і бачить, що камень одвалено від гробу. Біжить тоді, і приходить до Симона Петра та другого ученика, котрого любив Ісус, і каже їм, Узято Господа з гробу, і не знаємо, де положено його. Вийшов тоді Петро і другий ученик і прийшли до гробу. Бігли ж обидва разом, та другий ученик побіг скоріше від Петра, і прийшов перший до гробу; і нахилившись, бачить, що лежить полотно; та не ввійшов. Приходить тоді Симон Петро слідом за ним, і ввійшов у гріб, і видить, що лежить полотно; а хустка, що була на голові його, не з полотном лежала, а осторінь, звита, на одному місці. Тоді ж увійшов другий ученик, що прийшов перший до гробу, і видів, і вірував. Ще бо не знали писання, що має він з мертвих воскреснути. Пійшли ж тоді ученики знов до свого дому.

ПОНЕДІЛОК СВІТЛИЙ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що через Сина твого однорідного Ісуса Христа переміг еси смерть і розтворив нам двері до вічного життя: Смиренно благаємо тебе, щоб, як особливою благодаттю твоєю зберігаючи нас, сповняєш серця наші добрими бажаннями, так, щоб ми, при безнастанній допомочі твоїй, змогли довести їх до доброго здійснення; у Христі Ісусі Господі нашім, що жие й царствує з тобою і Святим Духом, єдиний Бог, на віки вічні. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. Діяння 10, 34.

ВІДКРИВ Петро уста свої і каже, По правді постерегаю, що не на лице дивиться Бог; а з кожного народу, той що боїться його, і робить правду, приятний йому. Слово, що Бог післав сином Ізраїлевим, благовістувуючи впокій через Ісуса Христа (це Господь усіх); ви знаєте те слово, що було розголошене по всій Юдеї, почавши від Галилеї після хрещення, що проповідував Йоан; Про Ісуса з Назарета, як помазав його Бог Духом Святим і силою, а котрий ходив, роблячи добро та ціляючи всіх підневолених дияволом; бо Бог був з ним. І ми свідки всього, що він робив і в землі жидівській, і в Єрусалимі; котрого убили й повісили на дереві: цього воскресив Бог третього дня, і дав йому статись явним; не всьому народові, а свідкам вибраним від Бога, власне нам, що їли й пили з ним по воскресенню його з мертвих. І приказав нам проповідувати народові та свідкувати, що він призначений від Бога судією живим і мертвим. Про цього всі пророки свідкують, що всякий, хто вірує в нього, відпущення гріхів прийме через імя його.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 24, 13.

ОСЬ двоє з них йшло того ж дня на село, зване Емаус, гонів з шістьдесять від Єрусалиму. І розмовляли вони між собою про все те, що сталося. І сталося, як розмовляли вони та перепитувались, що сам Ісус, наблизившись, ішов з ними. Очі ж їх були вдержані, щоб не пізнали його.

Каже до них, Що це за речі, про котрі розмовляєте між собою, йдучи, та сумуєте? Озвася ж один, на імя Клеопа, й каже до нього, Хіба ти один захожий у Єрусалимі, і не знаєш, що сталося в йому цими днями? І каже їм, Що ж таке? Вони ж сказали йому, Про Ісуса Назарянина, що був муж пророк, сильний ділом і словом перед Богом і всім народом: і як видали його архиєреї та князі наші на суд смертний і розпняли його. Ми ж уповали, що це він був, що мав спасти Ізраїля: а до того всього третій це день йде сьогодні, як це сталося. Іще й жінки деякі з наших налякали нас, будучи рано при гробі, і не знайшовши тіла його, прийшли, оповідаючи, що явлення ангелів бачили, котрі говорять, що він живий. І пішли деякі з наших до гробу, і знайшли так, як і жінки казали; його ж не бачили. І каже він до них, Ой безумні й лінніві серцем вірувати всьому, що промовили пророки: чи немусів Христос це перетерпіти і ввійти в славу свою? І, почавши від Мойсея і від усіх пророків, вияснив їм у всіх писаннях про нього. І наблизились до села, куди йшли; і він зробив, ніби хотів йти далше: вони ж спиняли його, кажучи, Зістанься з нами: бо вже вечеріє, і пізна пора. І ввійшов, щоб зістатись з ними. І сталося, як сидів він за столом з ними, взяв хліб, поблагословив, і переломив, та й подав їм. Їм же відкрились очі й пізнали вони його; і він зник зперед їх зору. І казали вони один до одного, Хіба ж серце наше не палало в нас, як промовляв до нас у дорозі, і як роз-

Второк у великоднім тижні

кривав нам писання? І вставши тієї ж години, вернулись у Єрусалим і знайшли зібраних одинацять, і тих, що були з ними, як говорили, Встав Господь справді, і явився Симонові. І розповіли вони, що сталося в дорозі, і як пізнали його в лапанню хліба.

ВТОРОК У ВЕЛИКОДНІМ ТИЖНІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що через Сина твого однорідного Ісуса Христа переміг еси смерть і відчинив нам двері до вічного життя: Смиренно благаємо тебе, щоб, як особливою благодаттю твоєю зберігаючи нас, сповняеш сердца наші добрим бажанням, так, щоб ми, при безнастанній помочі твоїй, змогли довести їх до доброго здійснення; у Христі Ісусі Господі нашім, що жие й царствує з тобою і Святим Духом, єдиний Бог, на віки вічні. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. Діяння 13, 26.

МУЖІ браття, діти роду Авраамового, і всі богобоязливі між вами, вам слово спасення цього послано. Ті бо, що жили в Єрусалимі і князі їх, не розуміли цього і голосів пророчих, читаних що суботи, сповнили їх, осудивши його. І хоч не найшли в ньому ніякої вини смерті, просили Пилата убити його. Як же сповнили усе, що про нього писано, знявши з дерева, положили у гробі. Бог же воскресив його з мертвих: і многі дні являвся він тим, що

Второк у великоднім тижні

поприходили з Галилеї до Єрусалиму, вони свідки його перед людьми. А ми вам благовіствуємо обітування дане отцям, що його Бог сповнив нам, дітям їх, піднявши Ісуса; як це також написано в другій псалмі, Син мій еси ти, я сьогодні родив тебе. А що воскресив його з мертвих, так, що більше не вернеться на зотління, то так говорив, дам вам святий Давидів завіт. Тим і в нишій псалмі говорить, Не даш святому твому видіти зотління. Давид бо, послуживши своїму родові, Божою волею уснув, і положено його до батьків його, і ввидів зотління: той же, що його Бог підняв, не вдив зотління. Відоме ж нехай буде вам, мужі браття, що через нього вам прощення гріхів проповідується: від чого не могли ви у законі Мойсеевім оправдатися, у тому всякий віруючий оправдується. Глядіть же, щоб не прийшло на вас те, що сказано в пророків; Дивіться, гордівники, та дивуйтеся, та й пощезайте, бо діло роблю я в дні ваші, діло, котрому не увірили б, коли б хто розказував вам.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 24, 30.

САМ Ісус став посеред них і каже їм, Упокій вам. Вони ж полякались і перестрашились, думаючи, що духа бачать. І каже їм, Чого стрівожились? І чого думки встають у сердца ваших? Дивіться на руки мої і ноги мої, що це сам я: дотикайтесь мене й придивіться; бо дух тіла й костей не має, як бачите, що я маю. І це говорячи, показав їм руки й ноги. Ще ж як не поняли

Перша неділя після великодня

вони віри з радощів та дивувались, каже їм, Маєте що їсти тут? Вони ж йому подали частину риби печеної та медового щільнику. І взяв він і їв перед ними. І каже їм, Оте ж слова, що говорив я вам, ще будши з вами, що мусить справдитися все, писане в законі Мойсеевому, і в пророках, і в псалмах про мене. Тоді відкрив їм розум розуміти писання, і каже їм, Так воно написано і так треба було терпіти Христу і воскреснути з мертвих третього дня; щоб проповідувались в ім'я його покаяння і відпущення гріхів між усіма народами, почавши від Єрусалиму. Ви ж свідки цього.

ПЕРША НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ВЕЛИКОДНЯ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Отче, що дав єси однорідному Синові твійому вмерти за гріхи наші й третього дня воскреснути на оправдання наше: Поможі нам геть позбутися заквасу злоби та лукавства, щоб завжди могли ми служити тобі чистотою життя нашого і правдою; Задля заслуг того ж Сина твого Ісуса Христа Господа нашого. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *1. Св. Йоана Богосл. 5, 4.*

ВСЕ бо роджене від Бога світ перемагає: і ця перемога, що подужала світ, це віра наша. Хто це, що подужує світ, як не той, хто вірує, що Ісус Син Божий? Це той, що прийшов з водою і кровю, Ісус Христос; не з водою тільки, а з водою і кровю: а

Перша неділя після великодня

Дух свідкує, бо Дух є правда. Бо єсть три, що свідкують на небі, Отець, Слово, і Святий Дух: і ці три одно. І трое їх, що свідкують на землі, дух і вода, і кров: і ці трое сходяться в одно. Коли свідчення людей приймаємо, то свідчення Боже більше; бо це свідчення Боже, котрим свідчив про Сина свого. Хто вірує в Сина Божого, має свідчення в собі: хто не вірує Богу, ложником зробив його, бо не увірував у свідчення, котрим свідкував Бог про Сина Свого. А це свідчення єсть, що життя вічне дав нам Бог, а це життя у Сині його. Хто має Сина, має життя; хто ж не має Сина, життя не має.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 20, 19.*

ЯК же був вечір дня того, першого в тижні, як двері були замкнені, де зібрались ученики задля страху перед Жидами, прийшов Ісус та й став посередині, і каже їм, Упокій вам. І це промовивши, показав їм свої руки і бік свій. Зраділи тоді ученики, побачивши Господа. Тоді Ісус промовив знов, Упокій вам: Яко ж післав мене Отець, і я посилаю вас. І як це промовив, дунув на них, і каже, Прийміть Духа Святого. Кому відпустите гріхи, відпустяться їм; кому ж задержите, задержаться.

ДРУГА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ВЕЛИКОДНЯ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що віддав єси однорідного Сина твого в жертву за гріхи і

Друга неділя після великодня

на взір побожного життя: Даруй нам благодать, щоб ми змогли завжди з найбільшою подякою приймати неокінене його добродійство, а також щодня змагалися йти за слідами найсвятішого його життя; у тому ж Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 1. Св. Петра 2, 19.

ЦЕ бо угодно перед Богом, коли хто ради совісти Божої переносить смуток, страждаючи не по правді. Яка бо похвала, коли, согрішаючи й бити в лице, терпите? Коли ж добре робите, і за те терпите; приймайте це сулокійно; це бо угодно перед Богом. На це ж ви й покликані: бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за його стопами: котрий не згрішив, і не знайдено підступу в устах його: котрий, злословлений, не злословив, і страждаючи, не грозив; а покладався на того, що судить праведно: котрий гріхи наші сам підніс у своїому тілі на дерево, щоб ми, для гріхів умерши, праведно жили: його ж ранами ви уздоровлені. Були бо ви як вівці блукаючі; тількиж вернулись тепер до Пастиря і Владика душ наших.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Йована 10, 11.

СКАЗАВ Ісус, я пастир добрий: пастир добрий душу свою кладе за вівці. Наймит же і хто не пастир, що не його вівці, бачить, як вовк іде, та й кидає вівці, й утікає; а вовк хапає їх і розсіпає вівці. Наймит же утікає, бо він наймит, і не дбає про

Третя неділя після великодня

вівці. Я пастир добрий, і знаю мої вівці, і знають мене мої. Яко ж знає мене Отець, так і я знаю Отця; і життя моє кладу за вівці. І інші вівці маю, що не з цієї кошари; й тих мушу привести, й голос мій почують, і буде одна отара, й один пастир.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ВЕЛИКОДНЯ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що присвічуєш світлом правди для тих, хто в темряві блудить, щоб вони мали спромогу вернутися на дорогу праведности: Даруй всім тим, що обєднались у Христовій вірі, щоб вони змогли відкинути все, що противиться їхньому віроісповіданню, і поступали за всім, що годиться з ним; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 1. Св. Петра 2, 11.

ЛЮБИ, молю вас, як чужосторонців і прохожих, ухиляйтесь від тілесного хотіння, котре воює проти душі провадить чесне життя між поганам; щоб говорячи про вас, яко лиходіїв, змогли вони, дивлячись на добрі діла ваші, славити Бога в день одвідання. Коріться всякому людському начальству ради Господа; чи то цареві, яко найвищому, чи то начальникам, яко тим, що від нього послані на покарання лиходіям, а на похвалу добротворцям. Така бо воля Божя, щоб ви, роблячи добро, змогли утишити незнання безрозумних людей: яко свободні, та не вживаючи своєї

Третя неділя після великодня

свободи яко покривала злоби; а яко слуги Божі. Усіх шануйте. Браттвство любіть. Царя честіть.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Йоана 16, 16.

СКАЗАВ Ісус ученикам своїм, За малий час і не будете видіти мене; і знов за малий час, і побачите мене; бо я йду до Отця. Кажали тоді деякі з учеників його між собою, що це, що каже він нам, За малий час і не будете видіти мене; і знов за малий час і побачите мене; і, Бо я йду до Отця? Кажали ж, Що це, що він каже, За малий час? Не знаємо, що він каже. Знав же Ісус, що хотіли його спитати, і каже їм, Про це розпитуєтесь між собою, що я сказав, За малий час і не будете видіти мене; і знов за малий час і побачите мене? Направду говорю вам, що плакати й ридати будете ви, а світ буде веселитись: ви ж сумуватимете, та смуток ваш на радощі обернеться. Жінка ж як роджає, смуток має, бо прийшла година її: скоро ж уродить дитину, вже не пам'ятає судорогів з радощів, що народилась людина на світ. І ви оце тепер смуток маєте: знов же побачу вас, і звеселиться серце ваше, і радощів ваших ніхто не візьме від вас.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ВЕЛИКОДНЯ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що тільки ти один можеш направити неподатні похоти і склонности грішних людей: Даруй людям

Четверта неділя після великодня

твоїм любов до того, що ти зановідаєш, і бажання того, що ти обіцяєш; так, щоб ми серед багатьох всіляких перемін на світі, пробували серцями нашими в тріткості її певне там, де правдива радість нас дождає; у Христі Ісусі Господі нашим. Амінь.

АПОСТОЛ. Св. Якова 1, 17.

УСЯКЕ добре даєння і всякий звершений дар з висоти сходить, од Отця світла, в котрого нема переміни, ані тіни зміни. Схотів бо, то й породив нас словом правди, щоб бути нам якимсь починком творива його. Тим же, браття мої любі, нехай буде всякий чоловік скорий на слухання, і нескорий на слова, нескорий на гнів; гнів бо людини правди Божої не чинить. Задля того відкиньте всяку погань і останок зла, а прийміть у лагідности посаджене слово, що може спасти душі ваші.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Йоана 16, 5.

СКАЗАВ Ісус ученикам своїм, Тепер йду до пославшого мене, і ніхто з вас не питає мене, Куди йдеш? Та що це сказав я вам, смуток сповнив серце ваше. Тільки ж я правду говорю вам; лучше вам, щоб я пішов: як бо не піду, Утішитель не прийде до вас; як же піду, пришлю його до вас. А той прийшовши, докорить світові за гріх, і за правду, і за суд: за гріх, бо не вірують у мене; за правду ж, бо я до Отця мого йду; й більше не побачите мене; за суд, бо князь світа цього осуджений. Ще багато маю говорити вам, та ви не можете носити нині. Як же він, той

Дух правди, прийде, то проведе вас до всієї правди: бо говоритиме не від себе; а все, що чутиме, те буде говорити: і відкриє вам те, що має прийти.

Той мене прославить; бо з мого прийме і звістить вам. Усе, що має Отець, — мое: тим я сказав, що з мого він прийме і звістить вам.

П'ЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ВЕЛИКОДНЯ.

МОЛЕБЕНЬ.

ГОСПОДИ, від тебе ж усе добре походить: Даруй нам, смиренним слугам твоїм, щоб при допомозі вдихнення твого святого, могли ми думати тільки про добре, і під твоїм ласкавим проводом чинити лиш добро; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Св. Якова 1, 22.

БУДЬТЕ ж діячами слова, а не тільки слухачами, обманюючи себе самих. Бо коли хто слухач слова, а не діяч, той подобен чоловікові, що дивиться на природне лице своє в зеркалі. Подививсь бо на себе, та й відійшов, та зараз і забув, який він був. Хто ж дивиться в звершений закон свободи, та й пробуває в ньому, той не слухач забуваючий, а чинитель діла, такий буде благословенний в діланню своїм. Коли хто думає, що він вірен між вами, а не уздає язика свого, та обманює серце своє, у того марна віра. Чиста віра й не опоганена перед Богом і Отцем єсть це, щоб вівлідувати сиріт і вдовиць у горю їх, і держати себе неопоганим від світа.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Йоана 16, 23.

НАПРАВДУ, направду говорю вам, Чого тільки попросите в Отця імям моїм, він дасть вам. Досі не просили ви нічого в імя мое. Просіть, то й приймете, щоб радість ваша була повна. Оце приповідями говорив я вам: та прийде час, коли вже приповідями не говоритиму вам, а явно про Отця звіщу вам. Того дня проситимете в імя моє, і не кажу вам, що я проситиму Отця за вас; сам бо Отець любить вас, бо ви мене полюбили, й увірували, що я від Бога вийшов. Я вийшов від Отця і прийшов на світ: знов оставляю світ і йду до Отця. Кажуть йому ученики його, Оттепер явно говориш, і приповіді ніякої не кажеш. Тепер знаємо, що знаєш усе, і не треба, щоб хто питав тебе: по цьому віруємо, що від Бога вийшов еси. Відказав їм Ісус, Тепер прийде час, і вже прийшов, щоб ви розсипались кожен у свій бік, а мене самого зоставили: та я не сам, бо Отець зі мною. Це говорив я вам, щоб у мені впокійї мали. У світі горе магнете, тільки ж бодріться, я побідив світ.

ДЕНЬ ВОЗНЕСЕННЯ.

На Утрені, замість Псалми, ПРИЙДИТЕ ЗАСПІВАЙМО, і. т. д. треба відспівати або відчитати оці Вірші.

Відчиняйтесь брами й odkривайтеся ворота вічні: і нехай входить Цар Слави.

Хтож він той Цар Слави? Господь сил небесних, це є той Цар Слави. *Псал. 24, 9.*

Вийшов еси на гору; ти забрав у неволю бранців і прийняв дари для людей. *Псал. 68, 18.*

Тим же її спасти може до кінця приходячих через нього до Бога, будучи вічно живим, щоб посередникувати за них. *До Жидів 7, 25.*

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові;
ВІДПОВІДЬ. Як було споконвіку, і тепер, і завжди буде; на віки вічні. Амінь.

МОЛЕБЕНЬ.

ДАРУЙ, Всемогутній Боже, молимо тебе, щоб, як це ми віруємо, що однорідний Син твій, Господь наш Ісус Христос, вознісся на небеса; так щоб ми рівно ж серцем і умом туди підносилися і з ним завжди пробували; він бо живе й царствує з тобою і Святим Духом, один Бог, по віки вічні. Амінь.

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Діяння 1, 1.*

ПЕРШЕ оповідання написав я, Теофіле, про все, що Ісус робив і навчав, аж до дня, котрого вознісся, заповівши через Духа Святого апостолам, котрих вибрав; перед котрими являвся він живий після муки своєї у всяких ознаках; і бачили його сорок днів, і говорив про царство Боже: і, зібравши їх, заповів їм, з Єрусалиму не виходити, а дождатися обіттування Отця, що про нього чули від мене. Бо Йоан хрестив водою, ви ж хреститиметесь Духом Святим по не многих цих днях. Як же вони зійш-

лися, питали його, кажучи, Господи, чи не під цей час поставиш ти знов царство Ізраїльське? Каже до них, Не вам розуміти час і пору, що Отець положив у своїй власті. А приймете силу, як зійде Святий Дух на вас; і будете мені свідками в Єрусалимі й у всій Юдеї і Самарії, і до краю землі. І як він це говорив, як дивились вони, знявся угору, і хмара взяла його від очей їх. І як вони шильно дивились на небо, як він відходив, аж ось два мужі стали перед ними в білій одежі; котрі її сказали, Мужі Галилейські, чого стоїте, дивлячись на небо? Цей Ісус узятий від вас на небо, прийде так, як виділи ви його сходячого на небо.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Марка 16, 14.*

ІСУС явився одинацятьом їм, як сиділи за столом, і докорив їм недовірством їх і жорстокістю серця, бо не вірили тим, що бачили його по воскресенню. І каже їм, Ійдіть по всьому світу, і проповідуйте Євангелію усякому твориву. Хто віруватиме та охреститься, спасеться, а хто не віруватиме, осудиться. Ознаки ж віруючим такі будуть: імям моїм бісів виганятимуть; мовами заговорять новими; гадок братимуть, і, коли смертного чого випють, не шкідитиме їм; на недужих руки кластимуть, і одужуватимуть. Господь же, після того, як промовив до них, вознісся на небо і сів праворуч у Бога. Вони ж пішли і проповідували всюди, а Господь допомагав їм, і слово стверджував у слід ознаками.

Неділя після вознесіння

Ці самі Молебень, Апостол і Євангелія служать на кожний день аж до слідуоучої неділі, окрім на свято Св. Филипа й Якова.

НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ВОЗНЕСЕННЯ.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, Царю слави, що обдарував еси Сина твого єдиного Ісуса Христа славою великою у царстві твоїм на небі: Благаємо тебе, не лиши нас без потіхи; а зішли нам Духа твого Святого, Утішителя, і підніми нас до тогож місця, куди наш Спас Христос наперед пішов; він бо живе й царствує з тобою і Святим духом, один Бог, по віки вічні. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 1. Петра 4, 7.

УСЬОМУ ж кінець наближився; будьте ж оце мудрі та тверезі до молитов. Перше ж усього майте один до одного щирю любов, бо любов покриває множество гріхів. Будьте гостинні один до одного без нарікання. Кожний, яко ж прийняв дар, так ним нехай служить один одному, як добрі доморядники всякої благодати Божої. Коли хто говорить, нехай говорить як вислови Божі: коли хто служить, нехай же служить по силі, котру Бог дає; щоб у всьому прославлявся Бог через Ісуса Христа, котрому слава й держава по вічні віки. *Амінь.*

ЄВАНГЕЛІЯ.

Св. Йоана 15, 26; і частина Голови 16.

ЯК ЖЕ прийде Утішитель, що його я пішлю вам від Отця, Дух правди, що від

Неділя після вознесіння - Свята неділя

Отця виходить, той свідкуватиме про мене; і ви також свідкуватимете, бо від почину ви зі мною. Це сказав я вам, щоб ви не поблазнились. Вилучатимуть вас із шкіл: ба, прийде час, що всякий, хто вбиває вас, думатиме, що службо приносить Богу. І це робитимуть вам, бо не знали ні Отця, ні мене. Та це сказав я вам, щоб, як прийде час, згадали, що я говорив вам про це.

СВЯТА НЕДІЛЯ.

На Утрені, замість Псалми, ПРИЙДІТЬ ЗАСПІВАЙМО і т. о., співається або читається оці Вірші.

Заспіваймо Господеві пісню нову, він бо сотворив чудеса. *Псал. 98, 1.*

Христос, вивиспівшись правцею Божою, і прийнявши від Отця обітування Святого Духа: вилляв це, що ви тепер бачите і чуєте. *Діяння 2, 23.*

А що ви сини: післяв Бог Духа Сина Свого в серця ваші, що покликуює, Авва, Отче. *Галат. 4, 6.*

Ми ж усі відкрити лицем поглядаючи, як у зеркало, на славу Господню, переміняємось у той же образ від слави в славу, яко ж від Господнього Духа. *2. Кор. 3, 18.*

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові: **ВІДПОВІДЬ.** Як було споконвіку, і тепер, і завжди буде; на віки вічні. *Амінь.*

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що памятного часу цього навчив еси серця вірних твоїх людей, зіславши на них сяйво Святого Духа твого: Даруї

же й нам мати тим же Духом здоровий розсудок у всякій справі, і завжди радуватися в його святому утішенню; задля заслуг Христа Ісуса Спаса нашого, котрий живе й царствує з тобою в одній того ж Духа, один Бог, на віки вічні. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. Діяння 2, 1.

Як скінчився день пятидесятниці, були всі однодушно вкупі. І роздався зразу шум із неба, мов би від віючого буйного вітру, і сповнив увесь дім, де вони сиділи. І явились їм розсохаті язика, ніби огняні, і сів на кожному з них: і сповнились усі Духом Святим, і почали розмовляти іншими, як Дух давав їм промовляти. Домували ж у Єрусалимі Жиди, люде побожні, з усякого народу під небом. Як же роздався цей гомін, зійшлося множество, і стрівожились, бо кожен чув, що вони мовою їх розмовляють. Здумілися ж усі й дивувались, говорячи один до одного, Чи не всі оце ці, що розмовляють, Галилейці? Як же чуємо кожний власну свою мову, в якій родились? Партіяне, й Мидяне, й Єламіти, й ті, що доумємо в Месопотамії, і в Юдеї, і Каппадокії, і Понтії, і Азії, й Фригії, і Памфілії, й Єгипті, і в сторонах Ливійських, що коло Киринеї, і захожі Римляне, й Жиди, і нововірці, Критяне й Араби, чуємо, що вони розмовляють нашими мовами про дивні діла Божі.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Йоана 14, 15.

СКАЗАВ Ісус ученикам своїм, Коли любите мене, хороніть заповіді мої. І я

вблагаю Отця, і дасть вам іншого Утішителя, щоб пробував з вами по вік; Духа правди, котрого світ не може прийняти, бо не видить його, і не знає його: ви ж знаєте його; бо з вами пробуває і в вас буде. Неоставлю вас сиротами; прийду до вас. Ще малий час, і світ мене більш не видітиме; ви ж будете видіти мене: бо я живу, і ви житимете. Того дня знатимете, що я в Отці моїм, і ви в мені, а я в вас. Хто має заповіді мої й хоронить їх, той любить мене; хто ж любить мене, буде люблений від Отця мого, і я любитиму його, й обявлюсь йому. Каже йому Юда (не Іскаріотський), Господи, що воно єсть, що маєш нам обявитись, а не світові? Відказав йому Ісус і каже йому, Коли хто любить мене, слово мое хоронитиме, й Отець мій любитиме його, і до нього прийдемо, й осело в нього зробимо. Хто не любить мене, слів моїх не шанує; а слово, що ви чуєте, не мое, а пославшого мене Отця. Це я говорив вам, у вас пробуваючи. Утішитель же Дух Святий, котрого пішле Отець в ім'я мое, той научить вас усього, і пригадає вам усе, що я говорив вам. Упокій оставляю вам, мій упокій даю вам; не, яко ж світ дає, я даю вам. Нехай не трівожиться серце ваше, ані лякається. Ви чули, що я говорив вам, йду і прийду до вас. Коли б любили мене, зраділи б, що я сказав, йду до Отця; бо Отець мій більший мене. І оце говорив вам перше, ніж тому статися, щоб, як станеться, увірували. Вже більш не говоритиму багато з вами. йде бо князь світа цього, й у мені не має

нічого. Та, щоб знав світ, що я люблю Отця, і, яко ж заповідав мені Отець, так чиню.

ЗЕЛЕНИЙ ПОНЕДІЛОК.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що памятного часу цього навчив еси серця вірних твоїх людей, зіславши на них сяйво Святого Духа твого: Даруй же й нам мати тим же Духом здоровий розсудок у всякій справі, і завжди радуватися в його святому утішенню; задля заслуг Христа Ісуса Спаса нашого, котрий жиє й царствує з тобою в одності того ж Духа, один Бог, на віки вічні. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Діяння 10, 34.*

ТОДІ Петро відкрив уста свої, і промовив, Поправді постерегаю, що не на лице дивиться Бог; а з кожного народу, той, хто боїться його, і робить правду, приятний йому. Слово, що післяв сином Ізраїлевим, благовіствуючи впокій через Ісуса Христа (це Господь всіх); ви знаєте те слово, що розголошене по всій Юдеї, почавши від Галилеї після хрещення, що проповідував Йоан; про Ісуса з Назарета, як помазав його Бог Духом Святим і силою, а котрий ходив, роблячи добро та сціляючи всіх підневолених дияволом; бо Бог був з ним. І ми свідки всього, що він робив, і в землі жидівській, і в Єрусалимі; котрого убили й повісили на дереві: цього воскресив Бог третього дня, і дав йому статись явним: не всьому народові, а свідкам, вибраним

від Бога, власне нам, що їли й пили з ним воскресенню його з мертвих. І приказав нам проповідувати народові й свідкувати, що він призначений від Бога судією живим і мертвим. Про цього всі пророки свідкують, що всякий, хто вірує в нього, відпущення гріхів прийме через ім'я його. Ще, як промовляв Петро слова ці, найшов Дух Святий на всіх, хто слухав його. І здивувались ті, що були від обрізання, котрі прийшли з Петром, що й на поган дар Святого Духа вилився. Чули бо їх, що розмовляли мовами й величали Бога. Тоді озвався Петро, Чи може хто боронити води, щоб оцім охреститись, котрі Духа Святого прийняли, як і ми? І заставив їх охреститись в ім'я Господнє. Тоді просили його, щоб пробув у них кілька днів.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 3, 16.*

ТАК полюбив Бог світ, що Сина свого однорідного дав, щоб кожен віруючий в нього, не погіб, а мав життя вічне. Бо не післяв Бог Сина свого на світ, щоб осудив світ, а щоб спася ним світ. Хто вірує в нього, не є осуджений: хто ж не вірує, уже осуджений; бо не ввірував в ім'я однорідного Сина Божого. Це єсть те осудження, що світло прийшло на світ, а люде полюбили темряву радше, ніж світло, бо вчинки їх були лихі. Кожен бо, хто чинить лихе, ненавидить світло, і не йде до світла, щоб не зганено вчинків його. Хто ж робить правду, йде до світла, щоб виявились його вчинки, бо в Бозі роблені.

ЗЕЛЕНИЙ ВТОРОК.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що памятного часу цього навчив еси серця вірних твоїх людей, зіславши на них сяйво Святого Духа твого: Даруй же й нам мати тим же Духом здоровий розсудок у всякій справі, і завжди радуватися в його освятому утішенню; задля заслуг Христа Ісуса Спаса нашого, котрий жиє й царствує з тобою в одності того ж Духа, один Бог, на віки вічні. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Діяння 8, 14.*

ПОЧУВШИ Ж апостоли, котрі були в Єрусалимі, що й Самарія прийняла слово Боже, післали до них Петра та Йоана; котрі, як прийшли, молилися за них, щоб прийняли Духа Святого: (ще бо ні на кого з них не зійшов; а тільки охрещені були в імя Господа Ісуса). Тоді клали руки на них, і прийняли вони Святого Духа.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 10, 1.*

НАПРАВДУ, на правду говорю вам, Хто не ввійде через дверима в кошару, а перелазить деінде, той злодій і розбійник. Хто ж увійде через дверима, той пастир вівцям: тому воротар відчиняє, і вівці голосу його слухають, і свої вівці кличе по імени, і виводить їх. І, як вижене вівці свої, йде поперед них, а вівці йдуть слідом за ним, бо знають голос його. За чужим же не підуть; а втікатимуть від нього; бо не знають голосу чужих. Цю приповідь ска-

Неділя стройці

зав ім Ісус: вони ж не розуміли, що це було, про що говорив ім. Тоді знов каже ім Ісус, На правду, на правду говорю вам, *Я* двері вівцям. Всі, скільки прийшло їх перше мене, злодії і розбійники; тільки ж не послушали їх вівці. *Я* ті двері; мною коли хто ввійде, спасеться, і входитьиме, й виходитиме, і знайде пашу. Злодій не приходить, як тільки, щоб украсти, і вбити, й погубити: *я* прийшов, щоб життя мали, й надто мали.

НЕДІЛЯ ТРОЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і віковичний Боже, що дав еси нам, слугам твоїм, благодать через визнання правдивої віри признавати славу вічно і Трійці, і в силі Божественної Величі поклонятися Одноті: Благаємо тебе, щоб ти постійно вдержав нас у цій вірі й завжди заступив нас від усяких небезпек; ти бо жиєш й царствуєш, єдиний Боже, по віки вічні. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Одкриття 4, 1.*

ПІСЛЯ цього поглянув я, і ось, двері відчинені на небі: і перший голос, що я чув, як би з труби говорячої зі мною промовив, Підійди сюди, й покажу тобі, що має бути після цього. І зараз був я в Дусі; і ось, престіл стояв на небі, а на престолі сидячий: а сидячий був подібний видом до каменя ясписового й сардинового; і велелка кругом престола, подібна видом, як

смарагд. А кругом престола двадцять і чотири сиджень; а на сидженнях бачив я двадцять і чотирьох старців сидячих, зодягнених в білі одежі; а на головах своїх мали золоті вінці; а з того престола виходять блискавиці, громи й голоси. І сім свічників огняних горять перед престолом, а це сім Духів Божих. А перед престолом море шкляне, подібне до христали: а в середині престола, і кругом престола четверо животних, повні очей зпереду і ззаду. А перше животне подібне до лева, а друге животне подібне до теляти, а третє животне мало лице, як чоловік, а четверте животне подібне до летячого вірла. А четверо животних мали, кожне зосібна, по шість крил в округ, а в середині повно очей: і не мають вони впокою день і ніч, говорячи, Свят, свят, свят, Господь Бог Всемогучий, що був і єсть, і прийде. І коли давали ті животні славу і честь, і подяку сидячому на престолі, живучому по віки вічні, і кидали вінці свої перед престолом, говорячи Достойний еси, Господи, прийняти славу, і честь, і силу; ти бо сотворив усе, і для вдоволення твого усе єсть, і створено.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Йоана 3, 1.

БУВ ЖЕ чоловік з Фарисеїв, Никодим імя йому, князь жидівський: цей прийшов до Ісуса в ночі, й каже йому, Учителю, знаємо, що від Бога прийшов еси учителем: ніхто бо таких ознак не може робити, як ти робиш, коли не буде Бог з ним. Озвавшись Ісус, каже йому, Направду, направду

кажу тобі, Коли хто не народиться звши, не може видіти царства Божого. Каже до нього Никодим, Як же може чоловік народитись, старим бувши? Хіба може в утробу матери свої знов увійти, і родитись? Озвавсь Ісус, Направду, направду кажу тобі, Коли хто не народиться від води й Духа, не може ввійти в царство Боже. Роджене від тіла, це тіло, а роджене від духа, це дух. Не дивуйся, що кажу тобі, Мусите ви народитись звши. Вітер, де хоче, дует, і голос його чуєш, та не знаєш, звідкіля виходить, і куди йде; так усякий народжений від Духа. Озвавсь Никодим і каже йому, Як може це статись? Відказав Ісус і говорить йому, Ти еси учитель Ізраїлів, і цього не знаєш? Направду, направду кажу тобі, Говоримо те, що знаємо, і свідкуємо те, що бачили; а свідкування нашого не приймаєте. Коли про земне говорив вам, і не віруєте; як же увіруєте, коли скажу вам про небесне? І ніхто не вийшов на небо, тільки хто з неба зійшов, Син Чоловічий, що на небі. І, як Мойсей підняв угору гадюку в пустині, так мусить бути піднятий і Син Чоловічий: щоб кожний віруючий в нього не погіб, а мав життя вічне.

ПЕРША НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, сило всіх тих, що покладаються на тебе, прийми ласкаво молитви наші; а що ми задля немочі вмирущої нашої природи, не годні без тебе вдіяти нічого доброго, посилай ласку твою нам на поміч,

Перша неділя після трійци

щоб, проживаючи в заповідях твоїх, змогли ми вгодити тобі хотінням і ділом; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *1. Св. Йоана 4, 7.*

ЛЮБИ, любім один одного: бо любов від Бога, і кожен, хто любить, від Бога родився, і знає Бога. Хто не любить, не пізнав Бога, бо Бог любов. У цьому явилась любов Божа до нас, що Бог Сина свого однорідного у світ післав, щоб ми жили через нього. У цьому любов, не що ми любили Бога, а що він любив нас, і післав Сина свого на вблагання за гріхи наші. Любі, коли так Бог полюбив нас, то й ми повинні один одного любити. Бога ніхто ніколи не бачив. Коли ж любимо один одного, то Бог у нас пробуває, і любов його звершена в нас. По цьому пізнаємо, що в ньому пробуваєм, що він Духа свого дав нам. А ми виділи й свідкуємо, що Отець післав Сина, Спася світа. Коли хто визнає, що Ісус Син Божий, то в ньому пробуває Бог, а він у Бозі. Ми пізнали також, та й увірували в любов, котру має Бог до нас. Бог є любов; і хто пробуває в любови, в Бозі пробуває, а Бог в ньому. У цьому звершена наша любов, щоб мати відвагу на день суду; бо який він, такі й ми у світі цьому. Страху нема в любови; а звершена любов геть виганяє страх; бо страх має муку: і хто лякається, той не звершений в любови. Ми любимо його, бо він перший любив нас. Коли хто каже, Я люблю Бога, а брата свого ненавидить, той ложник: бо хто не любить брата,

Перша неділя після трійци

котрого видить, як може любити Бога, котрого не бачив? І заповідь цю маємо від нього, щоб, хто любить Бога, любив і брата свого.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 16, 19.*

БУВ чоловік заможний, і вдягався в кармазин та висон, і жив щодня пишно. А був теж один жебрак, на імя Лазар, що лежав перед ворітьми його увесь у струпі, і бажав погодуватись окрушинами, що падали з стола багатиревого: ще ж і собаки приходили й лизали рани його. І сталося, що змер убогий, і перенесли його ангели на лоно Авраамове. Умер же й багатир, і поховали його: і в пеклі зняв він очі свої, будши в муках, і побачив оддалек Авраама, і Лазаря на лоні його. І покликнувши він каже, Отче Аврааме, помилуй мене та пішли Лазаря, нехай умочить кінець пальця свого в воду та прохолодить язик мій; бо я мучусь у полоні пій. Каже ж Авраам, Сину, спогадай, що ти в життю твоім прийняв добро твое, а Лазар таксамо лихе; а тепер він утішається, а ти мучишся. А до того іще, між нами й вами пропасть велика: утвердилась: щоб ті, котрі схотілиб перейти звідсіля до вас, не змогли; ані звідтіля до нас не перейшли. Каже ж він, Благаю ж тебе, отче, щоб післав його до дому батька мого; маю бо пять братів; нехай свідкує їм, щоб і вони не прийшли у це місце муки. Каже йому Авраам, Мають вони Мойсея і пророків; нехай слухають їх. Він же каже, Ні, отче Аврааме, оце

Друга неділя після трійці

як би хто з мертвих прийшов до них, покається. Каже ж йому, Коли Мойсея і пророків не слухають, то не ймуть віри, хоч би хто й з мертвих воскрес.

ДРУГА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ГОСПОДИ, що ніколи не опускаєш спомогати й управляти тими, кого виховав еси в постійній боязні й любови твоїй: Держи ж і нас, благаємо тебе, під захистом благого провидіння твого, і даруй нам постійний страх і любов перед Іменем твоїм; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 1. Св. Йоана 3; 13.

НЕ дивуйтесь, брати мої, коли ненавидить вас світ. Ми знаємо, що перейшли від смерти до життя, бо любимо братів. Хто не любить брата, пробуває в смерті. Кожний, хто ненавидить брата свого, той убійник; а ви знаєте, що жаден убійник не має життя вічного в ньому пробуваючого. У цьому пізнали ми любов Божу, що він за нас життя своє положив: і ми повинні за братів життя класти. Хтож має добро світа цього і видить брата свого, що в потребі, та й зачинить серце своє перед ним; то як пробуває любов Бога в ньому? Діточки мої, не любім словом, ані язиком; а ділом і правдою. І по цьому пізнаємо, що ми від правди, і перед ним втихомиримо серця наші. Бо, коли винує нас серце наше, Бог більший від серця нашого, і все знає. Любі, коли

Друга неділя після трійці

серце наше не винує нас, відвагу маємо перед Богом. І коли що просимо, приймаємо від нього, бо хоронимо заповіді його, і робимо те, що угодне перед зором його. А це заповідь його, щоб ми вірували в Імя Сина його Ісуса Христа, і любили один одного, яко ж він дав нам заповідь. І той, хто хоронить заповіді його, пробуває в ньому, а він у ньому: і по цьому знаємо, що він пробуває в нас, по Духові, котрого він дав нам.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 14, 16.

ОДИН чоловік справив вечерю велику, та й запросив багатьох і післав слугу свого в часі вечері сказати запрошеним, ййдіть, бо вже все готове. І почали рядом відпрошуватись усі. Перший сказав йому, Поле купив я, то мушу пійти та подивитись на нього; прошу тебе, вибач мені. А другий сказав, Пять ярем волів купив я, і йду спробувати їх; прошу тебе, вибач мені. А инший сказав, Я одруживсь, і через те не можу прийти. Отже слуга той прийшов і все розповів панові своїму. Тоді господар дому, розгнівавшись, каже слугі своєму, Вийди хутко на дороги та на вулиці городські, та вбогих, та калік, та кривих, та сліпих припровадь сюди. І каже слуга, Пане, сталось, як приказав еси, та іще є місце. І каже пан до слуги, Вийди на дороги та на загороди і силуй увійти, щоб повна була господи моя. Говорю бо вам, що ніхто з чоловіків тих запрошених не покоштує моєї вечері.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

БЛАГАЄМО тебе, Господи, вислухай нас ласкаво; і дай, щоб ми, котрих обдарував еси щирим бажанням молитися, під твоєю могутньою обороною знайшли захист і розраду у всіх небезпеках і нещастях наших; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 1. Св. Петра 5, 5.

УСІ ви одно одному коріться, і смиренням одягніться: бо Бог гордим противиться, а смиренным дає благодать. Смиріться ж під сильну руку Божу, щоб свого часу підніс вас угору; скинувши на нього усю журбу свою, бо він старается про вас. Тверезіться, пильнуйте, бо противник ваш, диявол, як лев рикаючий, ходить шукаючи, кого пожерти: його поборойте твердою вірою, знаючи, що такі страждання доводяться і братівству вашому в світі. Бог же всякої благодати, що покликав нас до вічної своєї слави в Христі Ісусі, після того, як ви трохи постраждаете, нехай звершить вас, утвердить, зміцнить, всадовить. Йому слава і держава по віки вічні. *Амінь.*

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 15, 1.

ТОДІ приближувались до нього всі митники й грішники, щоб слухати його. І нарікали фарисеї та письменники, кажучи, Цей

чоловік грішників приймає і їсть із ними. Сказав же до них приповість цю, промовляючи, Хто зміж вас, мавши сотню овецок та згубивши одну з них, не зоставить дев'ятьдесять і дев'ять у степу, та не піjde за загубленою, доки не знайде її? А знайшовши, положить на плечі собі, радіючи. І, прийшовши до дому, скликає приятелів і сусід, кажучи їм, Радуйтеся зі мною, бо я знайшов овецку мою загублену. Говорю вам, що отак радість буде на небі над одним грішником розкаяним, більше ніж над дев'ятьдесять і дев'ятьма праведниками, котрим не треба покаяння. Або котра жінка, мавши десять драхм, коли згубить драхму одну, не світить світла, та не вимітає хати, та не шукає пильно, доки не знайде? А знайшовши, кличе подруг та сусідок, кажучи, Радуйтеся зі мною, бо я знайшла драхму, що була згубила. Так, говорю вам, радість буде перед ангелами Божими над одним грішником, що кається.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, заступнику всіх, що покладаються на тебе; без тебе ніщо не має сили, й нічого нема святого: Прибільши й примножи ласку твою над нами; щоб, під твоїм начальством і за твоїм проводом, змогли ми так пережити усе дочасне, щоб не втратили того, що вічне: Даруй це, Отче небесний, ради Ісуса Христа Господа нашого. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Римл. 8, 18.

ДУМАЮ, що муки теперішнього часу недостойні слава, що має явитись в нас. Бо шире сподівання творива, жде на виявлення синів Божих. Марноті бо твориво пізневолилось, не по волі, а по причині того, що підневолив його в надії: бо й саме твориво визволиться з неволі зотління на волю славу дітей Божих. Знаємо бо, що все твориво вкупі мучиться і стогне в болю, аж досі. Та не тільки воно, а й ми самі, що маємо первоплід Духа, а й ми самі, що маємо ждучи всиновлення, розуміючи, ізбавлення тіла нашого.

ЕВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 6, 36.

БУДЬТЕ Ж оце милосердні, як і Отець ваш милосердний. Не судіть, то й не будете суджені: не засуджуйте, то й не будете осуджені: прощайте, то й буде вам прощено: давайте, то й вам буде дано; міру добру натолочену й потрясену, й пересипану даватимуть вам люде на лоно ваше. Такою бо мірою, якою міряєте, відміряється вам. Сказав же приповідь їм, Чи може сліпий сліпого водити? Хіба обидва не впадуть в яму? Нема ученика над учителя свого; а кожний звершений, буде як учитель його. Чого ж дивишся на порошину в оці брата твого, а не чуєш поліна, що в твоїм власнім оці? І як можеш казати братові твому, Брате, дай, вийму порошину, що в оці твоїм, як сам не бачиш поліна, що в твоїм власнім оці? Лицеміре, викинь перше ломуку із твого власного ока, а тоді бачитимеш виїняти порошину з ока брата твого.

МОЛЕБЕНЬ.

ДАРУЙ, Господи, благаємо тебе, щоб світ цей під управлінням твоїм так уладнався, щоб Церква твоя змогла радісно служити тобі в богобоязливім супокою; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 1. Св. Петра 3, 8.

БУДЬТЕ усі одної думки, майте милосердя один над одним, братню любов, будьте спочуваючі, будьте привітливі; не віддаючи злом за зло, або докором за докір: а навпаки благословляйте, знаючи, що на те ви покликані, щоб благословення наслідити. Хто бо хоче життя любити, й видіти дні добрі, нехай вдержить язик свій від злого, й уста свої, щоб не говорити зради: нехай ухиляється від злого, і робить добре; нехай шукає спокою і побивається за ним. Бо очі Господні на праведних, і уші його на молення їх: лице ж Господнє проти тих, що зле роблять. І хто ж такий, що заподіяв би вам лиху, коли будете наслідниками доброго? Та хоч би ви й страждали задля праведности, щасливі ви: постраху ж їх не бійтесь, ані тривожтесь; а Господа Бога святкуйте у серцях ваших.

ЕВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 5, 1.

І сталося, як народ товпивсь до нього слухати слово Боже, він стояв коло озера Генесаретського, і бачив два човни, що

стояли край озера; рибалки ж, відійшовши від них, полоскали неводи. І ввійшов він ув один з човнів, що був Симонів, і просив його від землі відчалити трохи: і сів, і навчав народ із човна. Як же перестав говорити, каже до Симона, Відплини на глибінь, та закиньте неводи ваші на ловитву. І озвавшись Симон, каже йому, Наставниче, всю ніч трудились ми й нічого не піймали; тільки ж на твоє слово, закину невода. І як це зробили, вловили пребагато риби, і роздерся невід їх. І махнули вони на товаришів своїх, що були в другому човні, щоб прийшли допомгти їм. І прийшли вони, й сповнили оба човни, так, що потапали вони. Як це побачив Петро, припав до колін Ісусових, кажучи, Відійди від мене, бо я чоловік грішний, Господи. Страх бо обняв його і всіх, що з ним були від улову риби, що зловили; таксамо й Якова і Йоана, синів Заведеевих, що були спільниками Симонівими. І каже до Симона Ісус, Не лякайся, від нині людей ловитимеш. І пригнавши вони човни свої до берега, покинули все, і пішли слідом за ним.

ШЕСТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦИ.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що приготував еси про всіх люблячих тебе таке щастя, яке переходить людське розуміння: Наповни серця наші такою любовою до тебе, щоб ми, полюбивши тебе понад все, змогли осягнути обітницю твою, що понад усі можливі бажання наші; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Римл. 6, 3.

ХІБА не знаєте, що скільки нас у Христа Ісуса охрестилось, у смерть його охрестились? Тим то погреблись ми з ним через хрещення у смерть; щоб, як Христос устав із мертвих славою Отця, так і ми в обновленню життя ходили. Бо як ми об'єднані в подібності смерті його, то й подібні будемо в воскресенню його: знаючи, що давного нашого чоловіка з ним розп'ято, щоб зникло тіло гріховне, щоб від тепер не служити нам гріху. Хто бо вмер, той визволивсь від гріха. Коли ж ми вмерли з Христом, віруємо, що й житимемо з ним; знаючи, що Христос, уставши з мертвих, більше не вмере; смерть над ним більше не має влади. Бо те, що вмер, задля гріху вмер він раз; а те, що він живе, задля Бога живе він. Так само й ви себе числіть, що ви вже мертві задля гріху, живіж задля Бога, у Христі Ісусі Господі нашім.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 5, 20.

СКАЗАВ Ісус ученикам своїм, Коли ваша правда не переважить Письменників та фарисеїв, то не ввійдете в царство небесне. Чували ви, що сказано, старосвіцьким, Не вбий: а хто вб'є, на того буде суд. Я ж вам говорю, що хто сердиться на брата свого без причини, на того буде суд: і хто скаже на брата свого Рака*), на того буде громадський суд: а хто скаже, Дурню, на того буде вогонь пекольний. Тим то як принесені

*) Безчесний.

Сема неділя після трійці

дар твій до жертівні, і згадаєш там, що твій брат має що проти тебе; зістав свій дар перед жертівнею і йди геть, помирись перше з братом твоїм, а тоді прийди й подай дар твій. Мирись із противником твоїм хутко, доки ти ще в дорозі з ним; щоб не віддав тебе противник судді, а суддя не віддав тебе осавулі, і не вкинуто тебе в темницю. Направду кажу тобі, Не вийдеш звідтіля, доки не віддаш й останнього шеляга.

СЕМА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і всесильний Господи, творче й давче всього добра: Защепи в серцях наших любов Імени твого, додай нам більше правдивої віри, наповни нас усякою добротою, і нехай ми в ній пробуваємо з превеликого милосерця твого; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Римл. 6, 19.*

ПОЧОЛОВІЧОМУ говорю ради немочі тіла вашого: як ви віддавали члени ваші на службу нечистоті й беззаконю на беззаконня, так тепер віддайте члени ваші на службу правді на святість. Коли бо ви були слугами гріха, ви вільні були від праведности. Який же тоді мали ви овоч з того, чого тепер соромитесь? Кінець бо того смерть. Тепер же визволившись від гріха, і ставшись слугами Богу маєте овоч ваш на освячення, кінець же, життя вічне. Плата бо гріха, смерть: а дарування Божого, життя вічне, в Христі Ісусі Господі нашім.

Сема неділя після трійці

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Марка 8, 1.

ТИМИ днями, як було пребагато народу й не мали що їсти, покликав Ісус учеників своїх і каже їм, Жаль мені народу, бо вже три дні пробувають зі мною, і не мають що їсти: а як відпушу їх голодних до домів їх, помліють у дорозі; декотрі бо з них здалека поприходили. І відказали йому ученики його, Звідкіля ж зможе хто нагодувати їх хлібом тут у пустині? І питав їх, Скільки маєте хлібів? Вони ж кажуть, Сім. І звелів він народові посідати на землю. І взяв сім хлібів, і віддав хвалу, ламав і давав ученикам своїм, щоб клали перед ними; і клали перед народом. І мав рибок кілька; і він поблагословив, і казав класти й те перед ними. Вони ж їли й наситились: і назбирили останків ламаного сім кошів. А тих, що їли, було з чотири тисячі. І відпустив їх.

ОСЬМА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що всепевним провидінням твоїм управляєш цілим світом, і всім, на небі й на землі: Смиренно благасмо тебе, відверни від нас усе шкідливе, а дай нам усе хосенне; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Римл. 8, 12.*

БРАТТЯ, ми довжники не тілу, щоб по тілу жити: Як бо жите по тілу, то помрете; а як Духом діла тілесні мертвите, будете жити. Котрі бо Духом Божим водяться, ті сини Божі. Бо не прийняли ви духа неволі,

Осьма неділя після трійци

знов на боязнь; а прийняли духа всино-
влення, котрим покликуємо, Авва, Отче.
Цей самий Дух свідкує нашому духові, що
ми діти Божі: а як діти, то й наслідники;
наслідники Божі, а спільні наслідники з
Христом: як тільки з ним страждаємо,
щоби з ним і прославитись.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 7, 15.*

ОСТЕРЕГАЙТЕСЬ ложних пророків,
що приходять до вас ув одежі овечій, а в
середині вони вовки хижі. Пізнаєте їх по
овошах їх. Чи збирають люде виноград із
тернини, або фіги з бодяків? Так усяке
добре дерево родить овоч добрий; а пусте
дерево родить овоч лихий. Добре дерево
не може родити лиуого овочу; ані пусте
дерево родити овочу доброго. Усяке дере-
во, що не родить доброго овочу, рубають і
кидають ув огонь. Оце ж по овошах їх пі-
знаєте їх. Не кожний, хто говорить до мене,
Господи, Господи, увійде в царство небесне;
а той, хто чинить волю Отця мого, що на
небі.

ДЕВЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦИ.

МОЛЕБЕНЬ.

БЛАГАЄМО тебе, Господи, даруй нам
настрій духа на всяку добру думку і на
всяке чесне діло; щоби ми, ще без тебе не
годні робити нічого доброго, змогли, при
помочі твоєї, жити по твоїй волі; у Христі
Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

Дев'ята неділя після трійци

АПОСТОЛ. *1. Коринт. 10, 1.*

БРАТТЯ, не хочу, щоби ви не знали, як
то всі отці наші під хмарою були, і всі через
море переходили; і всі в Мойсея хрестилися
в хмарі і в морі; і всі ту саму їду духовну
їли, і всі той самий напиток духовний пили:
бо пили з тої духовної скелі, що йшла за
ними; а скеля була Христос. Та багатих із
них не вподобав Бог; бо поражені була в
пустині. Це ж сталося нам прикладом, щоби
не бажали лихого, яко ж і вони бажали.
Ані ідолослужителями не робітьесь, як
деякі з них були, як написано, Посідали
люде їсти й пити, і встали грати. Ані робім
перелюбу, як деякі з них робили, та й по-
лягло їх за один день двацять три тисячі.
Ані спокушуймо Христа, як деякі з них
також спокушували, та й погинули від
гадюк. Ані нарікайте, як деякі з них
нарікали, і погинули від погубника. Усе
ж це прикладом сталося їм: написано ж це
на науку нашу, на котрих кінець віку при-
йшов. Тим же, хто думає, що стоїть, нехай
вважає, щоби не впав. Не якась спокуса на-
стигла на вас, тільки звичайна, чоловіча:
вірен же Бог, котрий не допустить, щоби ви
були спокушені більш, ніж видержите; а з
покусою зробить також і вихід, щоби ви
здоліли її знести.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 16, 1.*

СКАЗАВ Ісус ученикам своїм, Один чоло-
вік був багатий, що мав приставника; і об-
винувачено цього йому, що марнує маєток
його. І покликав він його та й каже йому,

Десята неділя після трійці

Як же воно, що я чую це про тебе? Дай мені перелік з твого приставництва, бо не можна вже тобі бути приставником. Каже ж у собі приставник, Що мені робити, що пан мій бере приставництво від мене? Копати не вмю, жебрати соромлюсь. Знаю, що зроблю, щоб, як відставлений буду від приставництва, прийняли мене в господи свої. І покликавши кожного з довжників пана свого, каже першому, Скільки ти винен панові мойому? Він же каже, Сто мір оливи. І каже йому, Візьми твою розписку, і сядь хутко, та напиши пятьдесят. Потім другому каже, А скільки ти винен? А той каже, Сто мір пшениці. І каже йому, Візьми твою розписку, та напиши вісімдесят. І похвалив пан приставника неправедного, бо мудро зробив: діти бо віку цього мудріші над дітей світла в роді своїм. І я вам говорю, Робіть собі приятелів від мамони неправди, щоб, як будете в недостатках, прийняли вас у вічні оселі.

ДЕСЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

НЕ затули ласкавого твого уха, Господи, перед молитвами смиренних слуг твоїх; нехай здійсняться прохання їх, дай їм прости тільки того, що вгодне перед тобою; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *І. Коринт. 12, 1.*

ПРО духовне ж, браття, не хочу, щоб ви не знали. Ви знаєте, що як були ви Поганами, то до ідолів німих водили вас, як це

Десята неділя після трійці

власне вас водили. Тим даю вам до зрозуміння, що ніхто Духом Божим промовляючи, не проклинає Ісуса: і ніхто не може сказати, що Ісус єсть Господь, як тільки Духом Святим. Між даруваннями є ріжниця, Дух же той самий. І ріжниця між служеннями, а той самий Господь. І ріжниця між роботами, один же Бог, що робить усе у всіх.

Явлення ж Духа дається кожному на користь. Бо одному дається Духом слово премудрости, другому слово знання тим самим Духом; іншому ж віра тим же Духом; іншому ж віра тим же Духом; іншому ж дарування сцілення тим же духом; іншому роблення чудес; іншому пророкування; іншому розпізнавання духів; іншому ж усякі мови; іншому виклади мов. Все ж це робить один і той же самий Дух, уділяючи кожному, як йому хочеться.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 19, 41.*

І ЯК наближився, побачив город і заплакав над ним, примовляючи, Ой, колиб ти пізнав, саме ти, хоч у день цей твій, що для упокою твого! тепер же воно закрито перед очима твоїми. Бо прийдуть дні на тебе, обкинуть валами тебе вороги твої, та й обляжуть тебе, і стиснуть тебе з кожного боку, і з землею зрівнають тебе й діти твої у тобі; і не зоставлять у тобі каменя на камені; бо не зрозумів еси часу відвідин твоїх. І пійшов до церкви і почав виганяти продавців і купців, кажучи до них, Дім мій, це дім молитви: ви ж його зробили вертепом злодіїв. І навчав щодня в церкві.

ОДИНАЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що виявляєш всемогутню силу свою найбільше через прояву милосердя й милування: Даруй нам ласкаво таку міру благодати твоєї, щоб ми, йдучи дорогою заповідей твоїх, змогли доступити до величних обітниць твоїх, і статись спільниками небесних скарбів твоїх; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *1. Коринт. 15, 1.*

БРАТТЯ, звіщаю вам благовістя, що я благовістував вам, котре й прийняли ви, і в котрому встояли: котрим і спасаетесь, коли памятаєте, що я проповідував вам, хіба, що марно увірували. Бо я передав вам найперше те, що я також прийняв, що Христос умер за наші гріхи по писанням; і що поховано його, і що знов воскрес третього дня по писанням; і що явився Кифі, а опісля дванацятьом: після того явився більш пяти сотням братів разом, з котрих більшість жиє ще й досі, а деякі заснули: після того явився Якову; а потім усім апостолам: на останок же всіх, мов якому недорідку, явився й мені. Я бо останній з апостолів, котрий недостойний зватись апостолом, бо я гонив церкву Божу. Благодаттю ж Божою я є тим, чим є: і благодать його до мене була не марна; а більше усіх їх працював я; тільки ж не я, а благодать

ОДИНАЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ

Божа, що була зі мною. Тимто чи я, чи вони, так проповідуємо, і так ви увірували.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 18, 9.*

СКАЗАВ Ісус цю приповідь до інших, що вповали на себе, що вони праведні, та гордували другими: Два чоловіки ввійшли до церквки помолитись; один Фарисей, а другий Митник. Фарисей став, і так у собі молився, Боже, дякую тобі, що я не такий, як інші люде, здирички, неправедні, перелюбники, або як оцей Митник: Я пошу два рази на тиждень, даю десятини з усього, що посідаю. А Митник, оддалеки ставши, не хотів і очей до неба звести, а бив себе в груди, кажучи, Боже, милостивий будь мені грішному.

Говорю ж вам, пійшов цей до дому свого більше оправданий, ніж той: бо кожний, хто несеться вгору, принизиться; а хто принижується, піде вгору.

ДВАНАЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і предвчний Боже, що завжди скорше готов еси слухати, ніж ми молитися, і волиш давати більше, ніж ми бажаємо, або заслугуємо: Зілляй на нас багачтво милосердя твого, прощаючи нам усе, чога боїться наша совість, і даруючи нам усього того добра, за котре ми недостойні просити тебе, а задля заслуг і посередництва Ісуса Христа, Сина твого, Господа нашого. *Амінь.*

Дванацята неділя після трійци

АПОСТОЛ. 2. Коринт. 3, 4.

НАДІЮ таку маємо через Христа до Бога: Не що ми годні самі думати щобудь із себе; а спромога наша від Бога: котрий також зробив нас слугами нового завіту; не букви а духа: Бо буква вбиває, а дух дає життя. Коли ж служення смерти, письмом вирізане на камях, булов славі, так що діти Ізраїлеві не могли дивитись на лице Мойсееве задля слави лица його, котра мала минуться; як же служення духа не буде більше в славі? Бо коли служення осуду-слава, то геть більше служення правді багатше славою.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Марка 7, 31.

ВИЙШОВШИ Ісус з гряниць Тирських та Сидонських, прийшов до моря Галилейського, у гряниці Десятиграду. І проводять до нього глухого й тяжкомовного; і просять його, щоб положив на нього руку. І взяв його від народу окремо, і вложив пальці свої в уші йому, і плюнув, і приторкнувся до язика йому; і позирнувши на небо, зітхнув, і каже до нього, Єффата, це єсть, Відчинись. І зараз відчинився йому слух, і розімкнулись окови язика його, й заговорив добре. І наказав їм, щоб нікому не говорили: А чим більше він наказував, тим більше вони розголошували; і надмірно дивувались, кажучи, Усе він гаразд вчинив; і глухим дає чути, й німим говорити.

ТРИНАЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і милосердний Боже, що тільки з єдиної твоєї ласки народ твій віруючий сповняє в тебе правдиве й достойне служення: Даруй, благаємо тебе, щоб ми змагали так вірно служити тобі в цьому життю, щоб не втратили небесних обітниць твоїх; через заслуги Ісуса Христа Господа нашого. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Галат. 3, 16.

АВРААМОВІ й насінню його висказані обітвання. Не сказав він, І насінням, як би про многі, а як про одно, І насінню твому, що єсть Христос. Оце ж говорю, що завіту перше ствердженого від Бога про Христа, закон, що постав чотириста й трицять літ потім, не нехтує, так щоб обернути в ніщо обітвання. Бо коли насліддя від закону, то вже не від обітвання; Аврааму ж обітванням дарував Бог. До чого ж тоді служити закон? Задля провин додано його, доки прийде насіння, котрому обітвання дане було; і було це поставлено через ангелів рукою посередника. Посередник же не єсть посередником одного; а Богодин. То хіба закон проти обітвань Божих? Борони, Боже: Бо коли б дано закон, що міг би оживляти, то справді від закону була б праведність. Але Писання зачинило усе під гріхом, щоб обітвання через віру в Ісуса Христа дане було віруючим.

Тринацята неділя після трійці

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 10, 23.*

БЛАЖЕННІ очі, котрі бачать те, що ви бачите. Говорю ж бо вам, що многі пророки й царі хотіли бачити те, що ви бачите, та й не бачили; й чути те, що ви чуєте, та й не чули. І ось, письменник один устав, спокушуючи його, кажучи, Що маю робити, аби наслідити життя вічне? Він же каже до нього, Що написано в законі? як читаєш? Він же, озвавшись, каже, Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всією силою твоєю, і всією думкою твоєю; та ближнього твого, як себе самого. І сказав він йому, Право відповів еси. Це чини, то й житимеш. Він же, хотівши оправдати себе, каже до Ісуса, Хто ж мій ближній? А Ісус, підхопивши, сказав, Чоловік один йшов з Єрусалиму в Єрихон, і попався розбійникам, котрі обдерли його з одежі його, і поранили його, і відійшли, zostавивши його півмертвого. Случайно йшов якийсь священник дорогою тією, і побачивши його, пішов мимо другим боком. Таксамо ж і Левит, лучившись на та місце, прийшов і подивився на нього, і пішов мимо. Самарянин же один, ідучи дорогою, прийшов до нього; і, як побачив його, змилосердився, приступив до нього, обв'язав рани його, ллючи оливу та вино, і посадив його на свою скотину, і привів його в гостинницю, і піклувався ним. А вранці, як відходив, виїняв два денарії, дав гостинникові, та й каже йому, Доглядай його; а що над тебе видаш, як вернуся, віддам тобі. Хто ж оце з тих трьох здається тобі був ближ-

Чотирнацята неділя після трійці

нім тому, що попавсь між розбійників? А той каже, Хто проявив милосердя йому. Каже тоді йому Ісус, Іди і ти роби таксамо.

ЧОТИРНАЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і віковичний Боже, причини нам віри, надії й любови; та дай нам досягнути обітниць твоїх; дай нам любити те, що ти приказав еси; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Галат. 5, 16.*

ГОВОРЮ Ж, Ходіть в Духові, і хотіння тілесного не сповняйте. Бо тіло бує проти Духа, а Дух проти тіла; і ці противляться одно другому; так, що ви не можете робити те, щоб хотіли. Коли ж керуєтесь Духом, то ви не під законом. Явні ж діла тілесні, оце вони: перелюб, блуд, нечистота, розпуст, ідолослуження, чарування, ворогування, свари, ненависть, гнів, сунеречки, незгода, ересі, зависть, убивство, п'янство, гучні балі, то що: це наперед говорю вам, як і перше говорив, що хто таке робить, ті царства Божого не наслідять. А овоч Духа — Любов, радість, впокій, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, тихість, вдержливість; на таких нема закону. А ті, що Христові, ті розпняли тіло із сраствами й хотіннями.

П'ятнацята неділя після трійци

АПОСТОЛ. *Св. Луки 17, 11.*

І СТАЛОСЬ, як йшов він у Єрусалим, і проходив серединою Самарії і Галилеї. І, як увійшов ув одно село, зустріло його десять прокажених чоловіків, що стояли оддалеки: і піднесли вони голос, кажучи, Ісусе, наставниче, помилуй нас. І як побачив їх, сказав до них, Ідіть, покажіть себе священикам. І сталося, як пішли вони, очистились. Один же з них, бачивши, що одужав, вернувся, і голосом великим прославляв Бога, і припав лицем до ніг його, дякуючи йому; а був він Самарянин. Ісус же, озвавшись, каже, Чи не десять очистились? Десять же де? Не знайшлись, щоб вернувшись, віддати славу Богу, тільки чужоземець цей. І каже йому, Устань, ййди, віра твоя сцілила тебе.

П'ЯТНАЦЯТА НЕД ЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦИ.

МОЛЕБЕНЬ.

БЛАГАЄМО тебе, Госоди, спомагай Церкву твою невечерним милосердям твоїм; а нас, людей, що через немощі наші, без тебе тільки власти можем, завжди спомагай і рятуй від усього шкідливого, та провадь нас до всього корисного для нашого спасення; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Галат. 6, 11.*

БАЧИТЕ, який великий лист написав я вам своєю рукою. Котрі хочуть хвалитись по тілу, ті примушують вас обрізуватись;

П'ятнацята неділя після трійци

тільки, щоб за хрест Христів гонимим їм не бути. Бо й ті, що обрізались, і самі закону не додержують; а хочуть, щоб ви обрізувались, аби в вашому тілі хвалились. Не доведи, Боже, щоб я хвалився, хіба що хрестом Господа нашого Ісуса Христа, котрим мені світ розпнято, а я світові. Бо в Христі Ісусі ні обрізання нічого не помагає, ані необрізання, а нове сотворіння. І котрі по правилу цьому живуть, мир на них і милосердя, і на Ізраїлі Божому. Відтепер, нехай ніхто не завдає мені клопоту; бо я синці Господа Ісуса на тілі моїм ношу. Благодать Господа нашого Ісуса Христа з духом вашим, браття. *Амінь.*

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 6, 24.*

НІХТО не може служити двом панам, бо, або одного ненавидітиме, а другого любитиме; або до одного прихилиться, а другим гордуватиме. Не можете служити Богу й Мамоні. Тим говорю вам, Не журіться життям вашим, що вам їсти, або пити; ані тілом вашим, чим зодягтися. Чи життя не більше їди, а тіло одежі? Спогляньте на птацтво в повітрі; що хочай не сіють, і не жнуть, і не збирають до стоділ; однак Отець ваш небесний годує їх. Чи ж не є ви багаті кращі від них? Хто з вас, журячись, може прибавити собі зросту хоч на один лікоть? І одежею чого вам журитись? Придивіться до польових лилій, як вони ростуть: не працюють, ні прядуть: а я ж вам кажу, що й Соломон у всій славі своїй, не одягався так, як одна з них. Коли ж Бог так зодягає польове зілля, що сьогодні воно

Шіснацята неділя після трійці

є, а завтра вкинуть його в піч; чи ж не більше зодягатиме вас, маловірні? Тим же то не журіться, кажучи, Що їстимем або, Що питимем? або, Чим одягнемось? (Бо за всім таким побиваються Погане:) Отець же ваш небесний знає, що вам усього того треба. А шукайте перше царства Божого і правди його; цеж усе додасться вам. Оце ж не журіться про завтра; бо завтра журитиметься само про себе: Доволі в кожного дня лиха свого.

ШІСНАЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

БЛАГАЄМО тебе, Господи, щоб безнастанним пожалінням твоїм по-всяк-часно очищував і боронив Церкву твою; а, що вона не має спромоги устояти в певности без твоєї помочі, зберігай її назавжди порятунком твоїм і добротою; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Єфес. 3, 13.*

БАЖАЮ, щоб ви не смутились горем моїм про вас, котре єсть слава ваша. Того ж я приклоняю коліна мої перед Отцем Господа нашого Ісуса Христа, від которого вся рідня на небесах і на землі звеється, щоб дав вам по багатству слави своєї утвердитись силою через Духа його ув нутрянному чоловіці; що б Христос міг домувати вірою в серціях ваших; щоб ви, закорінившись і зміцнившись в любови могли зрозуміти з усіма святими, що таке ширина й довжина,

Шіснацята неділя після трійці

і глибина, й висота; і зрозуміли любов Христову, що перевисшає розуміння, щоб ви могли сповнитись всею повнотою Божою. Тепер же тому, котрий може зробити геть більше над усе, чого просимо, або думасмо по силі, що дійствує в нас, йому слава в Церкві через Христа Ісуса по всі роди на віки вічні. *Амінь.*

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 7, 11.*

І СТАЛОСЬ другого дня, що Ісус ійшов у город, званий Наїн; і йшло з ним доволі учеників його, й багато народу. Як же наближився до городських воріт, аж ось винесено мерця, сина єдиного в матері своєї, вона ж була вдова; й багато народу з городу було з нею. І як побачив її Господь, змилосердився над нею, і каже їй, Не плач. І приступив та приторкнувся до мар; ті ж, що несли, зупинились: і каже, Молодче, кажу тобі, встань. І сів мерлець і почав говорити: і віддав його матері його. Обняв же страх усіх, і прославляли вони Бога, кажучи, що великий пророк устав між нами, і що Бог навідав людей своїх. І розійшлась ця поголоска про нього по всій Юдеї і по всій околиці.

ВІСІМНАЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ГОСПОДИ, молимо тебе, щоб ласкою твоєю завжди зберігав нас, і не опускав нас, і помагав нам беззастанно пробувати у всяких добрих ділах; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Єфес. 4, 1.*

ОЦЕ я, в'язник у Господі, благаю вас, щоб ви достойно ходили в званню, до якого вас покликано, з усякою смирнотою й тихістю, з довготерпеливістю, терплячи один одного в любови; стараючись держати обіднання духа в мирному союзі. Одно тіло й один Дух, яко ж і покликані в одній надії вашого покликання; Один Господь одна віра, одно хрещення, один Бог і Отець усіх, що над усіма, і крізь усіх і ув усіх вас.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 14, 1.*

СТАЛОСЬ, як прийшов він у господа до одного із старших Фарисейських у суботу їсти хліб, були й вони, назираючи його. І ось, один чоловік у водянці був перед ним. І, озвавшись Ісус, каже до Законників і Фарисеїв, говорячи, Чи годиться в суботу сціляти? Вони ж мовчали. І взяв він його, сцілив його, та й відпустив; і озвавшись до них, каже, Хто з вас має осла, або вола, що впав у колодязь, і не схоче зараз витягнути його субітного дня? І не змогли вони відказати йому знов проти цього. Сказав же до запрошених приповість, постерігши, як перші місця вибирають, промовляючи до них, Коли запрошений ти від кого на весілля, то не сідай на першому місці; щоб часом поважніший тебе не був запрошений від нього; а прийде той, що запросив тебе й його, та скаже тобі, Дай цьому місце; і тоді доведеться тобі з соромом останнє місце взяти. Ні, як ти запрошений, прийди і сядь на останньому місці; щоб, як прийде

той, хто запросив тебе, сказав тобі, Друже, сідай вище. Тоді буде тобі слава перед тими, що сидять при їді з тобою. Бо кожен, хто нестиметься вгору, принизиться; хто ж принизується, піде вгору.

ВІСІМНАЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦИ.

МОЛЕБЕНЬ.

ГОСПОДИ, благаємо тебе, даруй людям твоїм благодаттю перемогти спокуси світа, тіла й диявола, і дай їм чистим серцем й умом слідувати за тобою, єдиним Богом; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *1. Коринт. 1, 4.*

ДЯКУЮ Богу мійому всякого часу за вас про благодать Божу, дану вам в Христі Ісусі; що у всьому ви збагатились ним у всякім слові та всякім знанню; яко ж свідчення Христове утверджено в вас; так, що ви не маєте недостатку ні в одному даруванню; дожидаючи приходу Господа нашого Ісуса Христа.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 22, 34.*

ЯК почули Фарисеї, що Ісус примусив Садукеїв мовчати, зібрались разом ради цього. Тоді один з них, що був учителем закону, спокушуючи його, завдав йому питання, кажучи, Учителю, котра заповідь велика в законі? Ісус же каже йому, Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і цілим умом твоїм. Це перша й велика заповідь. Друга ж подібна їй,

Люби ближнього твого, як себе самого. На цих двох заповідях увесь закон і пророки стоять. Як же зібрались Фарисеї, питав їх Ісус, кажучи, Що ви думаете про Христа? Чий він син? Кажуть вони йому, Син Давидів. Каже він до них, Як же це Давид зве його в дусі Господом, кажучи, Каже Господь Господеві мойому, Сиди праворуч у мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком ногам твоїм? Коли ж Давид зве його Господом, то як же він син йому? І ніхто не зміг йому й слова відказати; й ніхто з того часу не важився питати його більше.

ДЕВЯТНАЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, тим то, що ми без тебе негідні вгодити тобі; Даруй ласкаво, щоб Дух твій Святий кермував і володів серцями нашими в життю нашому; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Єфес. 4, 17.*

ОЦЕ Ж говорю й свідкую в Господі, щоб вам більше не ходити, як інші Погане ходять, у суєті розуму свого; що мають затемнений розум, відчужившись від життя Божого через невіжество, що єсть в них, задля окаменіння сердець їх: котрі, зробившись нечулими, віддали себе розпусту, щоб робити всяку погань в зажерливості. Ви ж не так пізнали Христа; кола ж бо чули його і в йому навчились, що правда в

Ісусі; щоб відложити вам по першому життю давнього чоловіка, що гніє в похотях обманчивих; а обновлятись духом розуму вашого; та й одягнутись у нового чоловіка, сотвореного по Богу в праведности й святости правди. Тим же, відкинувши лож, говоріть правду кожен до ближнього свого; бо ми один одному члени. Гнівайтесь, та й не грішіть: нехай сонце не зайде у гніві вашому: і не давайте місця дияволу. Хто крав, більш не кради, а лучше працюй, роблячи руками своїми добре, щоб мав що подати тому, хто в потребі. Нехай гниле слово не виходить із уст ваших, а тільки таке, що годиться на збудовання, щоб подало благодать тим, хто чує. І не засмуцуйте Духа Святого Божого, котрим ви напечатані на день визволення. Усяка гіркість, і гнів, і лютість, й нарікання, й лайка нехай пропаде від вас, із усім лихом. Бувайте ж один до одного добрі, милосердні, прощаючи один одному, яко ж і Бог у Христі простив вам.

ЕВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 9, 1.*

ВВІЙШОВ Ісус у човен, та й переплив, і прийшов у свій город. Коли це принесено до нього розслабленого, лежачого на постелі. Ісус же, бачивши віру їх, каже розслабленому, Бодрись, сину, відпускаються тобі гріхи твої. Аж тут деякі Письменники кажуть собі, Цей хулить. І знаючи Ісус думки їх, каже, На що ви думаете лукаве в серцях ваших? Що бо лекше, сказати, Відпускаються тобі гріхи? чи сказати, Устань, та й ходи? Отже, щоб знали ви, що

Двацята неділя після трійци

Син чоловічий має власть на землі прощати гріхи (тоді каже до розслабленого), Устань, візьми постіль твою, та й іди до дому твого. І він устав, та й пішов до дому свого. Як же побачив це народ, дивувався і прославляв Бога, що дав таку власть людям.

ДВАЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦИ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і всемілосердний Боже, з превеликої доброти твоєї, борони нас, благаємо тебе, від усього шкідливого; щоб ми, будучи спосібними на тілі й на душі, змогли охотно сповняти усю те, чого ти від нас жадаєш; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Єфес. 5, 15.*

ГЛЯДІТЬ ЖЕ, щоб ви оглядно ходили, не як немудрі, а яко мудрі, викуплюючи час, бо дні лихі. Тим то не бувайте нерозумними, а розумійте, що єсть Господня воля. І не впивайтесь вином, бо в ньому розпуста; а сповняйте себе Духом; розмовляючи з собою псалмами, та гимнами, та піснями духовними; співаючи та виграваючи в серцях ваших Господеві; дякуючи всякого часу за все Богові й Отцеві в Імя Господа нашого Ісуса Христа; корючись один одному в страху Божім.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 22, 1.*

СКАЗАВ Ісус, Уподобилось царство небесне чоловіку цареві, що справив весілля синові своєму; і післав слугів своїх

Двацять-перша неділя після трійци

кликати запрошених на весілля; і не хотіли прийти. Знов післав інших слугів, говорячи, Скажіть запрошеним, Ось я обід мій наготовив; воли мої й годовану худобу побито, та все налагоджено; йдіть на весілля. Вони ж байдуже, пійшли собі один на хутір, другий до своїх орудок: а останні, взявши слуг його, знущались із них, та й повбивали їх. Цар же, почувши, прогнівився, й післав військо своє, й вигубив тих розбишак, і запалив город їх. Тоді каже до слуг своїх, Весілля налагоджене, запрошені ж не були достойні. Йдіть же на розхідні шляхи, й кого знайдете, запрошуйте на весілля. І вийшовши слуги ті на шляхи, зібрали всіх, кого знайшли, лихих і добрих; і було весілля повне гостей. А як увійшов цар подивитись на гостей, побачив там чоловіка не одягненого в весільну одягу. І каже до нього, Друже, як це увійшов ти сюди, не маючи весільної одежі? Він же мовчав. Каже тоді цар до слуг, Зв'яжіть йому руки й ноги, і заберіть його геть, і киньте його в темряву надвірню: там буде плач і скреготання зубів. Багато бо званих, а мало вибраних.

ДВАЦЯТЬ-ПЕРША НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦИ.

МОЛЕБЕНЬ.

МОЛИМО тебе, Господи милосердний, даруй відпущення й упокій віруючим людям твоїм; щоб стались вони чистими від усякого гріху, і служили тобі спокійним умом; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

Двацять-перша неділя після трійці

АПОСТОЛ. Єфес. 6, 10.

БРАТТЯ мої, кріпіться в Господі і в потузі сили його. Одягніться у всю зброю Божу, щоб могли ви стояти проти хитрощів диявольських. Бо наша боротьба не з тілом і кровю, а з князями, і володарями, й панами темряви віка цього, з підневесними духами злости. Того то возьміть повну зброю Божу, щоб змогли встояти в день лютий, і зробивши все, стояти. Стійтеж оце, підперезавши поясници ваші правдою; і маючи на грудях забороло праведности; й обувши ноги в готовість благовіствування впокою; над усе ж, узявши щит віри, котрим здолієте всі розпалені стріли лукавого вгасити; і шолом спасення візьміть, і меч духовний, котрий єсть Слово Боже: всякою молитвою і благанням молячись всякого часу духом і в цьому пильнуйте в усякому терпінню і благанню за всіх святих; і за мене, щоб мені дано слово, на відкривання уст моїх, щоб сміливо обявляти тайну благовістя, котрого я приставником у кайданах; щоб у ньому був сміливий, як повинен я говорити.

ЕВАНГЕЛІЯ. Св. Йоана 4, 46.

БУВ один достойник, котрого син не здужав у Капернаумі. Цей, як почув, що Ісус прибув із Юдеї в Галилею, прийшов до нього, й благав його, щоб пішов та уздоровив сина його; бо мав умерти. Каже ж Ісус до нього, Коли ознак та див не побачите, не увіруєте. Каже до нього достойник, Господи, йди перше, нім умре дитина

Двацять-друга неділя після трійці

моя. Каже йому Ісус, Иди, син твій жиє. І увірував чоловік слову, що промовив йому Ісус, і пішов. Коли вже він ійшов, зустріли його слуги його й звістили, кажучи, Син твій жиє. Спитав же їх про годину, коли полекшало йому: а вони сказали йому, Вчера в сімей годині покинула його горячка. Знав же батько, що тієї самої години, котрої сказав йому Ісус, Син твій жиє; і увірував сам і весь дім його. Це знов знов друга ознака, котру зробив Ісус, як прийшов з Юдеї в Галилею.

ДВАЦЯТЬ-ДРУГА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

БЛАГАЄМО тебе, Господи, вдержуй рідню твою, Церкву, в безнастанній побожності; щоб вона під захистом твоїм змогла бути свобідною від усяких противностей, та вірно віддавалась тобі в добрих ділах на славу Імені твому; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Филип. 1, 3.

ДЯКУЮ Богу мойому при всякому спомині про вас, завсіди в кожній молитві мойій за всіх вас з radoщами молячись, за товаришування ваше в благовісті від першого дня й досі; впевнившись про те, що хто розпочав у вас добре діло, звершуватиме аж до дня Ісуса Христа; яко ж праведно єсть мені це думати про всіх вас, тим, що маю вас у серці, й у вязниці мойій, і в обороні, і в утвердженню благовістя, вас усіх,

Двацять-друга неділя після трійци

спільників моїх благодати. Бог бо мені свідок, як я люблю усіх вас по милости Ісусово-Христовій. І за це молюсь, щоб любов ваша ще більше й більше достаткувала у знанню та у всякому розсудку: щоб ви певні були про все, що найліпше; щоб ви були чесні, та без догани, до дня Христового: сповнені овочами праведности через Ісуса Христа на славу й хвалу Божу.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 18, 21.*

КАЖЕ Петро до Ісуса, Господи, скільки раз грішитиме проти мене брат мій, і я заруватиму йому? До семи раз? Каже йому Ісус, Я не кажу тобі, що до семи раз; а до сімдесять раз по сім. Тим же то уподобилось царство небесне чоловіку цареві, що схотів узяти перелік від слуг своїх. Як же почав брати, приведено йому одного, що завинив йому десять тисяч талантів. Як же не мав він що віддати, звелів пан його продати його, і жінку його, й дітей, і все, що мав, та й віддати. Упав же тоді слуга, поклонився йому, кажучи, Пане, потерпи мені, а все віддам. Змилоседився ж тоді пан слуги того, відпустив його, і дарував йому довг. Той же сам слуга вийшовши, знайшов одного з товаришів своїх, що завинив йому сотню денаріїв; і вхопив його, дусив його, кажучи, Віддай, що винен мені. Упав же тоді товариш його до ніг йому, благав його, кажучи, Потерпи мені, і все віддам тобі. Він же не схотів; а пішов і кинув його у в'язницю, доки віддасть довг. Як же побачили товариші його, що сталося, жалували дуже, й пішли, та сказали своїому

Двацять-третья неділя після трійци

панові про все, що сталося. Тоді, призвавши пан його, каже йому, Слуго поганй, увесь довг той дарував я тобі, бо ти благав мене: чи не слід було й тобі помилувати товариша твого, як і я тебе помилував? І розгнівався пан його, передав його мучителям, аж поки віддасть увесь довг свій йому. Так і Отець мій небесний робитиме вам, як не даруватимете кожен братові своїому від сердець ваших провин їх.

ДВАЦЯТЬ-ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦИ.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, пристанівку наш і сило наша, що еси творцем усякої пoboжності: Не відхили уха твого, а вислухай щирі молення Церкви твоєї; і даруй, щоб дістали ми усе, чого з вірою від тебе просимо; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Филип. 3, 17.*

БРАТТЯ, приподоблюйтесь до мене, і вважайте, хто так ходить, яко ж маєте за взір нас. (Багато бо ходить таких, про котрих нераз говорив я вам, тепер же й плачучи говорю, що вони вороги Христа Христового; котрим кінець — погибіль, котрим Бог череве, а слава в соромі їх, котрі про земне думають.) Наше бо життя єсть на небесах; звідкіля й ждемо Спаса нашого Ісуса Христа, котрий переобразив тіло смирення нашого, щоб було подібне тілу слави його, по дійству, котрим зможе й покорити собі все.

Двацять-четверта неділя після трійці

СВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 22, 15.*

ТОДІ пішли Фарисеї й радили раду, як би піймати його на слові. І висилають до нього учеників своїх з Іродіянами, говорячи, Учителю, знаємо, що ти правдивий єси, й на путь Божу правдою навертаєш, ані дивишся на лице людей: скажи ж нам, як тобі здається? Годиться давати данину кесареві, чи ні? Постеріг же Ісус лукавство їх, і каже, Чого спокушуєте мене, ви, лицеміри? Покажіть мені гріш податковий. Вони ж принесли йому денарія. І каже до них, чие обличчя це й надпись? Кажуть йому, Кесареве. Тоді сказав до них, Віддайтеж кесареве Кесареві; а Боже Богові. Як же вислухали ті слова, дивувались, лишили його, та й пішли геть.

ДВАЦЯТЬ-ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРІЙЦІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ГОСПОДИ, благаємо тебе, відпусти людям твоїм провини їх; щоб з превеликої долги твоєї змогли ми увільнитись від кайданів гріховних, в котрі ми лукавством нашим себе закували: Даруй це, Отче небесний, ради Ісуса Христа Благословенного Господа й Спаси нашого. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Колос. 1, 3.*

ДЯКУЄМО Богу й Отцеві Господа нашого Ісуса Христа, молячись всякого часу за вас, почувши про вашу в Христі, і любов, що маєте до всіх святих; задля надії, що

Двацять-четверта неділя після трійці

зложена для вас на небесах, про яку ви чували перше в слові правди благоговіння; що прийшло до вас, яко ж і до всього світа, й дає оwoц, яко ж і в вас, від того дня, як ви похули і зрозуміли благодать Божу в правді. Яко ж і навчились від Єпафра, любого нашого товариша слуги, котрий єсть вірний слуга Христов, за вас; котрий і явив нам вашу любов у Дусі. Того-то й ми, від того дня, як почули, не перестаємо за вас молитись і просити, щоб ви сповнились розумінням волі його у всякій премудрості й розумінню духовному; щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому догоджуванню, і у всякому доброму ділі, приносячи owoц і зростаючи в розумінню Бога; зміцнюючись усякою силою по потузі слави його на всяке видержування і довготерпіння з радіощами; дякуючи Отцеві, котрий зробив нас достойними спільниками в насліддю святих у світлі.

СВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 9, 18.*

КОЛИ Ісус говорив це до учеників Йоанових, аж ось приходить один старшина, і, вклонившись йому, каже, Дочка моя тільки що скінчилась; прийди ж та положи руку твою на неї, то й оживе.

І встав Ісус і пішов за ним, а також і ученики його. (І ось жінка, що нездужала кровотіччю дванацять років, приступила ззаду і приторкнулась краю одежі його: вона бо казала в собі, Як тільки дотулюсь одежі його, виздоровію. Ісус же, обернувшись і побачивши її, каже, Дочко, бодриись,

віра твоя уздоровила тебе. І поздоровіла жінка з того часу.) А як увійшов Ісус у господа старшини, та побачив сопільників, та голосільників, каже до них, Уступіться; не вмерло бо дівча, а спить. І насміхались із нього. Як же випроваджено людей, увійшов він і взяв її за руку, то дівча встало. І рознеслась про це слава широко по всій землі тій.

ОСТАННЯ НЕДІЛЯ ПЕРЕД ПРИХОДОМ.

МОЛЕБЕНЬ.

БЛАГАЄМО тебе, Господи, пробуди хотіння віруючих людей твоїх; щоб вони принесли обильні овощі добрих ділі сподобились від тебе обильної нагороди; у Христі Ісусі Господі нашим. *Аминь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Єрем. 23, 5.*

ОСЬ надходить час, говорить Господь, і збуджу Давидові праведного пагонця, що володітиме, як цар, і мудрим робом ходитиме й чинитиме суд і справедливість на землі. За днів його спасеться Юда, й житиме безпечно Ізраїль: і ось ім'я його, котрим його зватимуть, **БОГ ОПРАВДАННЯ НАШЕ.** І ось надходить час, говорить Господь, що вже не скажуть, Жив Господь, що вивів синів Ізраїлевих із Єгипту; а скажуть, Жив Господь, що вивів і випровадив насіння дому Ізраїлевого з північної землі, та з усіх земель, куди їх був вигнав; і будуть жити в своїому краю.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 6, 5.*

ЯК ЖЕ знав Ісус очі й побачив, що багато народу йде до нього, каже до Филипа, Звідкіля купимо хліба, щоб вони попоїли? (Це ж сказав, вивідуючи його, бо сам знав, що має робити.) Відказав йому Филип, За двісті динаріїв хліба не стане їм, щоб кожному з них хоч трохи дісталось. Один же з учеників його, Андрей, брат Симона Петра, каже йому, Є тут хлопець один, що має пять ячмінних бохонців хліба, і дві малі рибки; але, що це для так багатьох? Каже ж Ісус, Заставте людей сідати. Була ж трава велика на тому місці. Посідали чоловіки, числом тисяч зо пять. Ісус же взяв хліби, і, віддавши хвалу, подав ученикам, ученикиж тим, що сиділи; так само й риби, скільки хотіли. Як же наситились, каже ученикам своїм, Позбирайте останки окрушин, щоб не пропало ніщо. Позбирали ж і наповнили дванацять кошів окрушин із пяти хлібів ячмінних, що зосталось у тих, що їли. Тоді ті чоловіки, що бачили це чудо, що Ісус зробив, казали, Справді, це Пророк, що мав прийти на землю.

Як буде двадцять-шість Неділь після Трійці, тоді береться на двадцять-п'яту Неділю той Молебень, Апостол, та Євангелію, що призначені на шесту Неділю після Трьох Мудрців.

Як буває двадцять сім Неділь, тоді МОЛЕБЕНЬ, АПОСТОЛ, та Євангелію призначені на п'яту Неділю після Трьох Мудрців, відправляти треба двадцять-п'ятої Неділі; а, Молебень,

Апостол, та Євангелію, що призначені на шесту Неділю після Трьох Мудрців, відправляти треба двадцять-шестої Неділі.

А як буває менче чим двадцять-пять неділь, злишне опускається: Однак же цей останній Молебень, Апостол, та Євангелію завжди відправляється Останньої Неділі перед Приходом (Андреєм).

ДЕНЬ СВЯТОГО АНДРЕЯ*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, котрий дав еси таку ласку Святому Апостолові Андрееві, що він відразу послухав голосу Сина твого Ісуса Христа, й пішов за ним без відволікання: Даруй же, щоб і всі ми на поклик святого слова твого, змогли зараз у послусі віддаватися тобі й сповняти заповіді святі; у тому ж Ісусі Христі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Римл. 10, 9.

КОЛИ визнаватимеш устами твоїми Господа Ісуса, й віруватимеш в серці твоїм, що Бог його підняв із мертвих, ти спасся. Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасення. Говорить бо Писання, Хто бо вірує в нього, не осоромиться. Бо нема ріжницї між Жидовином і Греком: бо тойсам Господь над усіма, багатий для всіх, хто призиває його. Всякий бо, хто призове Імя Господне, спасеться. Як же призиватимуть того, в кого не увіру-

*) 30. листопада.

вали? І як же віруватимуть, про кого не чули? І як чутимуть без проповідника? А як же проповідатимуть, коли не будуть послані? Яко ж писано, Що за красні ноги тих, котрі благоговіють мир, і приносять благу вість добра! Та не всі послухали Благовістя. Ісаїя бо говорить, Господи, хто увірував голосові нашому? Тим же віра приходить через слухання, слухання ж через слово Боже. Тільки ж говорю, Хіба вони не чули? Авжеж, по всій землі розійшовся гомін їх, і до кінців вселенної слова їх. І ще питаю, Хіба не розумів Ізраїль? Перший Мойсей говорить, Завдам вам зависть через тих, що не є людьми, народом безумним завдам жалю вам. Ісаїя ж осмілювся дуже, й каже, Знайшли мене ті, що не шукали, об'явивсь я тим, що не питали про мене. До Ізраїля ж говорить, Увесь день простягав я руки мої до людей непокірних і суперечних.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 4, 18.

ІДУЧИ Ісус попри море Галилейське, побачив двох братів, Симона, званого Петром, та Андрея, брата його, що закидали невід у море (були бо рибалки); і промовив до них, Йдіть за мною; і зроблю вас ловцями людей. Вони ж зараз покинули неводи свої, і пішли слідом за ним. І, йдучи звідтіля, побачив інших двох братів, Якова, сина Заведесового, та Йоана, брата його, у човні з Заведеем, батьком їх, як налагоджували неводи свої; і покликав їх. Вони ж зараз покинули човен і батька свого, та пішли слідом за ним.

ДЕНЬ СВЯТОГО АПОСТОЛА ТОМИ*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і предвічний Боже, що задля міцнішого упевнення в вірі, стерпів еси Святого Апостола Тому, що вагався про воскресення Сина твого: Даруй, щоб ми певно і без ніякого вагання вірували в сина твого Ісуса Христа, та щоб віра наша перед зором твоїм завжди бездоганна була. Вислухай нас, Господи, задля того ж Ісуса Христа, Котрому з тобою і Святим Духом нехай буде всяка честь, і слава, тепер, і на віки вічні. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Єфес. 2, 19.*

ТЕПЕР бо ви вже більше не захожі й не чужинці, а товариші святим і домашні Божі; поставлені на підвалині Апостолів і пророків; а сам Ісус Христос, це головний камінь угловий; на котрому вся будівля, щільно спосна докупи, виростає в Церкву святу в Господі; на котрому й ви збудовуєтесь на оселю Божу Духом.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 20, 24.*

ТОМА, один з дванадцяти, на прізвище Близняк, не був з ними, як прийшов Ісус. Сказали йому другі ученики, Ми виділи Господа. Він же сказав їм, Коли не побачу на руках його рани від гвіздя, і не вложу руки моєї в бік його, не йому віри. А по вісьми днях знов були всередині ученики

*). 21. грудня.

Навернення святого Павла

його, й Тома з ними. Приходить Ісус, як двері були замкнені, і став посередині, й каже, Мир вам! Опісля каже до Томи, Простягни палець твій сюди, й подивись на руки мої; простягни сюди руку твою, і вложи в бік мій; та не будь невірний, а віруючий. І озвався Тома, та й каже йому, Господь мій і Бог мій. Каже йому Ісус, Томо, через те, що видів еси мене, увірував еси; блаженні ті, що не виділи, а ввірували. Богато ж інших ознак зробив Ісус справді перед учениками своїми, що незаписані в книзі сій. Це ж написано, щоб ви вірували, що Ісус єсть Христос, Син Божий; і щоб, віруючи, життя мали в Імя його.

НАВЕРНЕННЯ СВЯТОГО ПАВЛА.

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що через проповідь благословенного Апостола, Святого Павла, засвітив еси світлом Євангелії по всьому світу: Даруй нам, благаємо тебе, щоб і ми, згадуючи предивне його навернення, змогли від себе проявити подяку тобі за те ж саме, поступаючи після святої науки, котру він проповідував; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Діяння 9, 1.*

САВЛО ж, іще дишучи грозьбою та вбивством на учеників Господніх, приступив до архиерея, і просив від нього листа у Дамаск до шкіл, щоб, як кого знайде, що пуття того будуть, чоловіків, чи жінок, міг їх повязати й привезти в Єру-

салим. І як він подорожував, прийшов близько Дамаску, і ось, осяяло його світло з неба, і впав вінназемлю, і чув голос, промовляючий до нього, Савле, Савле, чого переслідуєш мене? А він каже, Хто єси, Господи? А Господь сказав, Я Ісус, котрого ти переслідуєш, трудно тобі проти рожна напиратись. І затрусившись, та стуманівши, каже, Господи, що хочеш, щоб робив я? А Господь каже йому, Устань, та йди в город, і скажеться тобі, що маєш робити. Люде ж, що йшли з ним, стояли безмовно, чуючи голос, й нікого не бачивши. Устав же Савло з землі, і як відтворив очі, нікого не бачив; а вони вели його за руку, та й привели в Дамаск. І був він три дні невидючим, і не їв, і не пив. А був один ученик в Дамаску, на імя Ананія; і каже йому Господь у видінні, Ананіє. Він же каже, Ось я, Господи. А Господь каже до нього, Устань, та йди на вулицю, що зветься Проста, та й пошукай у Юдиній хаті одного на імя Савла, з Тарсу: ось бо він молиться і видів у видінню чоловіка, на імя Ананію, що ввійшов і положив руку на нього, щоб прозрів. Відказав же Ананія, Господи, я чув від многих про чоловіка цього, скільки він зла заподіяв свягим твоїм у Єрусалимі; і тут має власть від архиереїв вязати всіх, хто признає Імя твоє. А Господь каже до нього, Иди, бо цей у мене вибрана посудина, щоб нести Імя моє перед Поган, і царів, і дітей Ізраїлевих: я бо покажу йому, скільки мусить він за Імя моє терпіти. І пішов Ананія, та ввійшов у хату; і, положивши на нього руки, промовив, Савле Брате, Гос-

сподь (тойсам Ісус, що явивсь тобі в дорозі, як йшов єси), післяв мене, щоб ти прозрів і сповнився Духом Святим. І зараз із очей його, наче луска спала; і прозрів того часу, і встав, і охрестився. А як прийняв поживу, покріпився. Пробув же Савло з учениками, що в Дамаску, днів кілька. І зараз проповідував по школах Христа, що це Син Божий. Дивувались же всі, хто чув, казали, Чи це не той, що погубляв усіх у Єрусалимі, що призивали імя це, та й сюди на те прийшов, щоб повязати їх, і привести до архиереїв? А Савло вбивався в силу та в силу, й перемагач Жидів, що жили в Дамаску, доводячи, що це Христос.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 19, 27.*

ОЗВАВСЬ Петро і каже до Ісуса, Ось ми покинули все, та й пішли слідом за тобою; що ж буде нам за це? Ісус же каже до них, Направду говорю вам, що ви, котрі пішли слідом за мною, у новонастанню, як сяде Син Чоловічий на престолі слави своєї, сядете також на дванацяти престолах, судячи дванацять родів Ізраїлевих. І кожен, хто покинув дома, або братів, або сестер, або батька, або матір, або жінку, або дітей, або поля, задля імення мого, всотеро прийме, й життя вічне осягне. Тільки ж многі перші, будуть останні, а останні, перші.

*

ПРЕДЛОЖЕННЯ ХРИСТА В СВЯТИНІ

звичайно зване
ОЧИЩЕННЯ СВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і предвічний Боже, смиренно благаємо Велич твою, щоб як однорідного Сина твого в людському тілі предложено нині в святині твоїй, щоб так і ми станули перед тобою з чистими серцями без скази, через того ж Сина твого Господа нашого Ісуса Христа. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Малах. 3, 1.*

Ось, я посилаю ангела мого, а він приготує дорогу передімною, і негаймо за цим прийде в храм свій, що його шукаєте; ангел завіту, що його бажаєте; ось він йде, говорить Господь сил. Хто ж видержить день приход його? І хто встоїть, як він явиться? Він бо вогонь перетоплювача, як те мило в прача. І засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Левіїних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведности. Тоді любя буде Господеві жертва Юдина й Єрусалимова, як у давні давна, за

*) *2. лютого.*

Предложення христа в святині

давних років. Прийду до вас, щоб судити суд, і буду скорим свідком проти чарівників, перелюбників і тих, що божаться брехливо, що вдержують плату поденного робітника, притісняють удовиць і сиріт та відпихають від себе приходня і не бояться мене, говорить Господь сил.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 2, 22.*

І, як сповнилися дні очищення її по закону Мойсеевому, понесли його в Єрусалим, посталити перед Господом; (як написано в законі Господньому, Всяке мужеське, що відчинило утробу, святим Господеві зватиметься); і принести жертву, сказано в законі Господньому, Пару горлиць, або двоє голубят. І ось, був чоловік у Єрусалимі на імя Симеон; і чоловік цей праведний та побожний сподівався потіхи Ізраїлеві: й Дух Святий був на йому. І було йому сповіщено від Духа Святого, що не бачитиме він смерти, перш ніж побачить Христа Господнього. І прийшов він Духом у святину, і, як принесли батько-мати хлопця Ісуса, щоб зробити, що треба, по звичаю законному для нього, взяв він його на руки свої, і благословив Бога, і сказав, Нині відпускаеш слугу твого, Владико, по слову твому, з упокоєм: бо виділи очі мої спасення твоє, що приготував еси перед лицем усіх людей; світло на осяяння Поган, і на славу люду твого, Ізраїля. І дивувався Йосиф і мати його тим, що сказано про нього. І благословив їх Симеон, і каже до Марії, матері його, *Ось*, це дитя лежить на

падання і вставання багатьох в Ізраїлі; і на ознаку, проти котрої говоритимуть; (і тобі самій перейде душу меч також;) щоб відкрились думки багатьох сердець. І була Анна пророчиця, дочка Фануїлова, з роду Асирового; вона дуже зістарілась, проживши з чоловіком сім років від дівування свого: І ця вдова до вісімдесяти й чотирьох років, що не відходила від святині, а постом і молитвою служила Богу ніч і день. І вона тієї години прийшовши, віддала також хвалу Господеві, і говорила про нього всім, що сподівалися збавлення в Єрусалимі. І як скінчили все по закону Господньому, вернулись у Галилею, у город свій Назарет. Хлоп'ятко ж росло й міцніло духом, сповняючись премудрістю; і благодать Божя була на ньому.

ДЕНЬ СВЯТОГО МАТТЕЯ*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що на місце зрадника Юди вибрав еси вірного твого слугу Маттея, котрий стався одним із дванадцяти Апостолів: Даруй, щоб Церква твоя по-всяк-часно збереглась від зрадливих Апостолів, та щоб віруючі й правдиві проводарі управляли нею; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. Діяння 1, 15.

ТИМИ дням став Петро посеред учеників, і каже, (було ж число імен укупі до сто

*) 24. лютого.

двацяти), Мужі, браття, Треба було справдитись Писанню цьому, що прорік Дух Святий устами Давидовими про Юду, що стався проводарем тих, що схопили Ісуса: полічено ж його до нас, і прийняв був долю служення цього. Цей чоловік купив поле за нагороду неправедну; і впавши сторч, тріснув надвоє, і вийшло усе нутро його. І відомо стало усім домуємим у Єрусалимі, так, що прозвано поле тес власною говіркою їх Акельдама, чи то б сказати, Поле крови. Написано ж у книзі Псалмь, Нехай оселя його спустіє, і нехай ніхто не domeє в ній; а догляд її нехай приїме інший. Треба ж, щоб з мужів, коли цілий час сходились із нами, як входив і виходив між нами Господь Ісус, почавши від хрещення Йоанового до дня, як його взято від нас, був один із цих укупі з нами свідком воскресення його. І поставили двох, Йосифа званого Варсавою, на прізвище, Юст, і Маттея. І молились, промовляючи, Ти, Господи, що знаєш серця всіх, покажи одного з цих двох, котрого вибрав еси; щоб прийняв долю служення цього й апостольства, від котрого відступив Юда, щоб пійти в своє місце. І кинули жереб про них; і впав жеред на Маттея, і прилучено його до одинадцяти Апостолів.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 11, 25.

ТОГО часу озвався Ісус і каже, Дякую тобі, Отче, Господи, неба й землі, що ти втаїв це від премудрих і розумних, а відкрив еси недоліткам. Так, Отче, бо так

Благовіщення владословенної Діви Марії

воно вподобалось тобі. Все передане мені від Отця мого; й ніхто не знає Сина, тільки Отець; і ніхто не знає Отця, тільки Син, та кому хоче Син відкрити його. Прийдіть до мене всі спрацьовані та обтяжені, а я упокій вам дам. Возьміть ярмо мое на себе, і навчіться від мене; бо я тихий і смирний серцем: то й знайдете відпочинок душам вашим. Бо ярмо мое любе, й тягар мій легкий.

БЛАГОВІЩЕННЯ ВЛАГОСЛОВЕННОЇ ДІВИ МАРІЇ*).

МОЛИМО тебе, Господи, наливай благодаттю твоєю серця наші; щоб, як пізнали ми втілення Сина твого Ісуса Христа за посльством ангела, змогли ми рівнож, хрестом і стражданнями його, прийти до слави воскресення його; у тому ж Ісусі Христі Господі нашим. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. Ісаїя 7, 10.

І ГОВОРИВ далі Господь Ахазові, промовляючи, Прости знаку собі в Господа Бога твого; глибоко зпід землі, або високо знад землі. Ахаз же відказав, Не буду просити, й не буду Господа спокушувати. І промовив, Слухай же тепер, доме Давидів; Чи мало з вас докучати людям, щоб іще й Божові мійому докучати? Оце ж дасть вам

*) 25. марта.

Благовіщення владословенної Діви Марії

сам Господь знак; Ось Дівця завагоніє та й породить Сина, й дадуть імя йому Еммануїл. Молоком і медом буде він жити, щов уміти лихе відпихати, а добре вибирати.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 1, 26.

МІСЯЦЯ ж шестого післав Бог ангела Гавриїла в город галилейський, званий Назарет, до Діви зарученої чоловікові, на імя Йосифові, з дому Давидового; а імя Діви, Марія. І прийшов ангел до неї і каже, Радуйся, благодатна, Господь з тобою; благословенна ти межі жінками. Вона ж, побачивши його, зажурилась словами його, та й подумала, щоб це було за привитання таке. І промовив до неї ангел, Не лякайся, Маріє; знайшла бо ти ласку в Бога. І ось завагонієш, і вродиш Сина, і даш імя йому Ісус. Він буде великий, і Сином Вишнього зватися, і дасть йому Господь Бог престол Давидів, Отця його. І царюватиме він над домом Якововим по віки; і царству його не буде кінця. Каже ж Марія до ангела, Як буде це, коли чоловіка не знаю? І озвавшись ангел, каже їй, Дух Святий найде на тебе, і сила Вишнього отинить тебе: тим же й те святе, що вродиться від тебе, зватися Сином Божим. І ось Єлисавета, родичка твоя, вона також зачала сина в старості своїй; і вже шестий місяць волітна, хоч її називають неплідною: бо не буде в Бога ніщо неможливе. Каже ж Марія, Ось слуга Господня; нехай станеться мені по слову твому. І пійшов від неї ангел.

ДЕНЬ СВЯТОГО МАРКА*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що небесною наукою Євангелиста твого Святого Марка просвітив еси Церкву твою святу: Даруй нам благодать, щоб ми, не захоплювались якою-будь хуртовиною пустої науки, а змогли утєвнитись в правді святої Євангелії твоєї; у Христі Ісусі Господі нашім. *Аминь.*

АПОСТОЛ. *Єфес. 4, 7.*

КОЖНОМУ з нас дана благодать по мірі даровання Христового. Тим же говорить, Коли вийшов на висоту, полонив він полонь, і дав дари людям. (Оце, що він вийшов, щож воно означає, як не те, що він перше зійшов у низші сторони землі? Той, що зійшов, це той самий, що вознісся вище всіх небес, щоб усе сповнити.) І він настановив одних Апостолами, других пророками, інших благовістниками, а інших пастирями та учителями; на звершення святих, на діло служення, на збудовання тіла Христового; доки дійдемо всі до обеднання віри й пізнання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту повноти Христової: щоб від тоді не бути малолітками, хвилюючись і кидаючись від усякого вітру науки, в омані людській, у лукавстві та хитрощах, що засідаються звести; а говорячи правду в любови змогли у всьому

*) 26. кв' тн.я.

День святого Марка

зростати в того, котрий єсть головою, Христос: від котрого все тіло щільно посполуване й міцно злучене тим, що кожна сустанва додає по мірі кожній часті, чого треба для доцільного ділання, зрощує тіло на збудовання самого себе в любови.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йована 15, 1.*

Я правдива виноградина, а Отець мій виноградар. Кожну вітку в мене, що не родить овочу він відтинає; а кожну, що родить овоч, обчищує, щоб більше овочу родила. Тепер ви чисті через слово, що я говорив вам. Пробуйте в мені, а я в вас. Яко ж вітка не може родити овочу від себе, коли не пробуватиме на виноградині; і ви не зможете, коли в мені не будете пробувати. Я виноградина, ви віття. Хто пробує в мені, в я в ньому, приносить багато овочу; бо без мене не можете робити нічого. Коли хто не пробує в мені, буде викинений, як вітка, і всохне, і зберуть їх, та й кинуть ув огонь, і згорять. Коли пробуватимете в мені, а слова мої пробуватимуть у вас, то, чого схочете, проситимете, і станеться вам. У цьому прославився Отець мій, щоб овочу багато давали ви; і так моїми учениками були. Яко ж полюбив мене Отець, і я полюбив вас: пробувайте в любови моїй. Коли заповіді мої хоронитимете, пробуватимете в любови моїй; як і я хоронив заповіді Отця мого, і пробуваю в любови його. Це сказав я вам, щоб радощі мої пробували в вас, і щоб радощі ваші повні були.

ДЕНЬ СВЯТОГО ФИЛИПА Й СВЯТОГО ЯКОВА*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, котрого вдійсності пізнати, це вічне життя: Дай нам вповні пізнати Сина твого Ісуса Христа, яко Дорогу, Правду, і Життя; щоби, йдучи за слідами святих Апостолів твоїх, святого Филипа і святого Якова, змогли ми прямо йти дорогою, що веде до вічного життя; у тому ж Сині твому Ісусі Христі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Св. Якова 1, 1.*

ЯКІВ, слуга Божий і Господа Ісуса Христа, дванацяти родам, що розсіяні, з привітом. Усяку радість майте, браття мої, коли впадаєте в ріжні спокуси; знаючи, що доказ вашої віри робить терпіння. Терпіння ж нехай має зверхене діло, щоб ви були звершені і повні, ні в чому не маючи недостатку. Коли ж у кого з вас не достає премудрости, нехай просить у Бога, котрий дає всім щедро та й не осоромлює, то й дасться йому. Нехай же просить з вірою, нічого не вагаючись; хто бо вагається, той подібний филі морській, ще її вітер жене, та й розбиває. Нехай бо не думає такий чоловік, що прийме що від Бога. Чоловік двоєдушний не є статочний у всіх дорогах своїх. Нехай же хвалиться брат смиренний висотою своєю; а багатий смиренням своїм; бо він, як травяний цвіт перейде. Зійшло бо сонце із спекою, і висушило траву, і

*) 1. мая.

День святого Филипа й святого Якова
цвіт її опав, і краса лица її зникла; так і багатий в дорогах своїх зівяне. Блажен чоловік, що витерпить спокусу; бо, будучи вірний, прийме вінець життя, що обіцяв Бог тим, що люблять його.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 14, 1.*

СКАЗАВ ЖЕ Ісус ученикам своїм, Нехай не тривожиться серце ваше; віруйте в Бога і в мене віруйте. В дому Отця мого осель богато; колиб не було так, я сказав би вам. Йду наготовити місце вам: і як пійду та наготовлю вам місце, знов прийду і прийму вас до себе, щоб де я, і ви були. А куди я йду, знаєте, і дорогу знаєте. Каже йому Тома, Господи, не знаємо куди йдеш, і як можемо дорогу знати? Каже йому Ісус, Я дорога, і правда, і життя: ніхто не приходить до Отця, тільки мною. Коли б знали мене, й Отця мого знали б: і від нині знаєте його, і виділи його. Каже йому Филип, Господи, покажи нам Отця, то й буде з нас. Каже йому Ісус, Стілький час я з вами, і ти не пізнав мене, Филипе? Хто видів мене, видів Отця; як же ти кажеш, Покажи нам Отця? Хиба не ймеш віри, що я ув Отці, а Отець ув мені? Слова, що я промовляю вам, від себе не промовляю; Отець же, що в мені пробуває, той робить діла. Віруйте мені, що я в Отці і Отець ув мені; коли ж ні, задля діл самих віруйте мені. Направду, направду говорю вам, Хто вірує в мене, діла, що я роблю, і він робити ме; і більше цього робити ме; бо я йду до Отця мого. І чого просити мене в ім'я моє, те зроблю, щоб прославивсь Отець у Сині.

**ДЕНЬ
СВЯТОГО АПОСТОЛА ВАРНАВИ*).МОЛЕБЕНЬ.**

ГОСПОДИ Боже Всемогутній, що обдарував еси Святого твого Апостола Варнаву особливими дарами Святого Духа: Молимо тебе, не остав нас сиротами без богацтва дарів твоїх, і не без благодати, щоб ми обертали їх на честь, і славу твою; у Христі Ісусі Господі наших. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Діяння 11, 22.*

ДОНЕСЛОСЬ про них слово до уше й Церкви, що в Єрусалимі, й післали Варнаву, щоб пійшов аж до Антіохії. Він же, як прийшов і побачив ласку Божу, зрадів; і наминав усіх, що у постановленню серця пробували в Господі. Бо він був чоловік добрий, повний Духа Святого й віри: і прихилилось доволі народу до Господа. Вибрався ж Варнава в Шарс шукати Павла, А як знайшов його, привів його в Антіохію. І сталося, що вони цілий рік збиралися в Церкві, і навчали багату народу: і ученики в Антіохії стали найперше зватися Христіянами. Тих же днів прийшли з Єрусалиму пророки в Антіохію. Став же один з них, на імя Агав, і віщував Духом, що велика голоднеча має бути по цілому світу; й це сталося за Клявдія царя. З учеників же, скільки хто міг, постановив кожен з них післати на запомогу братам, що жили в Юдеї: це ж вони й зробили, й післали до старших черев руки Варнави та Савла.

*) 4. череня.

День святого Йоана Хрестителя
ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 15, 12.*

ОЦЕ заповідь моя, щоб любили один одного, як я полюбив вас. Більшої любови ніхто не має над цю, як чоловік положить життя своє за приятелів своїх. Ви приятелі мої, коли робите все, що я заповідаю вам. Вже більше не зву вас слугами, бо слуга не знає, що робить пан його: вас же назвав я приятелями; бо все, що чув я від Отця мого, об'явив вам. Не ви мене вибрали, а я вибрав вас, щоб ви йшли й овоч приносили, й овоч ваш пробував: щоб чого проситимете в Отця ім'ям моїм, дав вам.

**ДЕНЬ
СВЯТОГО ЙОАНА ХРЕСТИТЕЛЯ*).МОЛЕБЕНЬ.**

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що за провидіння твоїм слуга твій Йоан Хреститель дивно народився, і висланий був приготувити путь Сину твому, а спасу нашому Ісусу Христу, через проповідь каєття: Сподоби нас наслідувати науку його і святе життя, щоб ми дійсно каєлись, як це він навчав, і беручи примір від нього, говорили завжди правду, сміло відкидали гиду, й супокійно переносили терпіння за правду; у Христі Ісусі Господі наших. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Ісаїя 40, 1.*

ПОТІШАЙТЕ, потішайте мій народ, говорить Бог ваш. Промовляйте до серця Єрусалимові, й голосіть йому, що час

*) 24. череня.

боротьби його вже скінчився, що неправедність його вже надолжена: бо він прийняв з руки Господньої аж у двоє за гріхи свої. Голос покликуючого в пустині, Стелить дорогу Господеві, рівняйте в степу стежки Богу нашому. Всяка долина нехай підніметься, а всяка гора й горб нехай униз подадуться, всяка крутовина нехай випростується, й місця нерівні нехай вирівнюються. Бо явиться слава Господня, й побачить всяке тіло: так бо сказали уста Господні. Голос каже, Звіщай. А я сказав, Що звіщати? Всяке тіло єсть трава, а всяка доброта його єсть, як цвіт у полі. Засихає трава, вяне цвіт, коли подуває на нього Дух Господень: справді люди є трава. Засихає трава, вяне цвіт: а слово Бога нашого триватиме навіки. Вийди ж із веселою новою на гору, Сіоне: Кликни із усеї сили, Єрусалиме, подаючи вість благу, здійми сильний голос; здійми, не бійся: скажи містам Юдейським, Ось Бог ваш. Ось йде Господь Бог з могутньою рукою, йогож рамя володітиме за нього: ось нагорода його з ним, а робота його перед ним. Як пастир пастиме череду свою; руками своїми збиратиме він ягняток своїх, і носити на грудях своїх, і ласкаво водитиме тих, що мають малі.

ЕВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 1, 57.

ЕЛИСАВЕТИ сповнився час родити, і вродила вона сина. І чули сусіди її, і родина її, що Господь показав велику ласку свою до неї, і радувались із нею. І сталось, осьмого дня прийшли обрізати

хлоп'ятко, і хотіли назвати його імям батька його, Захарією. Мати ж його озвалась, кажучи, Не так; нехай зветься Йоан. І сказали вони до неї, Нікого нема в родині твоїй, щоб звався імям цим. Вониж робили знаки батькові його, як схотів би назвати його. І, попросивши таблички, написав, Йоан буде імя йому. І дивувались усі. Відкрилися ж уста його зараз, і язик його, й заговорив прославляючи Бога. І був на всіх страх, що жили кругом них; і по всій верховині Юдейській пронеслися усі слова ті. І положили всі, хто чув, у серці своїм, кажучи, Що ж то за дитина буде? І рука Господня була з ним. І Захарія Батько його сповнився Духом Святим, і промовив, говорячи, Благословен Господь Бог Ізраїлів; бо він відвідав і визволив нарід свій, і підняв ріг спасення нам у дому Давида, слуги свого; як промовляв од віку устами святих пророків своїх; що ми будемо спасені від ворогів наших, і від руки всіх ненавидників наших; щоб сповнити милість отцям нашим, і спогадати завіт свій святий; клятьбу, що клявся перед Авраамом, отцем нашим, що дасть нам, що ми, увільнившись з рук ворогів наших, зможемо служити йому без страху, у святости, й праведности, по всі дні життя на шого перед ним. А ти, дитино, Пророком Вишнього зватимешся: ходитимеш поперед лицем Господнім, готовити дороги його; щоб давати знання спасення народові його в оставленню гріхів їх, по благій милости Бога нашого, в котрій відвідав нас розсвіт з висоти; щоб засіяв сид- ячим у темряві й тіні смертній, щоб напра-

вити ноги наші на дорогу впокою. Хлоп'ятко ж росло та міцніло духом, і пробувало в пустелях аж до дня явлення свого перед Ізраїлем.

ДЕНЬ СВЯТОГО ПЕТРА*).

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ Вседержителю, що через Сина твого Ісуса Христа обдарував еси Апостола твого Петра багатьома визначними даруваннями, і приказав еси йому чесно пасти отару твою: Благаємо тебе, сподоби усіх наших Єпископів і Пастирів широко проповідувати Слово твоє святе, а людям дай в слухняності виповняти його, щоб змогли вони осягнути вінець вічної слави; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. Діяння 12, 1.

ТОГО Ж часу підняв цар Ірод руки, щоб мучити деяких із Церкви. Вбив же Якова, брата Іоанового, мечем. А побачивши, що це подобається Жидам, постановив схопити й Петра. (Були ж дні опрісноків.) І схопивши його, посадив у темницю, і передав чотирьом четверицям воїнів стерегти його, задумавши після Пасхи вивести його перед народ. Стережено ж Петра в темниці; церква ж без перестанку молилась Богу за нього. Як же мав його вивести Ірод, спав тієї ночі Петро між двома воїнами, скований двома залізами; а сторожі перед дверима стерегли темниці. І ось антел Господень став перед ним, і світло засіяло в тюрмі; і

*) 29. червня.

торкнув він у бік Петра, підвів його, говорячи, Уставай боржій. І падали кайдани з рук його. І промовив ангел до нього, Підпережись та підв'яжи постолі твої: зробив же так. І каже йому, Надінь одіжку твою та йди за мною. І вийшов і пішов за ними слідом; і не знав, що це дійсність, що сталося через ангела; думав, що видіння бачить. Як проминули першу сторожу й другу, прийшли до залізних воріт, що вели в город, і ті самі собою відчинились їм; і вийшовши, пройшли одну вулицю, і зараз відступив ангел від нього. І, прийшовши Петро до себе, каже, Тепер знаю справді, що післяв Господь ангела свого, і вирвав мене з руки Іродової і від усього дождання народу Жидівського.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 16, 13.

КОЛИ прийшов Ісус у сторони Кесарії Филипової, то питав учеників своїх, кажучи, За кого мають люде мене, Сина чоловічого? Вони ж сказали, Одні за Іоана Хрестителя, другі за Ілію, інші ж за Єремію або одного з пророків. Каже він до них, Ви ж як кажете, хтож я? Озвавшись Симон Петро, каже, Ти еси Христос, Син Бога живого. І озвавшись Ісус каже до нього, Блажен еси, Симоне сину Йонин, бо тіло й кров не відкрили тобі цього, а Отець мій, що на небі. Скажу ж і я тобі, Що ти еси Петр, і на цьому камені збудую Церкву мою; і ворота пекольні не подужають її. І дам я тобі ключі царства небесного; і що зв'яжеш на землі, буде зв'язане на небі; а що розв'яжеш на землі, буде розв'язане на небі.

ДЕНЬ СВЯТОГО АПОСТОЛА ЯКОВА*).

МОЛЕБЕНЬ.

СПОДОБИ, Боже милосердний, щоб як святой Апостол твій Яків, покинувши батька свого і все, що мав, без вагання послухав голосу Сина твого Ісуса Христа й пішов за ним; так щоб і ми, покинувши всі світські й тілесні хотіння, готові були завжди йти за голосом заповідей твоїх; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА.

Діяння 11, 27, і частина Голови 12.

ТИХ ЖЕ днів прийшли з Єрусалиму пророки в Антіохію. І став один із них, на імя Агав, і віщував Духом, що велика голоднеча має бути по цілому світу; й це сталося за Клявдія цисаря. З учеників же, скільки хто міг, постановив кожен з них післати на допомогу братам, що жили в Юдеї: це ж вони й зробили, й післали до старших через руки Варнави та Савла. Того ж часу підняв цар Ірод руки, щоб мучити деяких із Церкви. Вбив же Якова брата Йоанового мечем. А побачивши, що це подобається Жидам, постановив схопити й Петра.

СВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 20, 20.

ТОДІ приступила до нього мати дітей Заведеевих із синами своїми, кланяючись

*) 25. липня.

Преображення Господне

та просячи чогось у нього. Він же каже до неї, Чого хочеш? Каже вона до нього, Даруй, щоб сиділи оці два сини мої, один праворуч у тебе, а другий ліворуч, у царстві твому. Озвався ж Ісус і каже, Не знаєте, чого просите. Чи зможете ви пити чашу, яку я питиму, і хреститись хрещенням, яким я хрещусь? Кажуть йому, Зможемо. І каже він до них, Ви дійсно питимете чашу мою, і хрещенням, яким я хрещусь, хреститиметесь: тільки ж, щоб вам сидіти праворуч у мене і ліворуч у мене, це не єсть мое дати, а кому приготовано від Отця мого. І почувши це десять, ремствували на двох братів. Ісус же, покликавши їх, каже, Ви знаєте, що в поган князі панують над ними, й великі управляють ними. Не так же буде в вас; а хто хоче між вами бути великим, нехай буде вам слугою; і хто хоче бути між вами першим, нехай вам буде слугою: як оце Син чоловічий не прийшов, щоб служено йому, а служити, й дати життя своє яко викуп за багатьох.

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЕ*).

МОЛЕБЕНЬ.

БОЖЕ, що на святій горі перед вибраними свідками об'явив еси улюбленого Сина твого в предивному переображенню: Даруй ласкаво й нам видіння божеської Його величі, щоб ми, очистившись і зміцнившись

*) 6. серпня.

Преображення Господне

ласкаю твоєю, перемінялись на його подоби-ну із слави до слави; у тому ж Сині твій-ому Ісусі Христі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *1. Св. Йоана 3, 1.*

ГЛЯДІТЬ, яку любов дав нам Отець, щоб ми діти Божі звались: тим то не знає нас світ, бо не пізнав його. Любі, ми тепер діти Божі, та ще не явилось, що ми будемо; знаємо ж, що як він явиться, подібні йому будемо, бо побачимо його, яко ж і єсть. І всякий, хто має цю надію на нього очищує себе, яко ж і він чистий.

ЕВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 17, 1.*

ПІСЛЯ шести днів бере Ісус Петра Якова та Йоана брата його, і веде їх на гору високу окремо, й переобразивсь перед ними: і сяло лице його, як сонце, а одежа його стала біла, як світло. І ось, явивсь їм Мойсей та Ілія, розмовляючи з ним. Озвався ж Петро й каже до Ісуса, Господи, добре нам тут бути: коли хочеш, зробимо тут три намети; один тобі, один Мойсееві, а один Ілії. Ще він говорив, аж ось, ясна хмара отінила їх: і ось, голос із хмари, промовляючий, Це Син мій любий, що я його вподобав; його слухайте. Зачувши це, ученики припали лицем до землі, й полякались дуже. І прийшов Ісус, торкнув їх і каже, Устаньте, і не лякайтесь. А як зняли очі свої, не бачили нікого, тільки одного Ісуса. І як сходили вони з гори, наказав їм Ісус, говорячи, Не кажіть нікому про це явління, аж поки Син чоловічий устане з мертвих.

ДЕНЬ СВЯТОГО АПОСТОЛА ВАРТОЛОМЕЯ*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і предвічний Боже, що дав еси ласку Апостолу твійому Вартоломеєві дійсно вірувати й проповідувати Слово твоє: Даруй же, благаємо тебе, щоб Церква твоя любила те Слово, котре він проповідував, та щоб вона і провідувала й приймала його; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Діяння 5, 12.*

РУКАМИ апостольськими діялось багато ознак і чудес у народі: (й були однодушні всі в ходнику Соломоновім: з інших же ніхто не важився приставати до них, тільки величав їх народ: і прибувало щораз більше віруючих у Господа, прегогато чоловіків і жінок:) так, що виносили на вулиці недужих, і клали на постелях і ліжках, щоб як ійтиме Петро, хоч тінь отінила кого з них. Сходилося же прегогато з околичних городів у Єрусалим, приносячи недужих і мучених від нечистих духів; і всі сцілялись.

ЕВАНГЕЛІЯ. *Св. Луки 22, 24.*

ПОВСТАЛО ж і змагання між ними, кого з них тречаб уважати більшим. Він же каже їм, Царі в Поган панують над ними; і ті, що владу над ними мають, добродіями зуться. Ви ж не так: а той, що найбільший

*.) 24. с ртня.

День святого апостола Маттея

між вами, нехай буде як молодший; а той хто старшина, як той, що служить. Хто бо більший, той, хто за столом, чи той, хто послугує? Хіба не той, що за столом? А я між вами, як той, хто послугує. Ви ж пробували зі мною в спокусах моїх. І я завітую вам царство, як Отець мій мені завітував; щоб їли й пили за столом моїм у царстві моему, й сиділи на престолах, судячи дванацять родів Ізраїлевих.

ДЕНЬ СВЯТОГО АПОСТОЛА МАТТЕЯ*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що через лбасловенного Сила твого покликав еси митаря Маттея на Апостола й Євангелиста: Даруй нам благодать занехати всяку захлакність і надмірну любов до багатства, а йти за прикладом того ж Сина твого Ісуса Христа; що жиє й царствує з тобою і Святим Духом, один Бог, по віки вічні. *Амінь.*

АПОСТОЛ. 2. *Коринт. 4, 1.*

ТИМ ЖЕ ТО, маючи це служення, яко же помилувані, не слабнемо; а відреклись тайного в безчестю, не ходимо в лукавстві, ані не хитруємо словом Божим, а явленням правди поручаємо себе всякій совісті чоловічій перед Богом. Коли ж і закриті благовістя наше, то воно у погибаючих закриті: в котрих бог віку цього осліпив уми їх, невірних, щоб не засіяло їм світло благовістя слави Христа, що єсть образом Бога. Бо

*) 21. вересня.

Святого Михаїла й усіх Ангелів

ми не себе самих проповідуємо, а Христа Ісуса Господа; себе ж самих слугами вашими Ісуса ради. Бо Бог, що звелів світлу з темряви засіяти, засвітив у серцях наших, щоб дати нам світло пізнання слави Божої, в лиці Ісусово-Христовім.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. *Матт. 9, 9.*

А як проходив Ісус звідтіля, побачив чоловіка, на імя Маттея, що сидів на митниці: й каже до нього, *Йди слідом за мною.* І встав він та пійшов слідом за ним. І сталося, як сидів Ісус за столом у господі, аж ось, поприходило багато митників і грішників, та й посадали з ним і з учениками його. І побачивши це Фарисеї, казали ученикам його, *Як це ваш учитель їсть із митниками та грішниками?* Як же почув це Ісус, каже до них, *Дужим не треба лікаря, тільки недужим.* Ідїть же та навчіться, що воно єсть, милости хочу, а не жертви: не прийшов бо я звати праведних, а грішних до покаяння.

СВЯТОГО МИХАЇЛА Й УСІХ АНГЕЛІВ*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВІКОВІЧНИЙ Боже, що установив еси ангельську і людську службу та підчинив її під чудовий лад: Даруй ласкаво, щоб, як на небі Ангели твої святі безупину служать тобі, щоб вони й нас на землі заступали й боронили з твого повеління; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

*) 29. вересня.

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Одкриття 12, 7.*

І постала війна на небі: Михаїл і ангели його воювали проти змія; і змії воював, і ангели його, і не змогли, ані місця вже не знайдено по них на небі. І скинутий змії великий, вуж вікодавний, званий дияволом і сатаною, що зводить цілу вселенну, скинутий на землю; і ангели його з ним скинуті. І чув я голос великий, що говорив в небі, Тепер настало спасення, і сила, і царство Бога нашого, і власть Христа його: бо скинуто винувателя братів наших, що винував їх перед Богом нашим день і ніч. І вони перемогли його кровю Агнця, і словом свідчення свого; і не полюбили життя свого аж до смерти. Тим то веселить ся, небеса, і ті, що домуєте в них. Горе живучим на землі і на морі: бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів, бо знає, що короткий йому час.

СВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 18, 1.*

ТОГО часу приступили ученики до Ісуса, кажучи, Хто найбільший у царстві небеснім? Ісус же покликав хлопятко до себе й поставив його серед них, і каже, На правду кажу вам, Коли не навернетесь, та не станете як діти, то не ввійдете в царство небесне. Оце ж хто смириться, як хлопятко це, той більший у царстві небеснім. І хто прийме одну таку дитину в ім'я моє, мене приймає. Хтож блазнить одно з цих малих, що вірують у мене, лучше йому, щоб повішено млинове жорно на шию йому, та й

утоплено в глибині морській. Горе світові від поблазней: треба бо прийти поблазням, тільки ж горе тому чоловікові, що через нього поблазнь приходить. Тим то коли рука твоя або нога твоя блазнить тебе, відотни її, таї кинь від себе: лучше тобі ввійти в життя кривим або калікою, ніж, мавши дві руки чи дві ноги, бути вкинутим ув огонь вічний. І коли око твоє блазнить тебе, вирви його, та й кинь від себе: лучше тобі ввійти в життя однооком, аніж, мавши двоє очей, бути вкинутим ув огняне пекло. Глядіть, щоб не погордувати одним із малих цих; кажу бо вам, що ангели їх на небі завжди бачать лице Отця мого небесного.

СВЯТИЙ ЄВАНГЕЛИСТ ЛУКА*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що покликав еси Луку Лікаря, котрий прославився в Євангелії і стався Благовістником і Лікарем душ: Сподоби, щоб цілющими ліками науки поданої ним, вилічилися ми з усіх душевних недуг; задля заслуг Сина твого Ісуса Христа Господа. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *2. Тимот. 4, 5.*

ТИ Ж Судь тверезий у всьому, терпи лихо, роби діло благовістника, й часно виконуй службу твою. Мене бо вже на жертву наготовлено, і час мого відходу настав.

*). 18. ісвотня.

Святий євангелист Лука

Боротьбою доброю я боровся, дорогу скінчив, віри додержав. На останок готовиться мені вінець справедливости, котрий оддасть мені Господь справедливий Суддя того дня: і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення його. Старайся скоро прийти до мене: бо Димас покинув мене, полюбивши нинішній світ, та й пішов у Солунь; Крискент у Галатію, Тит у Далматію. Лука один зо мною. Возьми Марка й приведи з собою; він бо мені потрібний на служення. А Тихика післав я в Єфес. Плащ, що залишив я в Трояді в Карпа, ідучи, принеси, й книги, особливо ж кожани. Олександр котляр набрав мені багато лиха: нехай оддасть йому Господь по ділам його. Котрого ж і ти стережись, бо він дуже противиться словам нашим.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Луки то, 1.

ГОСПОДЬ настановив і других сімдесят, та й післав їх по двоє перед лицем своїм у кожний город і місце, куди мав сам йти. Каже ж до них, Жниво справді велике, робітника ж мало; моліть же Господа жнива, щоб вислав робітників на жниво своє. Ійдіть; ось, я посилаю вас, як ягнят між вовки. Не носіть калитки, ні торбини, ні обува, і нікого в дорозі не витайте. У котру ж господа ввійдете, перше кажіть, Упокій домові цьому. І коли там буде Син упокою, спочине на йому впокій ваш: коли ж ні, до вас вернеться. У тім же домі зоставайтеся, ївши й пивши, що дають: достойний бо робітник плати своєї.

СВЯТІ АПОСТОЛИ СИМЕОН І ЮДА*). МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що поставив еси церкву свою на основах Апостолів та Пророків, сам же Ісус Христос стався для неї угольним каменем: Сподоби нас злучитися духом ув обєднання наукою їх, щоб ми всі разом становили святиню угодну тобі; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. Св. Юди 1.

Юда, слуга Ісуса Христа, а брат Яковів, до тих, що освячені від Бога Отця, і збережені Ісусом Христом, і покликані: Милість вам, і впокій, і любов нехай умножиться. Любі, стараючись з усією пильністю писати вам про спільне спасення, вважав я за конечне написати вам, вговорюючи, щоб боролись за віру, святим раз передану. Повлазили бо деякі люде давно призначені на цей суд, безбожні, що благодать Бога нашого обертають на розпусту, й самого Владики Бога й Господа нашого Ісуса Христа відрікаються. Приганути ж хочу ж вам, котрі загально це знаєте, що Господь, хоч спас народ із землі Єгипетської, то опісля погубив тих, що не вірували. І ангелів, що не схоронили свого начальства, а оставили свої оселі, про суд великого дня вічними оковами під темрявою схоронив. Як Содомо й Гомора, й городи кругом них, що, подібно їм жили в перелюбі й ходили в слід за іншими тілом, прийнявши кару вічного огня, виставлені

*) 28. жостня.

яко приклад. Так і ці сновиди нечисті опоганюють тіло, начальством же гордують, і на власть лихословлять.

ЕВАНГЕЛІЯ. Св. Йоана 15, 17.

Це заповідаю вам, щоб любили один одного. Коли світ вас ненавидить, знайте, що мене перше вас зненавидів. Коли б ви із світа були, світ своє любив би; а що ви не із світа, а я вибрав вас із світа, тим ненавидить вас світ. Памятайте слово, що я сказав вам, Не більший слуга від пана свого: коли мене гонили, і вас гонитимуть; коли моє слово хоронили, і ваше хоронитимуть. Та це все робитимуть вам задля імення мого, бо не знають пославшого мене. Колиб я не прийшов і не говорив їм, гріху не малиб вони: тепер же вимівки не мають вони за гріх свій. Хто мене ненавидить, Отця мого ненавидить. Коли б діл не робив я між ними, яких ніхто інший не робив, гріху не мали б; тепер же бачини зненавиділи мене й Отця мого. Та щоб справедлилось слово написане в законі їх, Зненавиділи мене без причини. Як же прийде Утішитель, що я пришло вам від отця, Дух правди, що від Отця виходить, той свідкуватиме про мене; і ви ж свідкуватимете, бо від почину ви зі мною.

ДЕНЬ УСІХ СВЯТИХ*).

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, що сплів еси вибраних твоїх в одну громаду й товариство,

**) 1. листопада.*

у предивному тілі Сина твого Христа Господа нашого: Даруй нам ласку наслідувати блаженних святих твоїх у всіх чеснотах і побожному життю, щоб і ми змогли прийти до тих невимовних радощів, котрі приготував еси для тих, що нелицемірно люблять тебе; у Христі Ісусі Господі нашім.
Амінь.

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. *Одкриття 7, 2.*

ЩЕ бачив я іншого ангела, що виходив від сходу сонця, і мав печать Бога живого; і покликнув голосом великим до чотирьох ангелів, котрим дано шкочити на землі і на морю, говорячи. Не робіть шкоди землі, ні морю, ні деревині, доки не попечатаємо слуг Бога нашого на чолax їх. І я чув число попечатаних; сто сорок і чотири тисяч попечатаних із усіх родів синів Ізраїлевих. З роду Юдиного дванацять тисяч попечатаних.

З роду Рувимового дванацять тисяч попечатаних.

З роду Гадового дванацять тисяч попечатаних.

З роду Ассирового дванацять тисяч попечатаних.

З роду Нефталимового дванацять тисяч попечатаних.

З роду Манасіїного дванацять тисяч попечатаних.

З роду Симеонового дванацять тисяч попечатаних.

З роду Левііного дванацять тисяч попечатаних.

День усіх святих

З роду Іссахарового дванацять тисяч печатаних.

З роду Завулонового дванацять тисяч печатаних.

З роду Йосифового дванацять тисяч печатаних.

З роду Веняминового дванацять тисяч печатаних.

Після цього поглянув я, і ось, пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоїть перед престолом і перед Агнцем, зодягнені в одежі білі, а пальмові вітки в руках їх; і покликували великим голосом, говорячи, Спасення Богу нашому, що сидить на престолі, і Агнцеві. І всі ангели стояли кругом престола і старців і чотирьох животних, і впали перед престолом на лиця свої, і поклонились Богу, кажучи, Амінь; Благословення, і слава, і премудрість, і подяка, і честь, і сила, і кріпость Богу нашому по вічні віки. *Амінь.*

ЕВАНГЕЛІЯ. *Св. Матт. 5, 1.*

ПОБАЧИВШИ Ісус претогого народу, вийшов на гору; і, як сів, приступили до нього ученики його. І відкрив він уста свої і навчав їх, промовляючи, Блаженні вбогі духом; бо їх царство небесне. Блаженні сумні: бо такі втішаться. Блаженні тихі: бо такі осягнуть землю. Блаженні голодні й жадні правди: бо такі наситяться. Блаженні милостиві: бо такі будуть помилувані. Блаженні чисті серцем: бо такі побачать Бога. Блаженні миротворці: бо

Благальні дні

такі синами Божими зватимуться. Блаженні, кого гонять за правду, бо їх царство небесне. Блаженні ви, коли вас безчеститимуть, та гонитимуть, та казатимуть на вас усяке лихе слово не поправді, ради мене. Радуйтеся і веселіться; бо велика нагорода ваша на небі: бо так гонили й пророків, що бували перше вас.

БЛАГАЛЬНІ ДНІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і милосердний Боже, від котрого походить усяке добро й усі звершені дари: Благаємо тебе, благослови працю людей твоїх, і дай, щоб земля сповнилась багатими врожайми в свою пору, щоб змогли ми вдячним серцем віддати тобі за них щирю подяку; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *Св. Якова 5, 16.*

ВИЗНАВАЙТЕ один одному хиби свої, і моліться один за одного, щоб сцілитись вам. Богато бо помагає молитва праведного ревна. Ілія був чоловік подібний нам страстями, а молився щиро, щоб не було дощу; і не було дощу на землі три роки й шість місяців. А знов молився, то й дало небо дощ, і земля вродила овоч свій. Браття, коли хто з вас заблудить від правди, й наверне хто його; нехай знає, що хто наверне грішника від блудної дороги його, спасе душу від смерті й покрие багато гріхів.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Матт. 7, 1.

НЕ судить, щоб вас не суджено. Бо яким судом судите, таким вас судитимуть: і якою мірою ріяєте, такою вам одміряється. Чого ж дивишся на порошину в оці брата твого, у своєму ж оці поліна не чуєш? Або, як скажеш ти братові твому, Дай, я вийму порошину тобі з ока, а, он, у тебе самого поліно в оці? Лицеміре, перше вийми ломаку із свого власного ока; а тоді добре бачитимеш, як вийняти братові твому з ока порошину. Не давайте святого собакам, і не кидайте ваших перел перед свиней, щоб не потоптали їх ногами своїми, і не обернулись, та не пірвали вас. Просіть, то й дасться вам; шукайте, то й знайдете; стукайте, то й відчиниться вам: кожен бо, хто просить, одержує; і хто шукає, знаходить; і хто стукає, тому відчиняють. Або, чи є між вами така людина, що в неї син просить хліба, а вона подалаб йому каменя? Або, коли просить риби, а вона подала б йому гадюку? Коли ж ви, будши лихими, умієте давати добрі дари дітям вашим, скільки ж більше даватиме все добре Отець ваш, що на небі, тим, хто просить у нього?

НАВОРОТНІ ДНІ.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ Боже, давче всіх добрих дарів, що небесним провидінням твоїм установив еси різні Чини у Церкві твоїй: Смиренно молимо тебе, обдаруй благодаттю

твоєю усіх тих, що мають бути покликани на врядовання і служення у ній; збогати їх правдою науки твоєї, й обдаруй чистою життя, щоб вони змогли вірно служити перед тобою, на славу величньому Імені твому, і на користь Церкві твоїй святій; у Христі Ісусі Господі нашім. *Амінь.*

ЗАМІСЦЬ АПОСТОЛА. Діяння 13, 1.

БУЛИ Ж у церкві, що була в Антіохії, деякі пророки та вчителі; Варнава та Симоон, званий Нігером, та Лукий з Киринеї, та Манаїл що виріс з Іродом четверовластником, та Савло. Як же служили Господеві та постили, каже Дух Святий, Відлучіть мені Варнаву та Савла на діло, до котрого покликав я їх. Тоді вони, поповівши та помолившись і положивши руки на них, відпустили їх.

ЄВАНГЕЛІЯ. Св. Луки 10, 17.

І ВЕРНУЛИСЬ сімдесят назад з радощами, кажучи, Господи, навіть біси коряться нам в ім'я твоє. І каже він до них, Бачив я Сатану, як блискавку з неба падаючого. Ось даю вам силу наступати на гадюки й на скорпіони, і на всю силу ворожу: й нішо вам ніяк не пошкодить. Тільки ж цим ви не втішайтесь, що духи вам коряться; а більше радуйтеся, що імена ваші написані на небесах. Того часу зрадів духом Ісус, і каже, Дякую тобі Отче, Господи неба й землі, що втаїв це від премудрих і розумних, а відкрив недоліткам:

Наворотні дні

так, Отче; бо так воно вподобалось перед тобою. Усе передане мені від Отця: і ніхто не знає, хто Син, тільки Отець; і хто Отець, тільки Син, і кому схоче Син відкрити. І обернувся до учеників своїх, і каже їм на самоті, Блаженні очі, котрі бачать те, що ви бачите: бо кажу вам, що багато пророків і царів хотіло бачити те, що ви бачите, та й не бачили, й чути те, що ви чуєте, та й не чули.

*